

list

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

LETO XVI
ŠT. 8
31. AVGUST 2009
1,60 EUR

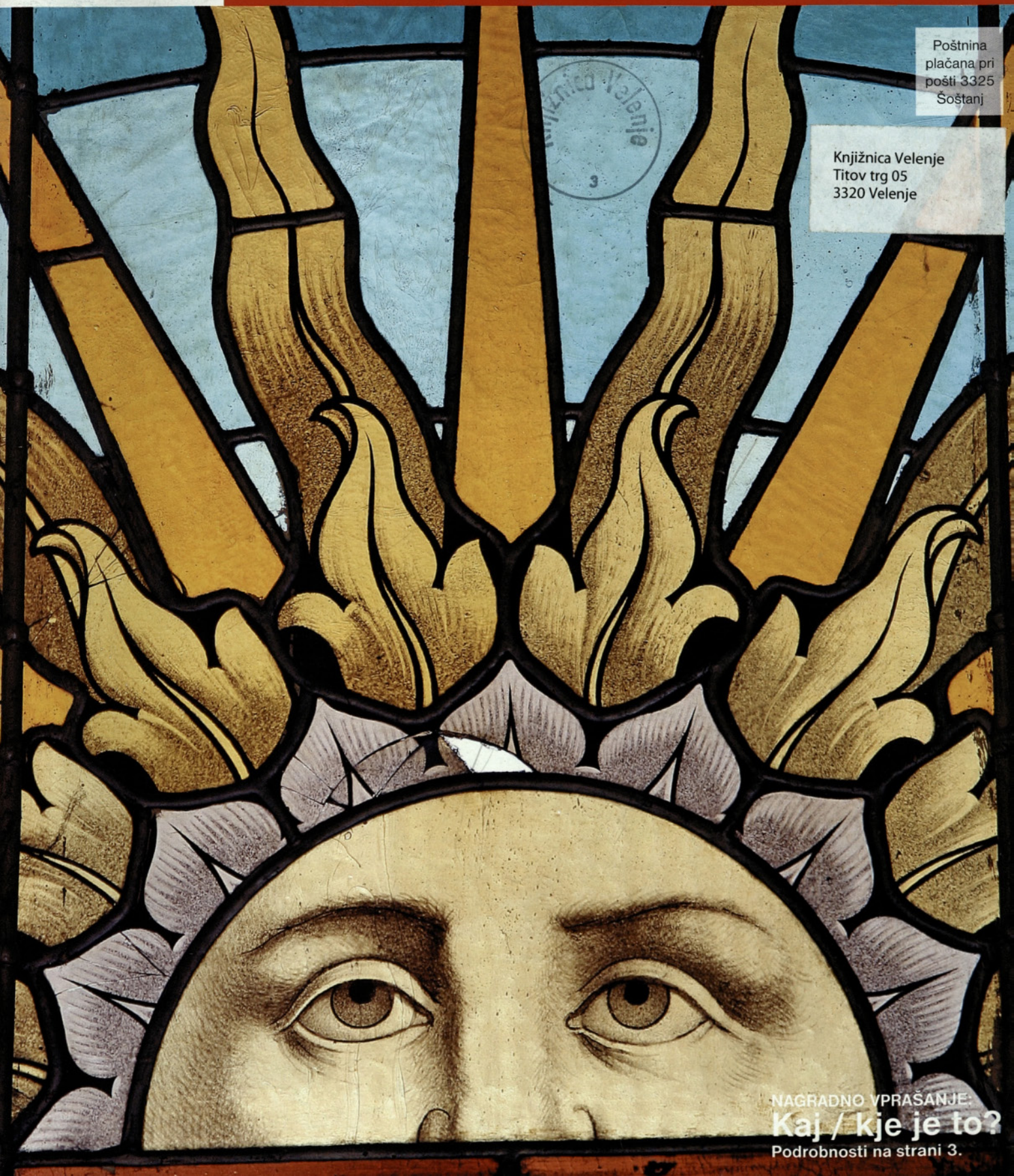
ISSN 1581-8373

9 770158 183733

Poština
plačana pri
pošti 3325
Šoštanj

Knjižnica Velenje
Titov trg 05
3320 Velenje

NAGRADNO VPRAŠANJE:
Kaj / kje je to?
Podrobnosti na strani 3.

Ana Desetnica,

festival pouličnih gledališč je tudi letos uspel. Ulica očitno privabi, privabijo pa tudi mednarodni artisti in umetniki. Letos so številni obiskovalci 8. julija uživali v dveh predstavah *Spaček* in *Brunitus*. Zavod za kulturo Šoštanj, organizator festivala, je tako poskrbel za zabaven začetek dopustniških dni. Podoživite jih še enkrat skozi to reportažo, ki jo je pripravil **RAFKO SREBERNJAK**.

Peljimo jih na morje!

Tudi letos lahko vsi skupaj ponudimo možnost okusiti brezskrbnost. Dokažimo, da nam ni vseeno. V času negotovosti, ko prikrasjeni postajajo še bolj ranljivi, se še toliko bolj zavedamo potrebe po pomoči. V času, ko sta solidarnost in dobrosrčnost pomembnejši kot kadar koli doslej, akcijo Peljimo jih na morje! z vsem srcem podpirata soproga predsednika države Barbara Miklič Türk in zlati olimpijec Primož Kozmus.

Omogočimo otrokom in starejšim iz socialno šibkejših okolij nepozabne morske počitnice v letoviščih Rdečega križa Debeli rtič in Punat na Krku. Čisto vsak prispevek jim bo pomagal za nekaj dni okusiti brezskrbnost letovanja.

Svoj prispevek lahko nakažete s plačilnim nalogom BN02 na račun 03100-1234567891, sklic 11-937030 ali pa pošljite SMS z besedo **MORJE** na 1919.

Vnaprej iskrena hvala za solidarnost in dobro dejanje.

*Podleži Mobilnet in Simobil so odsekali vsen prihodek iz naslova storitve SMS Donacija za Rdeči križ Slovenije. Vrednost SMS sporočila je 1 €

www.rks.si/morje

List

Revija za kulturna in
druga vprašanja občine
Šoštanj in širše.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko
Menih, župan.

Fotografija na naslovnici

Dejan Tonkli

Uredila

Milojka Komprej

Lektoriranje

Jožica Andrejc
(za razpise in objave odgovarja
naročnik)

Oblikovanje

Branko Strmčnik

Tisk

Eurograf d.o.o.

Natiskano

900 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da
prispevke za LIST št. 9 (september
2009), pošljejo najkasneje do 15.
septembra 2009.

ISSN 1581-8373

9 770158 183733

Intervju meseca:
Peter Radoja

foto: Jože Miklavc

NAGRADNO VPRAŠANJE: POZNAME SVOJ KRAJ?

Rešitev nagradnega vprašanja iz številke 6/7 2009. Na nagradno vprašanje je prispelo 21 pravih odgovorov. Prepoznali ste: **Stopnišče, ali del stopnišča, ki vodi k cerkvi na sv. Križu v Belih vodah.** G. ROMAN TERČE je na priloženo dopisnico napisal, da so znotraj te stavbe svete »štenge«, po katerih si šel kleče in molil ter na koncu pozvonil in so se ti izpolnile želje (ali pa tudi ne). Zanimivo. Zgodba o Sv. križu govori, da je ob koncu 18. stoletja belovojski kmet Savinek našel na **Oslovski gori** (tako se je imenovala) križ. Leta 1804 so ga postavili v kapelo na kraju kjer je bil najden in ljudje so goro preimenovali **Kriška gora**. Leta 1831 so postavili cerkvico, ki je že imela zvon. Do gradnje sedanje cerkve je prišlo v letih 1850 -1857. Leta 1862 je to priljubljeno romarsko svetišče blagoslovil škof A. M. Slomšek. Izžrebana nagrajenka je: Veronika Slemenšek, Gavce 42a, Šmartno ob Paki. Prosimo, da se oglasi **na sedežu Zavoda za kulturo Šoštanj, Trg svobode 12, III. nadstropje**, kjer jo čaka lepa nagrada.

In že je pred vami novo nagradno vprašanje, ki se spet glasi: **Kaj/kje je to?** Odgovore pošljite do 15. 9. 2009 na prej omenjeni naslov: *Zavod za kulturo Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj.* Izžrebanega čaka lepa nagrada.

VSEBINA

4	Uvidnik	28	Zapisani v glasbi
5	Naša občina	30	Nekoč je bila vas Družmirje
14	Gospodarstvo in kmetijstvo	32	Naša društva
16	Praznovanje	34	Dogodki in ljudje
17	Intervju	36	Šport
20	Šolski list	38	Dobro je vedeti
22	Sredina vabi	40	Ni meja
24	Podobe kulture	42	Kotiček za počitek
26	Zanimivi poklici in ljudje v njih	43	Družimo se
27	Cerkev	44	Fotografija meseca

Poletje je ...

Poletje nam je začelo obračati hrbet, ker se poslavlja. Po temperaturah zadnjih dni tega še ni videti, a če pogledamo bolj skrbno, vidimo, da se listje ponekod že barva. Sicer pa, bo marsikdo rekel, tudi poletja niso več, kar so bila. Je to le nostalgija po minulih časih? Nikakor ne. Da se okolje in z njim vreme močno spreminja, dokazujejo strokovnjaki z raznimi meritvami dan na dan. Tako so izmerili, da so bile letos povprečne temperature svetovnih morij najvišje vse od konca 19. stoletja, ko so jih pričeli meriti.

Po čem si bomo zapomnili odhajajoče poletje? Vsak po svoje, večina občanov občine Šoštanj pa vsaj po dveh stvareh eni tragični in eni častitljivi.

Tisto tragično nam je zakuhalo vreme. Po hudem neurju so se sprožili številni plazovi. Pa jim je (edini) vzrok le vreme? Koliko smo k temu prispevali ljudje s svojimi neustreznimi posegi v okolje? Hudo je, če je dom ogrožen, če se nenehno v skrbi oziraš v nebo, v naraslo reko, v grozečo gmoto zemlje, ki ogroža vse, kar si v življenju ustvaril.

Še huje je, če se zgodi tragedija, kot se je v naši bližini v Podgorju pri Letušu pred slabima dvema letoma. Pod plazom sta takrat ugasnili dve mladi življenji, družina Golob je z najdražjimi zgubila tudi hišo. Dom so s pomočjo dobrih ljudi zgradili in ga te dni z blagoslovitvijo predali namenu – o čemer bomo pisali v prihodnji številki. Življenj pa ni mogoče povrniti. Na tistem mestu se je plaz utrgal že enkrat prej, v devetdesetih letih, kriva naj bi bila cesta, ki so jo naredili po

pobočju hriba nad domačijo. Pri tem so podrli debelo drevje, ki je zadrževalo zemljino na kamniti strmini in pretrgali vodne žile...

Po prvem plazu je teren pregledal geolog in določil potrebne ukrepe. Ti pa so bili izvedeni le delno. Kljub temu, da je gospodar opozarjal pristojne na nevarnost, denarja za sanacijo ni bilo. Vse do tragične nesreče. Bo kdo odgovarjal? Se bo morda kdo zamislil? Ne moremo posegati v naravo brez temeljitih strokovnih podlag. Nekateri tereni gradbenih posegov brez ustreznih ukrepov – zavarovanj – pač ne prenesejo.

O tem je spregovorila na svojem obisku ob praznovanju 130-letnice gasilstva v Šoštanju tudi ministrica za obrambo Republike Slovenije dr. Ljubica Jelušič. Dejala je, da bo treba v bodoče pri prostorskem planiranju bolj skrbno preučiti teren in temu primerno prilagoditi tako državne kot občinske prostorske načrte.

»Potrebno je preventivno zavedanje tistih, ki urejajo prostorsko planiranje. Pomembno je tudi ustrezno saniranje obstoječih plazišč, če pa se naravna nesreča že zgodi, so gotovo gasilci tisti, na katere računamo, da bodo prvi priskočili na pomoč,« je med drugim na novinarsko vprašanje dejala ministrica.

Ob tem je izrekla vse priznanje visokemu jubileju, ki ga je letos obeležilo Prostovoljno gasilsko društvo Šoštanj. »Gasilci niso več le gasilci, so vse bolj »splošna reševalna služba, na katero ministrstvo v sistemu zaščite in reševanje lahko vedno računa. Za to pa je potrebna ustrezna oprema, vsekakor pa tudi izobraževanje in primerno znanje. Tako je varnost samih gasilcev kot tudi tistih, ki jim v intervencijah gasilci priskočijo na pomoč, veliko večja.

Jelušičeva se je gasilcem zahvalila za njihovo pomoč bližnjemu v stiski. »130 let delovanja je častljiv jubilej in dokaz, da so imeli in imajo ljudje v tem okolju občutek za nesrečo drugega. Dokaz pa je tudi, da te vrednote znajo prenašati na naslednje rodove,« je še dodala.

Poletje tako mineva, a kot rečeno je naš kraj zaznamovalo tako ali drugače. Koko pa ste ga zaznamovali vi?

Marija Leber

Naša občina

Uredila: Milojka Komprej

Redigiran ZAPISNIK

25. redne seje Sveta Občine Šoštanj, ki je bila v ponedeljek, 29. junija 2009

Na seji je bilo prisotnih **trinajst** svetnikov. Ostali prisotni: **Mirjam Britovšek**, direktorica podjetja ROSIO – PUP Saubermacher, **Gašper Škarja**, pravnik na Komunalnem podjetju Velenje, **Alenka Verbič**, višja svetovalka za družbene dejavnosti na Občini Šoštanj, **Bogomir Brložnik**, višji svetovalac za pravne zadeve na Občini Šoštanj.

Sejo je vodil **Darko Menih**, župan Občine Šoštanj, zapisnik je pisala **Nina Rehar**, višja referentka za splošne zadeve na Občini Šoštanj.

Z dnevnega reda je bila črtana 6. točka **Sprejem predloga Sklepa o imenovanju člana Nadzornega sveta Komunalnega podjetja Velenje, d. o. o.** na pobudo svetnika Marjana Vrtačnika (SNS). Sporen je bil rok vložitve kandidature.

Svetnik **Marjan Vrtačnik** (SNS) je predlagal, da se 6. točka umakne z dnevnega reda. Razlog je v tem, da je bil rok za vložitev kandidatur za imenovanje člana Nadzornega sveta Komunalnega podjetja Velenje, d. o. o. komisiji za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja (v nadaljevanju: KMVVI) napačno naveden: torek, 15. 6. 2009. 15. 6. 2009 je bil namreč ponedeljek. Zaradi tega bi se od treh prispelih vlog (Viktor Drev, Vojko Krneža, Marjan Vrtačnik) morala upoštevati le vloga Marjana Vrtačnika, ker je edina prispela pravočasno (v ponedeljek, 15. 6. 2009), medtem ko sta ostali dve prispeli prepozno (v torek, 16. 6. 2009). Zaradi navedenega bi bilo smiselno, da se celoten postopek izvede ponovno, zato je predlagal, da se 6. točka umakne z dnevnega reda, vse ostale pa se ustrezno preštevilčijo. Motilo ga je tudi, da KMVVI predlaga vse tri kandidate v odločanje Svetu Občine Šoštanj (v nadaljevanju: Svet). Obenem je vročil Bogomirju Brložniku, višjemu svetovalcu za pravne zadeve, pisno pritožbo v zvezi s postopkom vložitve kandidatur.

Obrazložitev je podal **Bogomir Brložnik**, višji svetovalac za pravne zadeve, po predhodnem

dogovoru s predsednikom KMVVI Petrom Radojo. KMVVI je predlagala Svetu v obravnavo vse tri kandidate, katerih vloge je prejela, ne le tistega, katerega vloga je prispela formalno pravočasno, ker je zavzela stališče, da kandidat Marjan Vrtačnik ne more biti oškodovan, če se upoštevajo vse prispеле vloge. Poleg tega je bila dosedanja praksa takšna, da so se tovrstne vloge sprejemale vse do začetka seje KMVVI, pa čeprav je to bilo že po določenem roku.

Da bi se izognili nadaljnjim zapletom in dvomom o imenovanju člana Nadzornega sveta Komunalnega podjetja Velenje, d. o. o., je menil, da bi bilo najbolj umakniti 6. točko z dnevnega reda in ponoviti celoten postopek.

Svetnik **Mirko Pergovnik** (neodvisni) je opozoril, da se je pred vložitvijo kandidature za Viktorja Dreva posvetoval s predsednikom KMVVI Petrom Radojo, do kdaj je dejansko treba oddati vlogo – do ponedeljka, 15. 6. 2009, ali do torka, 16. 6. 2009. Po mnenju predsednika KMVVI Petra Radoje je bil ustrezen rok do torka, 16. 6. 2009. Svetnik je še opozoril, da bi njihova stranka vložila kandidaturo en dan prej, torej 15. 6. 2009, če bi to bilo potrebno.

Svetnik **Viktor Zacirkovnik** (SD) je menil, da bi ob ponovitvi postopka bili v časovni stiski z imenovanjem člana Nadzornega sveta Komunalnega podjetja Velenje, d. o. o., ob ponovnem postopku pa bi se najverjetneje prijavili isti kandidati – zato ne vidi ne smisla ne potrebe po ponavljanju postopka.

Svetnica **Vilma Fece** (LDS) je opozorila, da dosedanjemu članu Nadzornega sveta Komunalnega podjetja Velenje, d. o. o. mandat poteče avgusta, zato ne bi bilo nič narobe, če bi se celoten postopek imenovanja novega člana ponovil. S tem bi se izognili vsem dvomom o izboru in imenovanju člana Nadzornega sveta Komunalnega podjetja Velenje, d. o. o. iz Občine Šoštanj.

Občinski svet soglaša, da se z desetimi glasovi ZA in 0 proti, 6. točka umakne s predlaganega dnevnega reda.

Nov dnevni red je bil potrjen soglasno.

Seja je nato tekla po dnevnem redu. Potrjen je bil zapisnik 24. seje. Na predlog **Odloka o ustanovitvi JVZ Vrtec Šoštanj** ni bilo pripomb in je bil sprejet z 12 glasovi.

Predlog **Sklepa o izdaji soglasja k predlaganima povprečni ceni prevoza odpadkov na regijsko odlagališče ter odlaganja odpadkov na regijskem odlagališču Bukovžlak** je predstavila **Mirjam Britovšek**, direktorica podjetja ROSIO – PUP – SAUBERMACHER, d. o. o.

Obrazložitev: Iz Občine Šoštanj odpadke odvažajo

in odlagajo na velenjsko odlagališče nenevarnih odpadkov. Okoljevarstveno dovoljenje velenjskega odlagališča odpadkov poteče 15. 7. 2009; po zadnjih podatkih naj bi se to dovoljenje podaljšalo. Ko bo dovoljenje poteklo, bodo velenjsko odlagališče zaprli in bodo odpadke iz Občine Šoštanj odvažali in odlagali na regijsko odlagališče v Celju. Cena pobiranja odpadkov in odvoza do velenjskega odlagališča ostaja nespremenjena. Dodatna nujna storitev, ki bo nastopila ob zaprtju velenjskega odlagališča odpadkov, je prekladanje in prevoz odpadkov iz Velenja v Celje (12.583 EUR/t odpadkov). Za odlaganje odpadkov na celjskem odlagališču je Svet na svoji 23. redni seji dne 20. 4. 2009 že dal soglasje k ceni 96,78 EUR/t odpadkov (cena vključuje predelavo odpadkov v okviru novega regijskega centra in odlaganje na novem odlagališču), vendar bo ta cena začela veljati šele po danem predhodnem soglasju Vlade Republike Slovenije. Za primer, da to soglasje ne bo dano pred zaprtjem velenjskega odlagališča, je treba določiti ceno odlaganja na regijskem odlagališču Bukovžlak; 29,29 EUR/t odpadkov je cena, ki je trenutno v uporabi za regijsko odlagališče Bukovžlak.

Za gospodinjstva Občine Šoštanj pomeni zaprtje velenjskega odlagališča odpadkov 19-odstotni porast cen v primeru odlaganja odpadkov na regijsko odlagališče Bukovžlak. Ob upoštevanju nove cene 96,78 EUR po predhodnem soglasju Vlade RS pomeni to za gospodinjstva 64-odstotni porast cen.

Ker razprave ni bilo, je bil ta sklep soglasno sprejet.

Predlog **Sklepa o soglasju k splošnim pogojem za dobavo in odjem zemeljskega plina iz distribucijskega omrežja** je na kratko predstavil **Gašper Škarja**, pravnik na Komunalnem podjetju Velenje.

Splošne pogoje za dobavo in odjem zemeljskega plina sprejme po javnem pooblastilu sistemski distributer po predhodnem soglasju lokalne skupnosti. Naknadno je potrebno pridobiti še soglasje Javne agencije RS za energijo. Pričujoči splošni pogoji so usklajeni s predstavniki Občine Šoštanj, Mestne občine Velenje in Javne agencije RS za energijo. Posebnih finančnih posledic zaradi sprejema tega sklepa ne bo, saj se bo cena še naprej obračunavala skladno z zakonodajo po predhodni potrditvi cen s strani lokalnih skupnosti.

Ker razprave ni bilo, je bil tudi ta sklep sprejet soglasno.

Predlog **Sklepa o izvajanju javne službe na področju varstva premične kulturne**

dediščine v Muzeju usnjarstva v Šoštanju je predstavila **Alenka Verbič**, višja svetovalka za družbene dejavnosti.

Muzej usnjarstva Slovenije v Šoštanju začne predvidoma delovati 30. septembra 2009. V njem bo obiskovalcem moč videti tudi premične zbirke kulturne dediščine.

Zakonodaja določa, da lahko javno službo upravljanja premičnih zbirk kulturne dediščine, kakršna bo v Muzeju usnjarstva Slovenije v Šoštanju, izvajajo le pooblaščenici, krajevno pristojni, ustrezno usposobljeni muzeji. Muzej Velenje je na seznamu pooblaščenih muzejev in je tudi krajevno pristojen za izvajanje javne službe varstva premične kulturne dediščine na področju naše občine (Odlok o ustanovitvi javnega zavoda Muzej Velenje med drugim določa, da je Muzej Velenje krajevno pristojen za področje Mestne občine Velenje, Občine Šoštanj in Občine Šmartno ob Paki).

Na Mestno občino Velenje kot ustanoviteljico javnega zavoda Muzej Velenje je Občina Šoštanj naslovila vlogo za izdajo soglasja k izvajanju javne službe in je soglasje tudi že prejela. Zdaj mora še Svet z ustreznim sklepom prenesti izvajanje javne službe na Muzej Velenje. Sklep je bil soglasno sprejet.

Odgovori na vprašanja svetnikov.

Svetnica **Vilma Fece** (LDS) se je zahvalila za po pošti prejet odgovor v zvezi z izgradnjo trgovskega centra na območju bivšega bazena v Šoštanju. Zanimalo jo je, ali so v odgovoru zajete vse obremenitve Občine Šoštanj. Zanima jo finančni del, vezan na parkirišča ob trgovskem centru; v občinskem proračunu so predvidena sredstva za odkup proračuna, vse v odgovoru ni zajeto, zato prosi za dopolnitev odgovora. Ni prejela odgovora v zvezi z investitorjem rušitve bivše Kovinotehne.

Župan **Darko Menih** je odgovoril, da bo odgovor v zvezi z izgradnjo trgovskega centra na območju bivšega bazena v Šoštanju dopolnjen in da bo v zvezi z rušitvijo bivše Kovinotehne objavljeno pojasnilo v najnovejši številki Lista, ki bo dalo odgovor na zastavljeno vprašanje.

Pobude in vprašanja svetnikov

Svetnik **Drago Kotnik** (neodvisni) je dal pobudo, da bi brezplačni avtobus iz Velenja (Lokalci) nekajkrat dnevno vozil tudi v Šoštanj, Topolšico, Ravne, Gaberke ... Predlagal je pridobitev sponzorskih sredstev v ta namen, da se ne bi dodatno obremenjeval občinski proračun. Sam je pripravljen podariti dve sejnini.

Svetnik **Drago Kotnik** (neodvisni) sprašuje,

ali je na igriščih, ki se gradijo oz. obnavljajo na področju Občine Šoštanj, kje predvidena umetna trava.

Svetnik **Viktor Zacirkovnik** (SD) je dal pobudo, da bi se ob Družmirskem jezeru uredilo kopališče; voda v jezeru je na podlagi opravljenih analiz ustreznih institucij neoporečna za kopanje.

Svetnik **Štefan Szabo** (LDS) je vprašal, ali Občina Šoštanj razpolaga s podatki, da se zaradi posledic rudarjenja ponovno posedajo tla v Šoštanju.

Svetnik **Milan Kopušar** (LDS) je dal pobudo, naj Občina Šoštanj razmisli o nakupu ali najemu rabljenega prireditvenega šotora, ki bi ga lahko po predhodno izdelanem programu dajali v uporabo društvom za izvedbo prireditev.

Župan **Darko Menih** je odgovoril, da je ideja dobra in da Občina Šoštanj že kar nekaj časa išče rešitve v tej smeri.

Svetnik **Mirko Pergovnik** (neodvisni) je vprašal, ali bo mogoče zemljišča v industrijski coni v Metlečah odkupiti; obrtniki se zanimajo za omenjena zemljišča.

Župan **Darko Menih** je odgovoril, da je bil za del zemljišč ob železniški progi že izveden razpis, prijavljenih je nekaj interesentov. Občina Šoštanj mora najprej pridobiti soglasje od vodne skupnosti, da bo tam sploh mogoče urediti obrtno cono, potem bodo zemljišča komunalno uredili in šele potem bo mogoč odkup zemljišč.

Svetnik **Marjan Vrtačnik** (SNS) je dal pobudo, da se Glavni trg v Šoštanju čim prej uredi. Želel

je vedeti, kdo je lastnik stavbe bivše železnine in drugih objektov na trgu.

Svetnik **Viktor Zacirkovnik** (SD) je dal pobudo, ki se navezuje na pobudo Milana Kopušarja v zvezi s prireditvami v občini; v času, ko je množica prireditev v občini, npr. ob občinskem prazniku, naj bi prireditveni šotor določen čas stal v mestu in bi vsak dan bil namenjen drugi dejavnosti (šport, kultura, turizem ...). Prireditve bi ustrezno uskladili, da bi se lahko zvrstila vsa društva in drugi v šotoru in bi tako pridobili centralni prireditveni prostor.

Svetnik **Leopold Kušar** (DeSUS) je dal pobudo, naj se pred hišo Društva upokojencev Šoštanj uredi jašek, ki bi ob deževju reševal poplavljanje prostorov društva.

Za konec je župan **Darko Menih** pozval člane komisij, imenovanih na Svetu Občine Šoštanj, naj kvalitetno opravljajo svoje delo. Člani komisij in njihovi predsedniki imajo dolžnosti in kompetence, da odgovorno odločajo. Nedopustno je, da svoje delo prenašajo na svetnike, ki naj odločajo namesto njih. Dolžnost svetnikov je samo, da odločitve komisij sprejmejo ali zavrnejo.

Svetnik občine pomeni določeno čast, svetnik predstavlja in zastopa občane, zato bi vsi skupaj morali imeti v mislih skupno pot za dobrobit naše občine.

Javni natečaj: Oblikujemo slogan Občine Šoštanj

Občina Šoštanj razpisuje javni natečaj za oblikovanje slogana Občine Šoštanj. K sodelovanju vabimo vse občanke in občane Občine Šoštanj, da s skupnimi močmi poiščejo slogan, ki bo v prihodnje prepoznavno predstavljal Občino Šoštanj na internetnih straneh, reklamah, čestitkah, skratka v vseh primerih medijskega pojavljanja Občine Šoštanj.

Pogoje in pravila sodelovanja lahko zainteresirani dobijo na Občini Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj. Objavljeni pa so tudi na spletni strani občine Šoštanj www.sostanj.si.

Natečaj bo potekal od 10. avgusta do 10. septembra 2009.

Mag. Barbara Turinek,
Svetovalka za odnose z javnostmi

Marjan Vrtačnik (foto Dejan Tonkli)

OBČINA ŠOŠTANJ

Na podlagi 6. in 7. člena Pravilnika o vrednotenju programov organizacij in društev na področju humanitarnih in invalidskih dejavnosti (Uradni list Občine Šoštanj št. 6/2008), na podlagi Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o proračunu Občine Šoštanj za leto 2009 (Uradni list OŠ, št. 6/2009), in sklepa župana Občine Šoštanj, Trg svobode 12, objavlja

JAVNI RAZPIS

za sofinanciranje programov na področju humanitarnih in invalidskih dejavnosti ter dejavnosti neprofitnih organizacij, društev in zvez s tega področja, ki jih bo v letu 2009 sofinancirala Občina Šoštanj

I. **NAROČNIK:** Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj.

II. **PREDMET RAZPISA:** sofinanciranje letnih programov humanitarnih in invalidskih dejavnosti ter dejavnosti neprofitnih organizacij, društev in zvez s tega področja v občini Šoštanj, ki se v letu 2009 izvajajo za občane občine Šoštanj.

III. **Pravicodosofinanciranja programov na tem razpisu imajo izvajalci, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:**

- da imajo sedež na območju občine Šoštanj in izvajajo dejavnost za občane občine Šoštanj,
- društva, ki delujejo na področju humanitarnih in invalidskih dejavnosti, neprofitne organizacije, društva, združenja in zveze in imajo lahko svoj sedež tudi izven območja občine Šoštanj, njihovi člani pa morajo biti tudi občani občine Šoštanj,
- da opravljajo dejavnost na neprofitni ravni,
- da imajo urejeno evidenco o članstvu, plačani članarini in ostalo dokumentacijo, kot jo določa zakon,
- da so registrirani in delujejo neprekinjeno najmanj eno leto,
- da imajo zagotovljen materialne, prostorske, kadrovske in organizacijske pogoje za uresničevanje načrtovanih aktivnosti,
- da občinski upravi redno dostavljajo poročila o realizaciji programov, ki jih je sofinancirala občina in plan aktivnosti za prihodnje leto.

IV. **OKVIRNA VIŠINA SREDSTEV:** sredstva so predvidena v občinskem proračunu na postavki 20046001 Humanitarna društva in organizacije v okvirni višini 3.000,00 EUR.

V. **RAZPISNA DOKUMENTACIJA** vam je na voljo v tajništvu Urada župana Občine Šoštanj, podrobnejše informacije pa na tel. 898 43 14 (Alenka Verbič).

VI. **ODDAJA VLOG:** vloge morajo biti podane v skladu z razpisno dokumentacijo skupaj z dokazili in prilogami. Poslane morajo biti v zapečatenem ovitku na naslov: Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, s pripisom: »**Javni razpis za sofinanciranje programov na področju humanitarnih in invalidskih dejavnosti ter dejavnosti neprofitnih organizacij, društev in zvez s tega področja, ki jih bo v letu 2009 sofinancirala Občina Šoštanj – NE ODPIRAJ**« najpozneje do **25. septembra 2009**. Šteje se, da je prijava prispela pravočasno, če je bila oddana zadnji dan roka za oddajo vlog na pošti s priporočeno pošiljko ali oddana do 12. ure v tajništvu Urada župana Občine Šoštanj. Prepozno oddanih vlog komisija ne bo obravnavala.

VII. **DATUM ODPIRANJA VLOG:** **28. september 2009**

VIII. **SKLEP O IZIDU RAZPISA** bodo vlagatelji prejeli v 5-ih dneh po vrednotenju vlog.

IX. **POGODBE O SOFINANCIRANJU** bodo z izbranimi vlagatelji sklenjene v 10-ih dneh po končanem postopku.

X. **PORABA DODELJENIH SREDSTEV:** izvajalci morajo dodeljena sredstva porabiti v proračunskem letu, za katerega velja ta razpis.

ŽUPAN OBČINE ŠOŠTANJ

Darko MENIH, prof., l. r.

Datum: 18.8.2009

OBČINA ŠOŠTANJ

Na podlagi 7., 8., in 9. člena Pravilnika za vrednotenje ljubiteljskih kulturnih dejavnosti v Občini Šoštanj (Uradni list Občine Šoštanj, št. 1/2005) ter na podlagi Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o proračunu za leto 2009 (Uradni list Občine Šoštanj št. 2/2009), in sklepa župana Občine Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, objavlja

JAVNI RAZPIS

za sofinanciranje programov na področju ljubiteljskih kulturnih dejavnosti v občini Šoštanj za leto 2009

I. **NAROČNIK:** Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj.

II. **PREDMET RAZPISA:** sofinanciranje programov ljubiteljskih kulturnih dejavnosti v občini Šoštanj iz sredstev proračuna Občine Šoštanj za leto 2009.

III. **Pravicodosofinanciranja programov ljubiteljske kulturne dejavnosti na tem razpisu imajo izvajalci, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:**

- da imajo sedež v občini Šoštanj,
- da so registrirani v skladu z Zakonom o društvih najmanj eno leto pred objavo razpisa,
- da imajo osnovne materialne, prostorske, kadrovske in organizacijske pogoje za uresničevanje načrtovanih dejavnosti,
- da imajo evidenco o članstvu,
- da opravljajo svojo dejavnost na neprofitni osnovi,
- da pristojnim občinskim organom redno dostavljajo letna poročila o realizaciji programov ter načrt aktivnosti za prihodnje leto.

IV. **OKVIRNA VIŠINA SREDSTEV:** **38.000,00 EUR**

V. **RAZPISNA DOKUMENTACIJA** vam je na voljo v tajništvu Urada župana Občine Šoštanj, podrobnejše informacije pa na tel. 898 43 14 (Alenka Verbič).

VI. **ODDAJA VLOG:** vloge morajo biti podane v skladu z razpisno dokumentacijo skupaj z dokazili in prilogami. Poslane morajo biti v zapečatenem ovitku na naslov: Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, s pripisom: Javni razpis za sofinanciranje programov na področju ljubiteljskih kulturnih dejavnosti v občini Šoštanj za leto 2009 – NE ODPIRAJ, najpozneje do 25. septembra 2009. Šteje se, da je prijava prispela pravočasno, če je bila oddana zadnji dan roka za oddajo vlog na pošti s priporočeno pošiljko ali oddana do 12. ure v tajništvu Urada župana Občine Šoštanj. Prepozno oddanih vlog komisija ne bo obravnavala.

VII. **DATUM ODPIRANJA VLOG:** **28. september 2009.**

VIII. **SKLEP O IZIDU RAZPISA** bodo vlagatelji prejeli v 15 ih dneh po vrednotenju vlog.

IX. **POGODBE O SOFINANCIRANJU** bodo z izbranimi vlagatelji sklenjene v 30-ih dneh po končanem postopku.

X. **PORABA DODELJENIH SREDSTEV:** izvajalci morajo dodeljena sredstva porabiti v proračunskem letu, za katerega velja ta razpis.

ŽUPAN OBČINE ŠOŠTANJ

Darko MENIH, prof., l. r.

Datum: 18.8.2009

Operacija: PRENOVA VILE MAYER IN VRTA

foto: arhiv občine

Skladno z načrti in s terminskimi plani potekajo obsežna obnovitvena dela stavbe in vrta vile Mayer. Spomnimo, da je Občina Šoštanj lani uspešno kandidirala na javnem razpisu Ministrstvo za kulturo RS za sofinanciranje operacij javne kulturne infrastrukture v okviru Evropskega sklada za regionalni razvoj in se med triintridesetimi občinami, ki so se na razpis prijavile, uvrstila med devet občin, ki so bile izbrane za sofinanciranje.

Na podlagi uspešne kandidature je bilo Občini Šoštanj odobrenih **398.762,50 EUR** sofinancerskih sredstev oz. **95% vrednosti upravičenih stroškov investicije**. Od tega

znaša višina sofinancerskih sredstev Ministrstvo za kulturo **RS 41.975,00 EUR**, oz. **10% višina sofinanciranja Evropskega sklada za regionalni razvoj pa 356.787,50 EUR** oz. **85% upravičenih stroškov investicije**. Preostala sredstva so zagotovljena v občinskem proračunu za leto 2009. Izvedba obnovitvenih del, ki poteka na podlagi konservatorskega programa, je izjemno zahtevna in poteka pod skrbnim nadzorom odgovorne konservatorke Branke Princ z Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije, OE Celje. Gradbeni nadzor izvaja PV Invest, projektantski nadzor pa poteka pod vodstvom odgovornega projektanta obnove Gregorja Gojeviča, nad prenovu vrta pa bdi projektantka zunanje ureditve Saša Piano. Načrtujemo, da bodo pogodbeni obnovitvena dela, ki so sofinancirana s strani Ministrstva za kulturo RS in Evropskega sklada za regionalni razvoj, dokončana do 25. oktobra letos.

Alenka Verbič
 Skrbnik pogodbe

OBČINA ŠOŠTANJ UPRAVA

Operacija: Revitalizacija zgodovinskega središča Šoštanj - Muzej usnjarstva I. faza

Na območju dela nekdanjih proizvodnih obratov Tovarne usnja v Šoštanju, kjer Občina Šoštanj izvaja projekt Revitalizacija zgodovinskega središča Šoštanj - Muzej usnjarstva I. faza, se dela bližajo h koncu.

Gradbena dela so bila v skladu s pogodbenimi obveznostmi zaključena koncem maja, zadnje mesece pa se ožji programski svet intenzivno ukvarja s postavitvami vsebin v obe muzejski stavbi. Vse od novembra lanskega leta dalje, ko je bil ustanovljen, ožji programski svet vztrajno in potrpežljivo na terenu pridobiva redke predmete, povezane z delovanjem nekdanje Vošnjakove usnjarne. Ti predmeti bodo kot muzejski eksponati razstavljeni v stavbi A-poslopje nekdanjih

tovarniških kopalnic z novim prizidkom. Naše občanki in občani so z naklonjenostjo odstopili redke usnjarske predmete iz zasebnih zbirk. V stavbi C- kovinska nadstrešnica vzdolž reke Pake, pa so že postavljeni stroji iz nekdanje šoštanjske usnjarne, ki so se ohranili po zaslugi Iniciativnega odbora za ustanovitev muzeja. Stroji zavidljive starosti, razstavljeni v paviljonu, so pretežno služili za proizvodnjo vegetabilnega usnja. Kot pomemben del tehniške usnjarske dediščine bodo prav gotovo pritegnili pozornost obiskovalcev, saj jim bodo omogočili vpogled v zapletene postopke tehnologije proizvodnje usnja.

Projekt I. faze muzeja usnjarstva je sofinanciran s sredstvi Evropskega sklada za regionalni razvoj. Občini Šoštanj je bilo na podlagi uspešne kandidature na javnem razpisu odobrenih **513.943,00 EUR**

sofinancerskih sredstev za financiranje upravičenih stroškov izvedbe investicije.

Občina Šoštanj je do 30. julija že prejela 499.762,50 evra sofinancerskih sredstev.

Svet Občine Šoštanj pa je na zadnji redni seji pred počitnicami sprejel sklep, da bo javno službo varstva premične dediščine v muzeju opravljal JZ Muzej Velenje, ki izpolnjuje vse pogoje in je hkrati po ustanovitvenem odloku med ostalim zadolžen tudi za varstvo usnjarske dediščine.

Alenka Verbič
 skrbnik pogodbe

foto: arhiv občine

Pripraviła: mag. Barbara Turinek,
svetovalka za odnose z
javnostmi

V Občini Šoštanj smo na številnih prireditvah počastili dan državnosti

V Ravnah je v sredo, 24. junija, potekala proslava v počastitev dneva državnosti in praznika Krajevne skupnosti Ravne. Med drugim so v kulturnem programu nastopili **učenci POŠ Ravne in pevski zbor Ravne**. Zbrane so nagovorili predsednik KUD Ravne gospod **Jure Kodrun**, predsednik KS Zavodnje gospod **Jože Sovič** ter župan Občine Šoštanj in poslanec v Državnem zboru gospod **Darko Menih**, ki je med drugim poudaril:

»Po osemnajstih letih samostojnosti živimo v času velikih sprememb. Okoljski nevarnosti se je pridružila še svetovna finančna kriza, ki je prerasla v gospodarsko in tudi socialno ...

V Občini Šoštanj smo trdno odločeni, da bomo uresničili vse naše ambiciozne projekte in da bodo naši občani deležni osnovnih dobrin tako v mestu kot na podeželju. Proti koncu tega koledarskega leta bodo zaključeni projekti, kot so: številni odseki cest (skozi mesto, skozi Lajše, Metleče), vila Mayer, Muzej usnjarstva, obnova zdravstvenega doma, parkirišča v mestu, trgovski center z garažno hišo, kanalizacija (Aškerčeva, Metleče, del Topolšice), vodovod v Ravnah in Šentvidu, Dom krajanov v Ravnah, mrliška vežica v Belih Vodah, projekt za Dom krajanov in gasilcev v Topolšici, Dom za starejše občane, nadaljevali bomo z obnovo ceste v Skornem in ceste proti Topolšici. Poleg proračunskih sredstev smo uspeli pridobiti kar nekaj evropskih sredstev. Končan je tudi projekt o pokritosti interneta po celotni občini in projekt za toplovod v spodnji Lokovici...

V četrtek, 25. junija, sta potekala lokoviški in ravenski pohod. Kljub slabemu vremenu v preteklih dneh, ki je botrovalo odpovedi prireditve v Skornem, sta pohoda uspela najboljše doslej. **Lokoviškega** pohoda se je udeležilo okrog 40 pohodnikov.

Na **Ravenski** poti so se pohodniki ustavili na Abidnikovi domačiji, kjer so organizatorji pripravili malico za vse udeležence pohoda. Manjkali ni niti kulturni program, za katerega so poskrbeli **Ravenski štrajharji**. Letos je udeležba pohoda presegla vsa pričakovanja organizatorjev, saj se je na dvorišču Abidnikove domačije zbralo okrog 240 pohodnikov. Pohodnike je obiskal tudi župan Občine Šoštanj in poslanec v Državnem zboru gospod Darko Menih.

V četrtek so se v počastitev dneva državnosti zbrali tudi v **Zavodnjah**. V bogatem kulturnem programu, ki ga je vodil **Marko Kodrun**, so

nastopili oktet Zavodnje, **gospod Knez** s citrami, mladi muzikantje ter **Anica Meža**. Zbrane sta pozdravila predsednik KS Zavodnje gospod **Franc Brglez** ter župan Občine Šoštanj in poslanec v Državnem zboru gospod **Darko Menih**. Po kulturnem programu so se zbrali okoli lipe, ki so jo tradicionalno zalili in izmerili njen obseg. Letos je v obsegu 1 meter nad zemljo zrasla rekordnih 8 cm.

Središče za samostojno učenje v Šoštanju

Zaključek šolskega leta so obeležili tudi v Središču za samostojno učenje v Šoštanju, kjer sta župan **občine Šoštanj gospod Darko Menih** in direktorica Ljudske univerze Velenje, gosa **Mirjam Šibanc**, dne 29. junija 2009, podelila potrdila o uspešnem zaključku računalniškega izobraževanja še zadnjim udeležencem.

Središče za samostojno učenje Šoštanj, ki je nastalo kot plod dobrega sodelovanja med Občino Šoštanj in Ljudsko univerzo Velenje, ima prostore v 1. nadstropju občinske zgradbe. Uradno deluje že dobro leto in v tem času je znanje v njem poiskalo 109 Šoštanjčanov, ki so skupno opravili 1.954 ur samostojnega učenja. Gre za pomembno pridobitev v Občini Šoštanj, ki nudi slehernemu občanu **brezplačno** možnost učenja s pomočjo multimedijških programov, ki so na voljo v Središču in ob strokovni pomoči mentorice, ki skrbi in vodi Središče za samostojno učenje Šoštanj ter istočasno tudi vodi računalniško usposabljanje občanov. Središče je odprto vsak delovni dan od 10. do 16 ure.

V Središču za samostojno učenje Šoštanj so v iztekajočem se šolskem letu ponudili občanom kar 8 **tečajev računalništva**. Gre za 20-urne začetne tečaje računalniškega opismenjevanja občanov. Polovici udeležencev so potrdila že podelili, tokrat pa so potrdila prejeli še udeleženci zadnjih skupin v tem šolskem letu.

In še nekaj statističnih podatkov. Zadnjega računalniškega izobraževanja se je udeležilo **22 občanov**, od tega 18 žensk in 4 moški. Povprečna starost tečajnikov je bila 57 let, in sicer v razponu od 42 do 67 let. Pomembno je poudariti, da so bili vsi tečaji **brezplačni**, kar je v sedanjih gospodarskih razmerah velika prednost in priložnost za občanke in občane Občine Šoštanj.

Prijetno srečanje je župan in poslanec Darko Menih pospremil s čestitko ob uspešnem zaključku, direktorica Ljudske univerze Velenje pa z željo, da jim znanje računalništva olajša delo, širi znanje in jih poveže v svetovni splet.

foto Milojka Komprej

Vsekakor pa naj bo računalnik zgolj orodje in ne nadomestilo za tisti pristen stik, ki ga lahko da samo pogovor v živo s prijateljem, sosedom ali zgolj naključnim znancem.

Počitniško delo v Občini Šoštanj

Letos poteka počitniško delo v Občini Šoštanj malo drugače. Mladi čistijo mesto z okolico. 90 mladih se bo zvrstilo v mesecu juliju, avgustu in septembru. Dijaki in študentje so razdeljeni v več skupin, ki delajo 10 delovnih dni. Prva skupna je pričela s počitniškim delom 6. julija 2009.

Letos bodo mladi v sklopu počitniškega dela opravili med drugim naslednja dela:

- čiščenje okolice bivše OŠ Bibe Rōcka;
- barvanje ograj na mostovih, igriščih, ...;
- pregled pločnikov oziroma tlakovcev po mestu Šoštanj;
- čiščenje in odstranjevanje plevela v Kajuhovem parku;
- čiščenje plevela z gredic;
- čiščenje in barvanje avtobusnih postaj;
- čiščenje pešpoti v mestu Šoštanj in v okolici;
- pobiranje smeti ob cestah;
- barvanje metuljkov po pločnikih;
- barvanje turističnih tabel v Belih Vodah in na Slemenu.

Počitniško delo organiziramo v sodelovanju s **Termoelektrarno Šoštanj**, ki za počitnikarje prispevajo opremo, rekvizite in material. Stroške dela krijeta Občina Šoštanj in Termoelektrarna Šoštanj.

V Občini Šoštanj gradijo nove javne parkirne prostore

V juliju so v Občini Šoštanj pričeli z izgradnjo novih javnih parkirnih prostorov na Aškerčevi cesti. Izbrani izvajalec je Franc Sovič, s. p. Rok za izgradnjo je 1 mesec. Vrednost investicije znaša 36.440,24 EUR z DDV.

S tem bo Občina Šoštanj zagotovila 27 javnih parkirnih mest v centru Šoštanja. Po zadnjih podatkih so dela že zaključena.

Izgradnja vodovoda Ravne

Postopoma se zaključuje 1. del izgradnje vodovoda Ravne. Komunalno podjetje Velenje pripravlja razpis za izgradnjo drugega dela.

KO NARAVA SPREGOVORI

Pregled dogajanja z dne 10. julija, ko je ujma zajela Slovenijo in pustila katastrofalne posledice tudi v občini Šoštanj iz poročil svetovalke za odnose z javnostmi mag. Barbare Turinek

foto: arhiv občine Šoštanj

Dan D

Močno deževje povzročilo ogromno škode v Občini Šoštanj

Štab civilne zaščite in Občina Šoštanj so 10. julija 2009 ob 14. uri pripravili **tiskovno konferenco**, kjer so širši javnosti predstavili posledice nočnega deževja.

Župan Občine Šoštanj in poslanec v Državnem zboru gospod **Darko Menih** je izrazil obžalovanje, da je tiskovna konferenca sklicana zaradi nočnega neurja, ki je v Občini Šoštanj, predvsem pa v **Krajevni skupnosti Lokovica**, povzročilo pravo katastrofo. Župan je bil o premikih zemlje obveščen ob 2.20, ko ga je o tem obvestil poveljnik civilne zaščite: »Zjutraj ob 6.30 smo na Občini Šoštanj sklicali krizni štab, v katerega so bili vključeni geolog, podžupana Občine Šoštanj, gospoda **Vojko Krneža** in **Drago Koren**, poveljnik Civilne zaščite Občine Šoštanj gospod **Peter Radoja**, referent za komunalno infrastrukturo gospod **Viktor Drev** in višji referent za okolje in gradbeno infrastrukturo gospod **Darko Čepelnik**. Pregledali smo prva osnovna poročila, nato smo si šli ogledat teren in razdejanje v dolini. Slika je neprijetna, ljudje so pretreseni, prestrašeni. Na Občini Šoštanj se trudimo, da pomagamo ljudem. Predvsem tistim, ki jih je potrebno izseliti. Tistim, ki nimajo kam, bomo zagotovili stanovanja ...» Župan se je zahvalil vsem: civilni zaščiti, kriznemu štabu, PGD Lokovica in PGD Šoštanj – mesto, Premogovniku Velenje, policiji, geologu, upravi Občine Šoštanj, prebivalcem, predvsem sosedom ogroženih, ter Stanovanjskemu skladu za hitro in učinkovito pomoč. Hkrati pa apelira na vse ostale prebivalce, naj priskočijo na pomoč.

Poveljnik Civilne zaščite Občine Šoštanj je predstavil kronologijo dogajanja in krizna mesta v Občini Šoštanj. Do tiskovne konference je bilo prijavljenih 34 plazov, od tega 10 zelo velikih. Izpostavil je največji plaz, ki je dolg okoli 250 m, širok 30–40 m in do 8 m globine in ogroža prebivalce devetih hiš. Slednje (15 ljudi) so evakuirali; nekaj jih je nastanjenih pri sorodnikih, za ostale bodo preko Stanovanjskega sklada RS skušali pridobiti stanovanja. Na tem plazu so že naredili odvodnjavanje, nekaj površine so prekrili s PVC folijo, vendar se pojavljajo nove razpoke, ki ogrožajo nižje ležeče hiše.

V okviru reševanja je delovalo okoli 70 gasilcev PGD Šoštanj – mesto in PGD Lokovica,

plaz je k sreči zbral pot med hišami

aktivirali so službo za tehnično pomoč, 8 strojev za izkop zemlje, 7 tovornjakov, komunalno, ...

Geološki pregled stanja je potrdil domneve, da trenutno življenje ob plazu ni mogoče. Poskušalo se bo najprej očistiti vse, kar je nasutega, da bi rešili čim več stanovanjskih hiš. Vsekakor bo Občina Šoštanj zaprosila za pomoč tudi državo, ker je obseg škode, ki je trenutno ni mogoče objektivno oceniti, prevelik, da bi ga bila zmožna kriti občina sama. V ta namen je bila tudi ustanovljena komisija za 1. ocenitev škode.

Ob nadaljnjih padavinah je še precej področij nevarnih za nekatere stanovanjske prostore in ljudi. Teža zemlje se z vsako kapljico povečuje, kar znatno poveča tudi pogoje za zdrs. Ob ponovnih padavinah je lahko ogroženih še 4–5 domačij, najbolj pa seveda hiše ob največjem

plazu, kjer lahko dodatno deževje povzroči, da blato in mulj zasujeta tudi spodnje hiše.

V prihodnje bo ta področja potrebno zaščititi z odvodnjavanjem, vsekakor pa je za sanacijo premalo časa. Pripravil se bo sanacijski načrt. Če bo prišlo do ponovnega poslabšanja vremena, se bodo stvari sproti reševale, ker je območje zelo obsežno.

Gospod Radoja se je **zahvalil vsem gasilcem**, predvsem **PGD Šoštanj – mesto** in **PGD Lokovica**, ki so na terenu prisotni od polnoči, tekom celega dneva in bodo pomagali, dokler jih bodo potrebovali.

»Čaka nas težka naloga, da se vzpostavijo normalno življenje ogroženim, da bodo čim prej prišli do doma. Ponoči pa smo organizirali tudi dežurstva ter obhode policije, ki je zaščitila ogrožena območja s trakovi.«

a se jih je tudi dotaknil

PRVO POROČILO ŠKODE OB NEURJU 10. JULIJA na območju OBČINE ŠOŠTANJ

Poziv iz centra za obveščanja ob 1.05.

Obveščeni PGD Šoštanj - mesto in PGD Lokovica.

Aktiviran štab civilne zaščite ob 1.15.

Obveščen župan Občine Šoštanj in poslanec g. Darko Menih in pristojni delavci občinske uprave.

INTERVENCIJE:

- potok pri Kojc Vladu - zasutje
- wplaz v Penku pri Kompreju - zasuta cesta
- magistrala Lokovica - zasuta cesta, zapora, neprevozna cesta
- železnica v Penku - zasutje
- Franc Zaleznik, Penk - zamašen propust, zasutje
- Martin Razbornik, Lokovica - dva plaza, zasuta cesta
- Peter Čeh, Lokovica - poškodovana cesta, zasut pomožni objekt
- Dobnik, Lokovica - plaz, zasuto pomožno poslopje
- Galic, Skorno - vdor, poškodovana cesta
- Borovnik, Lokovica - plaz, ogroženo gospodarsko poslopje
- Beričnik, Lokovica - plaz
- Franc Kešpred, Lokovica - zasutje
- Rondo Šoštanj-Velenje (pri NOP-u) poplavljen
- Avgust Pesjak, Lokovica - zasutje
- Jevšnik, Lokovica - vdor, poškodovana cesta
- Ivan Rogelšek, Lokovica - zasutje, poškodovan avto
- Pirtovšek, Penk - poplava
- Milena Konovšek, Penk - poškodovan most, zasutje dvorišča
- Ivan Brišnik, Lokovica - vdor vinograda
- Vodovnik-Bizjak, Lokovica - zasutje
- Kovač-Lipš, Lokovica - vdor
- Slapnik-Kuzman, Lokovica - zasutje
- Metka Kumer, Lokovica - plaz
- Anclin, Lokovica - plaz, poškodovan daljnovod
- Iztok Janžovnik, Lokovica - plaz
- Molan, Reberšak, Kešpret, Dermol, Celcer, Šlutej, Kušar, Železnik, Videmšek - plaz katastrofalnih obsežnosti, dolžina 250 m, širina 30 m, globina 8

UKREPI:

- evakuacija prebivalstva (37 ljudi) pod velikim plazom,
- geološki pregled stanja (ocena)
- usmerjanje vode izven plazu
- pretrgan električni vod, obveščen DES
- pretrgan vodovod, obveščena komunala

- pretrgana kabelsko omrežje, obveščen KRS
- takojšno čiščenje vseh zasutih cest
- čiščenje manjših nasipov

6.30 sestanek kriznega štaba na občini, določanje nadaljnjih ukrepov.

Evakuiranje dodatnih sil za reševanje ob nesrečah:

- stroj za izkop (8)
- tovarnjaki (7)

Sile ZRiP: PGD Šoštanj-mesto, PGD Lokovica 70 članov

Štab CZ

Prijave ogroženih občanov: 35 prijav

Evakuacija: 9 hiš, 15 ljudi

Ocene škode ne moremo objektivno podati.

Ustanovljena je bila komisija za prvo oceno škode.

Občinski štab CZ Občine Šoštanj

Poveljnik CZ

Peter Radoja

Potrebno je bilo hitro in pravilno ukrepati - druga tiskovna konferenca prinesla že več podatkov

16. julija 2009 je na Občini Šoštanj potekala tiskovna konferenca, na kateri so sodelovali župan Občine Šoštanj in poslanec v Državnem zboru **Darko Menih**, poveljnik Civilne zaščite Občine Šoštanj **Peter Radoja**, poveljnik poveljstva Občine Šoštanj **Boris Lambizer** in predstavniki medijev.

Župan Občine Šoštanj in poslanec v Državnem zboru Darko Menih je predstavil kronologijo dogajanja neurja, ki se je zgodilo v petek, 1. julija 2009, do tega dne. Zahvalil se je vsem, ki so kakor koli pomagali pri intervencijskih ukrepih: geologu dr. Andreju Blažiču, civilni zaščiti, prostovoljnemu gasilskemu društvu, Premogovniku Velenje, Termoelektrarni Šoštanj, Karitas, Komunalnemu podjetju, Elektro podjetju - poslovna enota Velenje, Občini Braslovče, gospodu Miranu Bogataju iz Civilne zaščite RS, gospodu Ervinu Vivodu z Ministrstva za okolje in predvsem sosedom, krajanom in tudi ostalim, ki so priskočili na pomoč.

Poveljnik Civilne zaščite Občine Šoštanj Peter Radoja je predstavil intervencijske ukrepe, ki potekajo na ogroženih in kriznih področjih: Do danes so že uspeli zagotoviti prehod oz. prevoznost, zasilno so rešili infrastrukturo (elektriko, vodo, ...). Osem družin se je včeraj že vrnilo v svoje hiše. Družinama

Molan in **Reberšak** vselitev še nekaj časa ne bo možna, zato jim je Občina Šoštanj preko Stanovanjskega sklada RS ponudila stanovanja, v katera se bosta začasno vselili.

Ustanovili so komisijo za reševanje elementarnih nesreč, ki je podala tudi prvo oceno direktne škode na objektih in infrastrukturi, ki znaša 440.137,00 EUR. Pričakujejo še oceno regijske komisije, ki bo ocenila Janžovnikov in Molanov plaz (Molan in Reberšak). Za intervencijske ukrepe pa je civilna zaščita namenila **112.000,00 EUR**. Dokončnih stroškov sanacije še ni možno oceniti, dokler ne pridobijo geoloških izsledkov, vendar se okvirna številka že nagiba čez dva milijona evrov.

Problematičen pa je še vedno **Janžovnikov plaz**, ki je večji, kot je sprva kazalo. Kljub pilotiranju, da bi deloma ustavili premikanje tal, jim plazu ni uspelo ustaviti. Tako je v nevarnosti že četrta hiša. Po pregledu geologa hiše sicer stojijo na trdnem terenu, lahko pa vseeno pride do razpok na stanovanjskih objektih.

Poveljnik poveljstva Boris Lambizer je predstavil gasilske intervencije v Občini Šoštanj za dneva 10. in 11. julij 2009. Na terenu je bilo 71 gasilcev iz dveh gasilskih društev, ki so opravili preko 1.000 ur prostovoljnega dela in pri tem uporabljali 8 gasilskih vozil. V soboto, 11. julija, so ponoči izvedli tudi nočno stražo na Janžovnikovem in Molanovem plazu. Ob napovedanem slabem vremenu čez vikend pa bodo znova priskočili na pomoč.

Geolog dr. Andrej Blažič opravlja geološke raziskave tal in bo poslal izsledke na Ministrstvo za okolje in prostor skupaj z možno rešitvijo, predvsem za Janžovnikov plaz.

Na nove padavine, ki so napovedane za soboto, so se pripravili. Povečali so zalogo folije, s katero bodo prekrili čim več plazov, na najbolj kritičnih pa bodo seveda uvedli tudi stražo oziroma organizirali gasilsko patruljo, ki bo sproti pregledovala teren, da bodo lahko pravočasno intervenirali, če bo potrebno.

Janžovnikov plaz

Intervencijski ukrepi po neurju 10. julija 2009 se zaključujejo

V Občini Šoštanj so zabeležili **82** ugotovljenih primerov škode, ki jih je povzročilo neurje v zgodnjih jutranjih urah 10. julija 2009. Od tega je poškodovanih oziroma ogroženih 23 stanovanjskih objektov, 7 gospodarskih objektov, poškodovana je infrastruktura na lokalnih cestah in javnih poteh, evidentiranih je 21 plazov na kmetijskih zemljiščih in 13 poškodb na ostali infrastrukturi.

Intervencijski ukrepi se zaključujejo. Občina Šoštanj je **izdelala geodetske posnetke** in geološke raziskave za **Molanov, Janžovnikov in Anclinov plaz**. Vsa dokumentacija je bila predana Ministrstvu za okolje in prostor, da se bo določil predlog sanacije.

Najbolj problematičen je še vedno Janžovnikov plaz, ki se je po izvedenih intervencijskih ukrepih sicer ustavil, a še vedno preti nevarnost zdrsra.

Tudi na ostalih območjih potekajo podrobnejše raziskave materialov in podlog, na njihovi osnovi bo sledila izdelava predlogov oziroma projektov za sanacijo.

Za intervencijske ukrepe je civilna zaščita zagotovila 112.000 EUR denarja, stroški intervencije so ta znesek že presegli. Razliko bo krila Občina Šoštanj.

V Občini Šoštanj se trudijo zagotoviti minimum za vzpostavitev normalnega življenja, kolikor je na območju treh največjih plazov to sploh mogoče.

Dodatni intervencijski ukrepi po neurju 10. julija 2009

Med izvedbo intervencijskih ukrepov na plazovih v Občini Šoštanj sta mag. **Rok Fazarinc** (strokovni predstavnik MOP) in **dr. Andrej Blažič** (strokovni predstavnik Občine Šoštanj) ponovno opravila ogled na Molanovem, Janžovnikovem in Anclinovem plazu. Interventna dela na Molanovem plazu so omogočila dostop do ogroženih objektov. V okolici in na plazu samem se je uredilo površinsko odvodnjavanje.

Po ogledu sta mag. Rok Farazinc in dr. Andrej Blažič dorekla še dodatne intervencijske ukrepe, ki bodo rešili ogroženost izseljenih družin Molan in Reberšak in jim tako omogočili, da bivanje v njihovih hišah ne bo več življenjsko nevarno.

Za stanovanjskim objektom Molan podjetje **RGP** d. o. o. izdeluje varovalno pregrado iz kovinskih lokov, ki jih je prispeval **Premogovnik Velenje**. V vrtino so loke zabetonirali ter jih prečno zavarili. Varovalna ograja se nahaja pod odlomnim kotom plaza in bo služila kot zaščita ob morebitnem ponovnem zdrs plazovine.

Pri stanovanjskem objektu Molan bodo preventivno z injektiranjem ojačali temelje. Ker so ostali tudi brez greznice, jim bo Občina Šoštanj postavila začasno greznico.

Za sosesko pri plazu Molan se pripravljajo projekti za malo čistilno napravo. Na Občini Šoštanj so se namreč odločili, da bodo še dodatno razbremenili odvodnjavanje na tem področju. Z malo čistilno napravo bodo ločili fekalne in meteorne vode.

S tem bo družinama Molan in Reberšak ponovno omogočeno bivanje na svojem domu, predvidoma že v začetku avgusta 2009.

Ob neurju 10. julija 2009 so se pojavile razpoke tudi na stanovanjskem objektu pri **Florjancu**. Ob spremljanju razpok so strokovnjaki ugotovili, da se le-te širijo. Občina Šoštanj je naročila merjenje premikov z merilnimi napravami na način, da so se vgradila fiksna stojna mesta na samem objektu, ki jih v določenih intervalih kontrolirajo in s tem zaznavajo morebitne

dodatne premike.

Zaključni ukrepi, a skrbi še ni konec

V torek, 28. julija 2009, so se na Občini Šoštanj z županom Darkom Menihom in predstavnikoma Občine Šoštanj Darkom Čepelnikom in Petrom Radojo sestali predstavniki Nivoja d. o. o. **Zdenko Zupančič**, ki ima koncesijo za vzdrževanje potokov, voda v celjski regiji, rečni nadzornik Jože Verk in predstavnik ARSA (Agencije RS za urejanje okolja) **Borut Šalej**. Na terenu so pregledali: Lokoviški potok, strugo reke Pake pri Slivniku in hudournike pri Kojcu, pri Janu in Florjancu, pri Goričniku, pri Pesjaku in pri Konovškem.

V Penku pri Slivniku podjetje Nivo d. o. o. regulira, ureja strugo in brežino reke Pake ter obstoječi jez, ki je namenjen umirjanju toka reke Pake.

Interventno so začeli odstranjevati naplavine pri Pesjaku, počistili bodo brežino in travnik ter uredili strugo.

Pri Florjancu, kjer je prišlo do razpok na stanovanjskem objektu, RGP d. o. o. jača temelje z injektiranjem.

Pri **Celcerju** bo Občina Šoštanj odstranila plazovino. V dogovoru s Termoelektrarno Šoštanj in lastno iniciativo bodo postavili škarpno.

V sredo, 5. avgusta 2009, je Civilna zaščita Občine Šoštanj izdala preklic odredbe očasni evakuaciji. **Tako sta se družini Reberšak in Molan lahko vrnila na svoj dom.**

KAJ PRAVI ŽUPAN?

**Neurje je naredilo veliko skrb ljudem in občini
Pogovarjala se je Milojka Komprej**

Glede na to, da je od neurja, ki je divjalo na območju Občine Šoštanj v noči na 10. julij preteklo že nekaj časa, vas prosim, da na kratko obnovite dogajanje in kako ste katastrofo, ki je prizadela predvsem Lokovico, reševali takrat in kako teče sanacija sedaj.

Kot ste že rekli, 10. julija je bil dan D za lokoviško krajevno skupnost. Plaz, ki je zdrsnil, je naredil pravo razdejanje. Ko smo prišli v Lokovico, smo bili res pretreseni, namreč na samem terenu je bil katastrofalen pogled na tisto dolino oziroma območje. Moram reči, da je akcija, ki se je sprožila za reševanje tega problema, stekla takoj. Že v jutranjih urah, tam okoli pol 2. ure, sem bil obveščen iz centra za obveščanje iz Celja, da se v Lokovici nekaj dogaja. Nakar me je okoli pol treh poklical poveljnik Civilne zaščite Občine Šoštanj gospod Peter Radoja ter me obvestil, da akcija reševanja že teče. Tudi sam sem ob pol sedmih zjutraj takoj sklical krizni štab, kjer so sodelovali vsi podžupani, svetovalec za komunalne zadeve, predstavnik civilne zaščite, poveljnik GD Lokovica in predstavniki PGD Šoštanj. Tako smo se takoj lotili načrta, kako naprej.

Seveda smo ponovno šli na teren. Z nami je bil geolog dr. Andrej Blažič, ki je na terenu konkretno dajal navodila, kaj storiti. Ali pokriti plaz ali mogoče skopati nov jarek ipd. Po njegovih navodilih so se potem ravnali naši izvajalci in koncesionarji.

Kaj je bilo v tistem trenutku, ko je plaz že naredil svoje, za vas najpomembnejše?

Vsi koncesionarji s tehničnimi sredstvi, kamioni, bagri, stroji so takoj prišli na teren in pričeli z najnujnejšo sanacijo. Zavedali smo se, da ljudje v tem trenutku potrebujejo dostop do svojih hiš, dostop do komunikacije, streho nad glavo in podobno. Zelo smo si oddahnili, da ni bilo nobene žrtve. V takšnih razmerah, kot so bile tam, se je marsikdo čudil, da ni bilo hujšega. Potem smo cel dan hodili po terenu od plazu do plazu. Takoj smo vzpostavili stik s Civilno zaščito v Celju in kontaktirali Ministrstvo za okolje in prostor.

Že tisti popoldan je na kraj nesreče prišel tudi gospod Ervin Vivoda z Ministrstva za okolje in prostor in z njim smo potem navezali pogovore. Takoj je ponudila pomoč tudi Policijska postaja Velenje, ki je bila potem dežurna preko noči, kajti morali smo izseliti nekaj družin že kar v prvi noči.

Rekli ste, da ste morali izseliti ljudi iz njihovih domov.

Najtežje je človeku zapustiti dom oziroma reči

nekomu, da mora stran. Z vsemi prizadetimi smo opravili razgovore in iskali najboljše možne rešitve za vsakega. Z nekaterimi smo se dogovorili tako, da bodo prve dni pri sosedih, sorodniki ali znancih. Med tem časom smo navezali stike s Stanovanjskim skladom Ljubljana, ki so nam šli zelo na roko in so nam dali stanovanja v graščini, tako da smo imeli že pripravljenih nekaj stanovanj za njihove ogrožene.

Iskanje pomoči je bilo tako zastavljeno zelo široko.

Naslednji dan smo imeli ob 9. uri zjutraj ponovni sestanek na Občini Šoštanj, na katerega so prišli predstavniki Ministrstva za okolje in prostor, geologi iz Ljubljane, operativci iz naše in velenjske občine, podžupani, poveljnik gasilske zveze gospod Matjaž Klarič, geolog gospod Blažič ter tudi minister dr. Matej Lahovnik, ki je tudi ponudil pomoč.

Pomoč je ponudil Karitas iz Celja, Občina Braslovče in pa seveda ne smemo pozabiti na Premogovnik Velenje in TEŠ.

Še vedno pa ste bili precej prisotni na terenu.

Po prvih ukrepih je bilo treba misliti naprej. Prej omenjena skupina je šla na teren, po končanem ogledu je gospod Miran Bogataj izoblikoval mnenje. Dobili smo osnovna navodila, kako in kaj naprej. Obljubljena nam je bila pomoč v višini 112.000 € za tiste hitre intervencije v teh dneh, ki smo jih že porabili za strojnike.

Kakšno je stanje glede plazov v Lokovici in kako jih boste sanirali?

Največje tri plazove je prevzela država. To so Molanov plaz, Janžovnikov in Anclinov. Za te je bilo tudi odobreno, da izvršimo analize z vrtinami in sondažami, da preprečimo drsenje. Pri Molanovem plazu so že zvrtili luknje v lapor, zabili pilote, jih zabetonirali, tako da so prvo brano tik pod gozdom že naredili. Sama sanacija poteka s škarpiranjem nad cesto, pod cesto in pa seveda še nadaljnje analize. Molanov plaz je ogrožal na začetku 9 hiš, to je najhujši plaz. V tem trenutku pa je še zmeraj najbolj nevaren Janžovnikov plaz. Ugotovljeno je, da bodo velike posledice, če se ta gmota zemlje odtrga. V tem primeru so ogrožene štiri hiše in cesta. Geološki izvidi bodo potrdili dosedanje ukrepe in nadaljnje korake.

Sliši se, da se ljudje po enem mesecu vračajo domov.

S pomočjo Stanovanjskega sklada smo takrat preselili 2 družini. Ravno pred par dnevi smo jim na podlagi mnenj strokovnjakov dovolili bivanje v svojih domovih.

Tudi domačini so že premagali strah in urejujejo svoje domove.

Da, domačini so prebili strah, čeprav ga povsem najbrž ne bodo nikoli. A pridno pomagajo in tudi sami urejujejo okolico ob hišah. Sami so veliko

župan občine Šoštanj Darko Menih in poveljnik CZ Peter Radoja

prispevali, da se je stanje začelo normalizirati. Tudi sosedje in prijatelji so veliko pomagali, tako da se je videla zopet tista slovenska humanost.

Rekli ste, da ste kar precej sredstev že porabili, verjetno pa to niso vsa sredstva, ki bodo na razpolago.

Ob času, ko je potekala sanacija, sta bili formirani občinska in republiška komisija za ocenitev škode. Sama škoda je bila ocenjena nad 900.000 €, kar se pa sanacije tiče, bo številka dosti višja, preko 3.500.000 €. Sanacija plazov je draga. Občina je v težavah. Ne vemo, kje bomo dobili denar, ker se ob tem postavljajo zakonske prepreke. Gre za dva pojma: ocenjena škoda in sanacija. Ocenjena škoda za vlado mora biti 2.600.000 €, če ta cenazus ni dosežen, je pomoč s strani države bistveno manjša. Poleg tega smo ugotovili, da je znesek 2.600.000 € povsem nerealen. Vemo, kako je bilo prizadeto širše območje na celjskem. A ko smo seštelili vso škodo, ki so jo povzročile ujme na tem območju, smo prišli nekje do 2.023.000 €. Škoda je povsod velika in jo bomo manjše občine seveda težko zmogle.

Potem menite, da je cenazus, ki ga je postavila država, previsok?

Zagotovo. To se bo moralo spremeniti. Pobudo bomo dali na Ministrstvo za okolje in prostor, Tudi na ministra dr. Mateja Lahovnika se bomo obrnili, ker nam je obljubil pomoč. Občina sama tega ne zmore, seveda bomo iskali vse možne poti, da pridemo do sredstev. Pošle so nam že vse občinske rezerve. Tukaj bomo še imeli kar veliko težav.

Slišala sem za prošnjo, ki jo želite nasloviti na ostale občine, ki niso prizadete.

Ja, čeprav je teh pravzaprav malo. Tudi mi smo pomagali Železnikom, a je bilo takrat to lažje, ker je bilo malo krajev prizadetih, zdaj pa so že skoraj vsi. Računamo, da bo država pomagala, sam pa bom kot poslanec tudi storil vse, da najdemo poti za pridobitev sredstev in za rešitev posledic nesreče. **Ob tem naj se zahvalim vsem, ki so v času katastrofe imeli dovolj znanja in srčnosti, da so ukrepali, kot so, pomagali, da so se stvari pravilno reševale na terenu in hkrati, v nadaljnjih postopkih.**

Gospodarstvo in kmetijstvo

BLOK ŠEST - BLOK PRILOŽNOSTI

Upravni odbor **Savinjsko-šaleške gospodarske zbornice (SŠGZ)** je na svoji 9. seji 22. junija gostoval v Šoštanju. Direktor Termoelektrarne Šoštanj (TEŠ) **dr. Uroš Rotnik** jih je seznanil z načrti za izgradnjo bloka 6. Člani odbora so bili enotni, da je to velika priložnost za gospodarski napredek tako Šaleške kot Zgornje Savinjske doline. Seznanili so se še z rezultati poslovanja gospodarskih subjektov v SA-ŠA regiji v letu 2008.

Dr. Rotnik je člane odbora popeljal skozi proizvodni proces v TEŠ in na ogled gradbišča telekomunikacijskega centra in upravne stavbe. Potekajo tudi že priprave na rušenje hladilnikov, začetek gradnje bloka 6 pa je predviden za jesen leta 2010. Do konca letošnjega septembra mora biti narejena finančna konstrukcija. Večino virov bo TEŠ pridobil od evropskih bank, okoli 30 odstotkov pa bodo vložili lastnih sredstev.

V TEŠ so izračunali, da vsako leto, ko blok 6 ne obratuje, Slovenija izgubi 75 milijonov evrov. Sedanje naprave v TEŠ-u ne omogočajo dovolj visokih izkoristkov premoga, prišteti pa je treba kupovanje kvot za izpust toplogrednih plinov. Lastna cena električne energije iz bloka 6 bo kar za 30 odstotkov nižja od sedanje. Načrtujejo, da bi s proizvodnjo poskusno lahko začeli leta 2014.

Dotlej bo Šoštanj ogromno gradbišče. V določenem času bo tukaj več tisoč delavcev, ki jim bo potrebno nuditi nastanitev, zabavo, kulturo, šport. Kot je povedal poslanec v DZ in šoštanski župan **Darko Menih**, občina na tolikšno – sicer začasno – povečanje prebivalstva še ni povsem pripravljena. Treba bo zagotoviti tudi ustrezno prometno pretočnost, varnost in zdravstvene storitve.

Ob tem je spregovoril tudi o že več let načrtovani in še kako potrebni šoštanski obvoznici. Že tako gost promet skozi samo središče Šoštanja bo gradnja novega bloka še povečala in obvoznica – govori se tudi o predoru pod graščino – bo slej ko prej nujnost.

Dr. Rotnik je povedal, da bodo pri tako veliki investiciji, kot je šesti blok elektrarne, lahko našla delo in priložnost številna velika in mala podjetja v regiji, saj bodo čim več poslovnih partnerjev zaradi boljše logistike in znižanja transportnih stroškov poskušali dobiti v neposredni bližini gradbišča. Upravni odbor zbornice je zato sklenil, da skupaj z obema podjetniško-obrtnima zbornicam in šoštansko občino v septembru organizira posvet, na katerem bodo spregovorili o vseh vidikih investicije v blok 6.

Rezultati lanskega poslovanja v regiji SA-ŠA so bili po pričakovanjih nižji od leta 2007. Število gospodarskih družb se je sicer povečalo za 8 odstotkov, neto čisti dobiček pa je bil manjši za 23 odstotkov. V razpravi so člani upravnega

Člani UO SŠGZ so si ogledali proizvodni proces v Termoelektrarni Šoštanj (Foto: Marija Lebar)

odбора zbornice ugotovili, da je trenutno stanje v gospodarstvu sicer stabilno, težave so zlasti pri zagotavljanju likvidnosti. Opozorili pa so tudi na možnost nove zaostritve krize v jesenskem času, o čemer je govorila predsednica dr. Cvetka Tinauer.

Marija Lebar

PRVA MEDNARODNA KONFERENCA ENERGETIKA IN KLIMATSKE SPREMEMBE

Konferenca je umeščena v pravi kraj in v skrajnem času

V Velenju v Hotelu Paka je od 1. do 3. julija potekala prva mednarodna konferenca z naslovom **Energetika in podnebne spremembe**, ki jo je organizirala Fakulteta za energetiko Univerze v Mariboru v sodelovanju z Energetsko zbornico Slovenije, Visoko šolo za varstvo okolja Velenje, Premogovnik Velenje, Termoelektrarna Šoštanj, Mestna občina Velenje ter številne druge institucije iz Slovenije in Šaleške doline. Ob tridnevnem druženju so se strokovnjaki in politični strategji s področja tematike energetike ter varstva okolja s poudarkom na vplivu klimatskih sprememb seznanili tudi z energetsko razvojnimi in klimatskimi vprašanji v Šaleški dolini. Udeleženci konference so si ogledali Muzej premogovništva Velenje, Termoelektrarno Šoštanj, Kavčnikovo domačijo, Mednarodni atletski miting na stadionu ob jezeru v Velenju ter prireditev Premogovnika Velenje Skok čez kožo. V teku konference so lahko poslušali

koncert Rudarske godbe v Kulturnem domu Velenje, župan MO Velenje **Srečko Meh** ter rektor Univerze v Mariboru **dr. Ivan Rozman** pa sta udeležencem pripravila slovesen sprejem. Na strokovnem delu konference so sodelovali številni tuji in domači strokovnjaki in gospodarstveniki ter predstavniki slovenske politike. Pomembno pa so zaokrožili podane vsebine številnih predavateljev, moderatorjev in gostov na okrogli mizi o energetiki.

Okrogla miza o energetiki

V okviru konference je 2. julija potekala tudi okrogla miza o energetiki, na kateri so udeleženci govorili o trenutnem stanju v slovenski in svetovni energetiki ter o napovedih za prihodnost. V sklopu EnRe konference – 1. mednarodne konference o energetiki in klimatskih spremembah z delovnim naslovom Kako v Sloveniji dolgoročno zagotavljati zanesljivo, kakovostno, konkurenčno in ekološko sprejemljivo energijo, ki jo je vodil direktor Premogovnika Velenje doc. dr. Milan Medved, so sodelovali še minister za finance **dr. France Križanič**, direktor Direktorata za energijo **mag. Janez Kopač**, direktor Termoelektrarne Šoštanj **dr. Uroš Rotnik**, direktor podjetja GEN Energija **Martin Novšak**, izvršni direktor Nove KBM **Borut Meh**, predsednik uprave Gas Engineering **Vladimir Puklavec**, predstavnik Nove ljubljanske banke **Damjan Švajger** in izvršni direktor Elektro Ljubljana **mag. Gregor Božič**.

Fotografije: Jože Miklavc, udeleženci konference

Prisotne so seznanili s številnimi zelo zanimivimi informacijami. Ena osrednjih tem pogovora je bilo financiranje izgradnje novih energetskih pogonov in sodelovanje države pri teh projektih. Ob tem je minister za finance dr. France Križanič, ki je potrdil možnost državnih garancij in izdajanja obveznic za posamezne projekte, poudaril tudi vpetost države v projekt izgradnje bloka 6 Termoelektrarne Šoštanj ter interes za podporo drugega bloka Jedrske elektrarne Krško. Predstavniki Nove ljubljanske banke Damjan Švajger je opomnil, da slovenske banke ne morejo v celoti podpreti izgradnje energetskih projektov, saj nimajo dovolj kreditnih sredstev, zato je potrebno za realizacijo projektov poiskati tudi tuje vlagatelje.

Direktor Direktorata za energijo mag. Janez Kopač je dejal, da je za nadaljnji razvoj energetike v Sloveniji potrebno združevanje energetskih družb, ki bi s skupnim kapitalom lahko podprle izgradnjo novih energetskih objektov. Moderatorju okrogle mize dr. Milanu Medvedu je na vprašanje, do kdaj »ozka grla« v energetiki, mag. Kopač odvrnil, da je za bližnjo prihodnost načrtovana povezava s severno in zahodno Evropo, ki bo pomenila povečan pretok električne energije in zmanjševanje odvisnosti od jugovzhodnih dobaviteljev. Izpostavil je še, da smo s tem posledično izpostavljeni morebitnim povišanjem cen, ter povedal, da ga zelo skrbi leto 2013, ko bodo morali evropski proizvajalci električne energije začeti plačevati t. i. CO₂ kupone – »odpustke« za onesnaževanje narave z ogljikovim dioksidom, kar bo tudi pomenilo dvig cen električne energije za končne uporabnike. Dr. Uroš Rotnik je pripomnil, da bodo ti kuponi pomenili velik finančni zalogaj za Termoelektrarno Šoštanj – tudi zato so pri šestem bloku že predvideli potrebne sisteme za omejevanje izpustov ogljikovega dioksida v ozračje. Martin Novšak iz GEN Energije iz Krškega je predstavil načrte o drugem bloku Jedrske elektrarne Krško, predviden terminski plan izgradnje ter prednosti tega energetskega objekta.

Na vprašanje dr. Milana Medveda o izzivih za distributerje električne energije je Gregor

Božič iz Elektro Ljubljana odvrnil, da so eni večjih izzivov postopna vgradnja števecov energije za končne uporabnike, povečana poraba odjemalcev električne energije ter novi odjemalci, kot so na primer avtomobili na električni pogon. Borut Meh iz Nove KBM je na vprašanje, ali se »splača« investirati v energetiko, dejal, da se vsekakor splača in da imamo v Sloveniji izredne strokovnjake na področju energetike, ki svoje projekte vodijo zelo dobro, se pa pri svojem delu morda ne obnašajo vedno dovolj tržno. Opomnil je tudi na odgovornost proizvajalcev energije glede rabe energije in predlagal vgradnjo motivacijskih mehanizmov v sistem, ki bi spodbujali zmanjševanje potrošnje in racionalizacijo rabe energije.

Sodelujoči na okrogli mizi so bili soglasni v ugotovitvi, da je povpraševanje po energiji vedno večje, direktive za njeno proizvodnjo pa vedno strožje. Končno ceno čiste in okolju prijazne energije pa bomo morali plačevati vsi.

Jože Miklavc

MLEKOMAT - KRAVJE MLEKO SREDI VELENJA

Od kmeta do kupca brez posrednikov

Sedanje težavno gospodarsko stanje je prizadelo tudi kmetovalce. Na našem območju, kjer je veliko kmetijskih zemljišč opredeljenih kot zemljišča z omejenimi možnostmi kmetijske proizvodnje, so se številna kmečka gospodarstva povsem usmerila v pridelavo mleka. Mlekarne pa odkupne cene za mleko nenehno znižujejo. Še posebej kratko so potegnili tisti kmetje, ki so svoje mleko prodajali na italijanski trg. Nekoliko boljše cene so zadrage dosegle za pogodbene količine lastnih članov.

Odkupne cene mleka so se tako od lanskih 32 centov znižale celo pod 25 centov za liter. Tolikšen pritisk na cene povzročajo med drugim tudi velike zaloge trajnih mlečnih izdelkov na evropskem trgu. Zanimivo pa je, da se je mleko za potrošnika v maloprodaji v tem času še nekoliko podražilo. Ni naš namen ugotavljati, kje ostaja razlika oziroma kdo bogati na ta račun, za to so pristojni

strokovni analitiki.

Včasih posrednika med kmetom in potrošnikom ni bilo. Še zdaj je mogoče tudi na obrobju Šoštanj srečati koga s kanglico, ki hiti po sveže mleko. Na tak način je domača preskrba cenejša, odpade pa tudi vsa – večinoma plastična – embalaža, s katero smetimo naš planet.

Zaradi naštetega so se na kmetiji Potočnik v Zavodnjah odločili, da bodo svoje mleko ponudili potrošnikom na povsem izviran način, vendar tudi brez posrednika. Mleko bo na voljo na MLEKOMATU na kmečki tržnici v Velenju. Gre za avtomat, »**kjer si boste lahko naročili domače kravje mleko s kmetije.**« V režo bo potrebno vstaviti kovanec, pod cev postaviti posodo in počakati na mleko. Količino bo avtomat odmeril sam, glede na to, koliko denarja boste vstavili. Liter mleka bo stal en evro.

Gregor Ročnik s **Kmetije Potočnik v Zavodnjah** nad Šoštanjem pravi, da kljub temu da mlečni izdelki vsebujejo maščobo in holesterol, uživanje teh ne povečuje tveganja za srčne bolezni.

Nekatere raziskave so namreč pokazale, da se tistim, ki uživajo hrano, bogato s kalcijem, in mlečne izdelke, možnost za zgodnjo umrljivost zmanjša za četrtno, medtem ko dnevno uživanje najmanj 400 miligramov kalcija zmanjšuje možnost kapi za 60 odstotkov. Večina ljudi lahko zadostno količina kalcija dobi, če dnevno užije na primer 200 mililitrov mleka, jogurt in majhen košček sira.

»Otvoritev mlekomata je predvidena za **29. avgust**. Če se bo tak način preskrbe s svežim kakovostnim domačim mlekom v Velenju dobro »prijel«, razmišljamo o postavitvi mlekomata tudi v Šoštanju.« Še dodaja Gregor Ročnik.

Marija Lebar

Črnobela pasma velja za dobro mlečno pasmo (Foto: Marija Lebar)

SKOK ČEZ KOŽO - 49.

»So krize bile in krize so še, a hrabrost rudarjev premaga prav vse«

Foto: Ivo Hans Avberšek

3. julija praznujejo rudarji svoj praznik. Datum se je ohranil kot spomin na petdnevno gladovno stavko, ki so jo 3. julija 1934 začeli zasavski rudarji. V zadnjem času pa je dobil 3. julij večje razsežnosti in postal praznik mesta Velenja, praznik cele Šaleške doline. To je dan, ko po starem češkem običaju skočijo novinci v rudarski stan in jih starejši rudarji sprejmejo medse.

Ob 18. uri je prikorakala parada z novo vodjo ceremoniala, mag. **Matjažem Koželjem**, na mestni stadion ob Velenjskem jezeru. Znak podjetja in stanu, zastave, praporščaki, godbeniki, upokojeni in aktivni rudarji ter novinci, skupaj blizu 500 uniformirancev, je vstopilo skozi simbolični jamski vhod na stadion, kjer jih je že čakala pettisočglava množica. Razlog tolikšnega odziva in obiska ljudi je bil najverjetneje častni gost. Letos je bil povabljen k častnemu skoku dr. **Danilo Türk**, predsednik države, ki je s svojim geslom požel bučen aplavz: »So krize bile in krize so še, a hrabrost rudarjev premaga prav vse.«

V svojem govoru je povedal, da mu rudarstvo ni tuje, saj sta bila njegov pokojni tast in svak rudarska inženirja, njegovi soprogi je ime Barbara. A kot je rekel: »Šele skok čez kožo te res umesti v to bratovščino.« Obisk Premogovnika Velenje in skok čez kožo bosta zagotovo še dolgo v lepem spominu, saj je povedal: »Počaščen sem, da sem bil sprejet v vašo rudarsko bratovščino.«

Tudi 3 novinke in 55 novincev se je dobro odrezalo s svojimi gesli, nagnilo kozarce in skočilo v rudarski stan k starejšim kameratom.

»Rudarski praznik je dan, ko se zberemo vsi zaposleni v Skupini Premogovnik Velenje ter vsi nekdanji zaposleni skupaj z družinskimi člani in prijatelji,« s temi besedami je ob stanovskem prazniku nagovoril navzoče dr. **Milan Medved**, direktor Premogovnika Velenje, in jim čestital za praznik.

Po skoku čez kožo se je srečanje nadaljevalo ob Restavraciji Jezero na tradicionalnem rudarskem pikniku.

Nastja Stropnik
Naveršnik

Foto: Ivo Hans Avberšek

IN Vendar se vrtil...- OKOLI PREMOGA

Otvoritev skulpture Mobil

Premogovnik Velenje je mestu Velenju ob njegovi 50-letnici podaril skulpturo, imenovano Mobil – okrog premoga se vse vrtil. »Skulptura predstavlja prepletanje moderne tehnologije in znanja s tradicijo izkopavanja,« je ob otvoritvi dejal direktor Premogovnika Velenje dr. **Milan Medved**. Skulptura se nahaja v krožišču na celjski vpadnici ob poslovno-trgovski coni Trebuša.

3. julija 2009 je potekalo slovesno odkritje te mogočne 10,5 metrov visoke skulpture, najvišje v

mestu. Otvoritev so popestrili godbeniki Pihalnega orkestra Premogovnika Velenje in tolkalci skupine STOP. Župan **Srečko Meh** se je darila zelo razveselil in ob otvoritvi dejal: »Lepšega darila rudarsko mesto ne bi moglo dobiti. Posebej simbolno je, da skulptura dobesedno stoji na premogu.«

Premogovnik Velenje je za razvoj Šaleške doline izrednega pomena. Lahko bi rekli, da je bil gibalno razvoja Šaleške doline, saj se je vzporedno s premogovnikom razvijalo mesto. Da je temu tako in bo tako tudi v prihodnje, dokazuje Mobil. Ko bodo zaloge premoga pošle, ga bo nadomestil veter, obnovljivi vir. Prepletanje tradicije na eni strani in sodobnosti na drugi, združena preteklost in prihodnost, to so simbolike jeklene skulpture.

Mobil je umetniško zasnovala akademska

kiparka Cerkničanka

Milena Braniselj. Tehnično je skulptura predstavljala velik izziv velenjskemu podjetju Robinoks, ki ga je izdelalo, pri izdelovanju sta bili vključeni tudi podjetji RGP in PV Invest.

Nastja Stropnik
Naveršnik

na sredini avtorica
in umetnica Milena
Braniselj, foto: Ivo Hans
Avberšek

Čim večkrat je potrebno najti kompromis

INTERVJU: Peter Radoja

Pogovarjala se je: Miroslava Komprej, Foto: Dejan Tonkli

Med nami so ljudje, ki jim je delo za skupno dobro kot vsakdanji kruh. To si upam reči za Petra Radojo, ki bi bil lahko na hribu v Lokovici čisto srečen. Tam ima dom, družino in najbrž je pri hiši tudi pes. Tja se vrača po vsakdanjem delu v Termoelektrarni Šoštanj in kot moškemu pri štiridesetih in malo čez pritiče, da bi lahko mirno sedel v naslonjač in prebral dnevne novice. Mogoče malo pogledal televizijo in domače naloge ter peljal ženo na sprehod ali v kino. Nič ni oporekati takšnemu življenju, le da Peter ni takšen. Nekaj v njem je, kar ga žene nazaj v dolino in med ljudi in nekaj v njem je večjega kot pri ostalih. Mislila sem, da bom v pogovoru uspela izluščiti, kaj je njemu samemu prvenstveno, pomembnejše ali v čem najbolj uživa, a ne bi rekla, da mi je uspelo. V vseh dejavnostih, ki se jih loteva, je srčen, predan in uspešen. In takega želim, da spoznate. Pa naj bo to načelnik CZ ali poet, ki je v svoji knjigi poezije Prgišče klasja zapisal: »Tebi, kdorpač bodi si ...«

Na začetku te želim vprašati o tvoji vlogi v Civilni zaščiti Občine Šoštanj. V tem obdobju si poveljnik, v njej pa si bil dejaven že prej.

Civilna zaščita je organizacija, ki ima v svojem sestavu enote, usposobljene za reševanje različnih vrst naravnih in drugih nesreč. Sam sem trenutno poveljnik štaba civilne zaščite. Moja naloga v štabu pa je koordinacija vseh možnih enot, društev in podjetij, ki ob različnih nesrečah lahko kakor koli učinkovito pomagajo reševati. Seveda je tovrstno organiziranje potrebno vnaprej načrtovati. Imamo obširno dokumentacijo, v kateri je opredeljen način delovanja ob nesrečah. Najvažnejše pa so pri našem delu izkušnje, ki pa sem si jih sam pridobil pri dolgoletnem delu v civilni zaščiti, gasilcih in še kje.

Kaj pomeni biti na čelu civilne zaščite v tem času? Je to prostovoljno delo, je to funkcija, je to kaj drugega? In predvsem, kaj je civilna zaščita?

Vodenje štaba civilne zaščite in vodenje večjih intervencij je zelo zahtevno delo. Pri reševanju problemov je potrebno biti zelo priseben, preračunljiv, poznati moraš veliko ljudi, ki so na vrhu raznih organizacij in služb, da jih lahko s svojim vplivom pozoveš k čim hitrejšemu ukrepanju. Pri reševanju in vodenju intervencij je pomembna komunikacija in pa seveda komunikativnost. Poznati moraš zakonske osnove, da delaš pravilno in narediš čim manj napak. Z izkušnjami pa dosežeš usklajeno delo, ki mora biti tekoče in rezultati dela vzpodbudijo pri ljudeh v stiski zaupanje. Funkcija poveljnika CZ je neprofesionalna, vendar zahteva kar nekaj strokovnega usposabljanja, ki ga opravljamo predvsem v učnem centru na Igu.

Sam sistem civilne zaščite pa temelji predvsem na pripravljenosti enot v primeru, ko bi vse druge možnosti za reševanja v tako imenovani »mirni dobi« odpovedale. Zato imajo pri reševanju raznih nesreč veliko vlogo gasilci ter razne tehnične službe. Štab CZ pa je segment, ki je zelo uporaben vseskozi.

V letošnjem poletju je bila tvoja vloga oziroma znanje še posebej izpostavljeno. Vemo za neurje, ki je divjalo v začetku julija in prizadelo več območij v Občini Šoštanj, najhuje je bilo v Lokovici, ko je drsel plaz. Kritične točke so bile tudi drugod. Kot poveljnik CZ si verjetno moral ukrepati v trenutku. Si ob tem, ko ti je dobesečno nad glavo visel ogromen plaz, podvomil o svojih sposobnostih oziroma pripravljenosti sebe in organizacije?

Kadar koli opravljam funkcijo poveljnika CZ, me nekako spremljajo nesreče velikih dimenzij. Pred leti je v mojem mandatu zgorela šoštanjaska graščina. Takrat smo v trenutku morali evakuirati 112 ljudi. Naenkrat je bilo potrebno najti prostore za bivanje vseh ogroženih. Seveda nam je to takoj uspelo. V letošnjem letu smo bili priče katastrofalnim plazovom. 10. julija v noči s četrtega na petek je bilo v Občini Šoštanj hudo, najhuje v Lokovici. Ukrepati je bilo potrebno hitro. V Lokovici smo evakuirali sedem hiš, in to ob dveh zjutraj. Veliko cest je bilo zasutih ali odtrganih, tako da je bil dostop do ogroženih nemogoč. Na kraje nesreč smo nadaljevali peš. Ker je zmanjkalo elektrike, ni delovala telefonija. K sreči je deloval sistem komunikacije, ki ga uporabljajo gasilci (UKW). Cesta iz Šoštanja proti Lokovici je bila poplavljen in neprevozna. Vendar smo s sposobnostjo gasilcev vseskozi bili prisotni na vseh ogroženih območjih. Kot poveljnik CZ sem takoj dojel svojo funkcijo. Aktiviral sem veliko število podjetij in posameznikov, ki so s svojimi stroji in tehniko takoj pričeli z reševanjem. Odločitve za redosled reševanja in ukrepov so se kmalu pokazale kot pravilne. Hkrati smo ob reševanju vseskozi komunicirali z republiškim štabom CZ, centrom za obveščanje, mediji, Elesom ter z mnogimi drugimi. V petih urah sem izpraznil baterijo mojega telefona. Pri vsem je imelo važno vlogo komuniciranje z ogroženimi. Psihološki vpliv je pri tovrstnih katastrofah zelo velik. Potrebno je bilo dajati občutek, da niso sami. Mislim, da nam je z načinom dela in nenehno prisotnostjo to uspelo.

Kaj te je v trenutkih krize najbolj reševalo in kaj je predvsem reševalo ljudi, ki si jim pomagal?

Pri vodenju intervencij v noči na 10. julij mi je še kako prav prišla izkušnost, ki sem si jo pridobil kot nekdanji poveljnik gasilcev in kot poveljnik CZ že v prejšnjih obdobjih. Ker sem Lokovičan, sem do potankosti poznal teren. Pomagalo mi je tudi poznavanje služb, ki jih je v takšnih primerih potrebno aktivirati. Najbolj je bil v tem primeru potreben geolog. Z njihovimi odločitvami in na osnovi njihovih načrtovanj smo intervencijo izvajali strokovno. Pomembno vlogo je pri tem odigral tudi župan. S svojo ekipo občinskih služb in s svojo prisotnostjo je vplival na vse oškodovance. Videlo se je, da so

ljudje zaupali njegovi pripravljenosti po pomoči. Posebej dobro pa so svoje delo opravili gasilci. Pri nesrečah takih obsežnosti se vedno pokaže opravičenost vloženega dela in sredstev, ki so potreba, da so gasilci tako dobro usposobljeni in da imajo na razpolago brezhibno tehniko.

Kaj meniš o organizaciji kot je civilna zaščita, in o prostovoljnem delu, katerega opravljaš tudi na drugih področjih že vrsto let? Kot vemo, si tudi dolgoletni gasilec. Katere funkcije si opravljal v tem času in kako si usposobljen?

Civilna zaščita je organizacija, ki dobro deluje le, če je dobro usposobljena. To pa je v veliki meri odvisno od poveljnikov, štabov, županov in pa predvsem sredstev. Precej segmentov na področju zaščite in reševanja je možno rešiti tudi pogodbeno z drugimi izvajalci. Vendar pa mora sistem na kakršen koli način zagotavljati celovito in uspešno reševanje vseh vrst nesreč. Kot vseskozi omenjam, imajo zame veliko vlogo

pri reševanju vseh vrst nesreč gasilci. Tudi sam sem gasilec. Imam opravljen tečaj za višjega gasilskega častnika. Poleg tega sem opravil tečaje različnih specialnosti. Bil sem en mandat poveljnik PGD Šoštanj - mesto. Delujem pa na raznih področjih humanitarne narave.

Kaj te je pritegnilo pri gasilcih? Meniš, da je vloga in naloga gasilcev dandanes bolj zahtevna kot, recimo, v času pred osamosvojitvijo Slovenije?

Osebo me v gasilstvu najbolj privlači možnost pridobivanja znanja, ki ga potem pri svojem delu še kako uporabiš. Pomemben del pa je tudi tovarštvo med člani in pa sam ugled organizacije. Ugled si je organizacija pridobila s sledenjem povečevanja zahtevnosti nesreč. Z nenehnim usposabljanjem na področju gasilstva smo gasilci sposobni posredovati v vsaki situaciji in se z njo spopasti.

V vlogah, kjer se dokazuje tvoja tehnična

usposobljenost, te poznajo mnogi, še več ljudi te pozna preko Turistično olepševalnega društva Šoštanj. Tvoja vloga pri uspehu tega društva, kar se številnih projektov tiče, je nesporna. Katere projekte vodi društvo in koliko od teh je takih, katerih pobudnik si bil ti in jih zdaj uspešno vodiš?

Delo v turističnem društvu je čisto nekaj drugega. To je bolj moj hobi. Med člani tega društva se zelo dobro počutim. Tam je vse bolj sproščeno. Seveda nam tudi v tem društvu ne manjka dela. Izvajamo par velikih projektov, ki so našim krajanom dobro znani. Smo zelo delovno društvo. Posebnost pri nas pa je, da smo uspeli pridobiti veliko mladih. In če poreče kdo, da mladi ne znajo delati, se je pri nas zelo zmotil. V nenehnih akcijah smo naredili pot do Mornove zijalke, ki je sedaj dostopna za varen ogled vsakemu obiskovalcu. Uredili smo Tresimirjev studenec, ki s svojo »prijaznostjo« privablja vsak dan veliko uporabnikov. Ob nesreči, ki je zadela občino, smo se odločili očistiti jarek pod graščino, ki je s svojimi naplavinami domala zalil Šoštanj. Ne manjka nam vneme pri organiziranju vseh naših prireditev. Kot člani Evropskega združenja karnevalskih mest pa sodelujemo na več pomembnih mednarodnih karnevalih po Evropi. Vsakemu so znani naši koši šoštanjski ter Tresimirji, katerih avtor sem bil pred leti sam. Sedaj je to pustni lik, ki je še kako uveljavljen, zaželen in poznan v vsakem evropskem karnevalskem mestu.

Se ti zdi, da lahko človek v življenju uspešno vodi več področij? Peter Klepetec ni ravno vloga za poveljnika CZ. Ali pač? (Peter Klepetec je namreč lik vsakoletnega pustnega karnevala, op. av.)

Očitno gre. V vsaki stvari, ki jo opravljaš, pridobiš izkušnje. Kot Peter Klepetec sem se naučil komuniciranja. To mi še kako prav pride na raznih tiskovnih konferencah in intervjujih. Če pri reševanju dobro delaš, moraš pozneje to tudi dobro predstaviti. In mogoče je dobra komunikacija pripomogla k temu, da smo uspeli od države pridobiti vsaj nekaj začetnih sredstev za interventne ukrepe pri plazovih.

Dejaven si tudi v politiki. Pravzaprav že vrsto let. Pred leti si kandidiral za Državni zbor RS. Nekaj let si bil na čelu ene izmed političnih strank. So funkcije, o katerih sva prej govorila, v tako majhnem kraju, kot je Šoštanj, združljive?

Politika je povsod prisotna in marsikaj je z njo povezano. Deloma tudi funkcija poveljnika CZ. Če hočeš v kraju aktivno delovati, moraš biti seznanjen tudi s politiko tega kraja. Vse skupaj se združuje, seveda pa so pogledi na stvari različni. Vendar je treba znati ločevati plevel od zrnja in znati prisluhniti tudi nemogočim zadevam.

Povedano kaže na nenehno dejavnost. Ti je kdaj dolgčas?

Pojdite brat intervju od začetka, pa boste sami lahko odgovorili.

Vem, da si tudi sicer rad v službi in da rad kolesariš. Pred leti si naredil svojevrsten podvig. Boš tudi letos šel kaj naokrog?

Pride obdobje, ko nimaš »na vratu« toliko aktivnosti. In to je bilo nekaj let nazaj moje obdobje kolesarjenja. Uspel sem uresničiti načrtovano željo prekosariti Slovenijo. Sicer je narava in gibanje v njej moja strast. Tam si pridobiš svežine duha pa vztrajnost, ki jo potrebuješ v življenju. Zaradi obilice aktivnosti in deloma tudi nesreče s kolesom kolesarim manj. Sem pa z naravo vseskozi povezan. Rad sem v vodi, rad čolnarim, rad pa sem tudi doma s svojimi ovcami, ki me s krotkostjo in prisrčnostjo pomirjajo. Zelo rad sem v družbi svoje družine, ki je mogoče tudi zaradi mene kar

precej pustolovska.

Poznam te tudi kot literarnega ustvarjalca. Še pišeš in kako gledaš na pisanje?

Za pisanje moraš imeti umirjeno življenje in pa čas. Trenutno ga imam premalo. To pa ne pomeni, da mi je pošla strast po prebiranju najljubše literature poezije. Zelo rad jo berem.

Te lahko vprašam po kratkoročnih ciljih?

Uspešno izpolniti zadane naloge.

Kaj pa dolgoročni?

Ustvariti si pogoje življenja, ki mi bodo v krogu tistih, ki jih imam rad, nudili užitek.

Če bi lahko menjal kraj bivanja, kje bi želel živeti? In zakaj?

Doma mi je zelo lepo. Uredili smo hišo z lepim stanovanjem. Šoštanj je zelo blizu, kar je tudi

pomembno, ker rad ustvarjam v njem. Malce me moti »obkoljevanje« industrije okoli mojega življenjskega prostora. Vendar se zavedam, da je tudi to korak napredka. Če pa bi se moral preseliti, bi verjetno izbral kraj nekje v čisti naravi in blizu vode.

Imaš v življenju kakšno posebno vodilo?

Dobro je, če vedno pretehtaš svoje želje ali zahteve in jih uskladiš z željami in zahtevami drugih. Čim večkrat je potrebno najti kompromis. In čim bolj gledati in poslušati naravo.

Še misel za konec.

Gledam razvoj našega mesta. Odeva se v novo podobo. Tudi tej podobi se da dodati delček nas. Za dušo, ki jo mesto potrebuje. Vsi, ki tu živimo, smo edinstveni. Vsak s svojo značilnostjo. Vse naše značilnosti pa naredijo Šoštanj, da je preprosto Šoštanj. Potrudimo se še bolj.

ekologija

Piše: Judita Čas Krneža

Sončna energija

Ko se približuje poletje, vedno bolj razmišljamo, koliko energije oz. toplote nam daje sonce in koliko jo dejansko gre v nič. Če bi lahko vso energijo, ki jo oddaja sonce, skladiščili in uporabljali, bi verjetno imeli toliko energije, da drugih energentov sploh ne bi potrebovali. Energija, ki prihaja od sonca, je praktično zastoj, za pridobivanje električne energije pa jo lahko izkoriščamo preko pretvornikov (sončnih celic), katerih izgradnja pa je še vedno precej draga. Zemlja v eni uri prejme več sončne energije, kot je ljudje na celem planetu porabijo v enem letu.

Sonce je osnovni vir svetlobe in toplote za naš planet Zemljo. Je zelo običajna zvezda, ki leži v bližini roba spiralnega rokava in je oddaljena kakih 30000 svetlobnih let od središča galaksije. Sonce je središče Sončevega sistema, v katerem je vsaj devet večjih planetov in njihovih satelitov, medplanetarna materija in na tisoče manjših planetov, kometov in meteoritov. Sonce sestavljata v glavnem plina vodik in helij. V njegovem središču je ogromen jedrski reaktor, kjer temperatura dosega najmanj štirinajst milijonov °C. Sonce proizvaja energijo z zlivanjem jeder, procesom, pri katerem se vodik pretvarja v helij. Če skozi teleskop projiciramo sliko Sonca, pogosto opazimo temne lise, imenovane Sončeve pege. Čeprav se zdijo temne, so precej svetle. Temne se nam zdijo zaradi svetlejše ozadja. Sončeve pege so

le za 2000 °C hladnejše kot drugi deli Sončeve površine. Vemo, da Sonce pogosto vpliva tudi na različne pojave, recimo plima in oseka se ravnata po Soncu, letni časi se menjavajo na osnovi oddaljenosti Sonca od Zemlje, tudi noč in dan se izmenjujeta zaradi Sonca.

Sonce obseva Zemljo že najmanj 4,6 milijarde let in ljudje si vedno bolj želimo ujeti energijo Sonca in jo uporabljati sebi v prid. Celo največja človeška elektrarna je pritlikavec v primerjavi s Soncem, glavnim Zemljinim virom energije. Sonce daje posredno ali neposredno skoraj vso energijo, ki jo potrebujemo, ogreva naš planet, celo poganja vetrove in valove. Tudi kemična energija v svetovnih rezervah premogov, nafte in zemeljskega plina, ki so nastali iz rastlin in alg, izvira iz sončne energije.

Kako pravzaprav ujeti energijo sonca in jo skladiščiti? Tako so se in se še vedno sprašujejo mnogi znanstveniki in strokovnjaki. V Kaliforniji v Združenih državah Amerike je največja sončna elektrarna na svetu, s konično močjo 10 MW. 1800 ogledal je posamično programiranih tako, da se obračajo po gibanju sonca in odbijajo njegovo toploto v zbiralnik v središču celotne naprave. Sončne (ali foto) celice, ki spreminjajo sončno sevanje v električno energijo, postajajo vse cenejše in učinkovitejše. Prve celice, narejene iz velikih rezin kristalnega silicija, so bile zelo drage, toda novi materiali, kot amorfni silicij, so znižali proizvodne stroške. Zadnje poskusne sončne celice lahko pretvorijo okoli

tretjino energije sončne svetlobe v elektriko. Sončne celice so se že izkazale kot najboljša rešitev za zanesljivo dobavo električne energije v oddaljenih krajih.

In kako je s sončnimi elektrarnami pri nas? Septembra 2006 je bila v Mavčičah zgrajena takrat največja sončna elektrarna v Sloveniji z močjo 35,7 kW, nato so jih zgradili še nekaj, denimo v Naklem s skupno močjo 83 kW, kar zadošča za približno 28 gospodinjstev. Tudi v Velenju je že bilo govora, da naj bi ob robu Velenjskega jezera zgradili sončno elektrarno z močjo 1 MW. Podjetje Energetika Ljubljana je na strehi svoje stavbe v Ljubljani letos aprila postavilo svojo prvo sončno elektrarno.

Pogosto se sprašujemo, zakaj imeti sončno elektrarno ali zakaj namestiti sončne kolektorje. Odgovori so naslednji: ker je sonce stalni vir energije, ker je spreminjanje sončne energije v električno neobremenjujoče za okolje, ker se dolgoročno splača, ker je sonce alternativni vir energije in ker je obstoječih virov energije vedno manj in so zato posledično vedno dražji. Kdaj pa se bodo ljudje odločali, da bodo kot vir energije izključno ali največ uporabljali sonce? Po mojem mnenju je potrebno vzbuditi državo, da gospodinjstvom omogoči večje subvencioniranje pri izgradnji take sončne (beri hišne) elektrarne, le denar, ki je v Evropski uniji namenjen za to, mora znati pritegniti iz Bruslja.

PO DOBREM DELU DOBRI REZULTATI

Če želite pokukati skozi velika vrata Osnovne šole Šoštanj, ne da bi prestopili šolski prag, imate dve možnosti: ena je ta, da pogledate na spletno stran šole, kjer boste našli kroniko ter v besedi in sliki natančno predstavljene dejavnosti šole in tudi naše uspehe; druga, krajša varianta pa je prebiranje tega članka, v katerem so predstavljeni le posamezni izseki.

Na šoli so učenci vključeni v okoli 50 različnih dejavnosti, kjer iščejo svoje interese in preverjajo sposobnosti. Mnoge dejavnosti so takšne, da se učenci z njimi predstavljajo tudi navzven, na tekmovanjih, različnih prireditvah v šoli in zunaj nje.

Tako smo 10. septembra pripravili priložnostni program ob otvoritvi knjigomata v Šoštanju. http://www.ossostanj.si/w3_programi/POSTop/index.html Pet dni kasneje so učenci podružnične šole Topolšica sodelovali na prireditvi ob predaji obnovljene zunanosti šole.

Da skrbimo tudi za zdravje, smo dokazali z več predavanji in dejavnostmi, med drugim s športnim dnevom v septembru, na katerem so se vsi učenci udeležili pohoda. Pri koči na Smrekovcu so se devetošolci v okviru projekta Ohranimo Smrekovec tokrat družili z učenci OŠ Črna na Koroškem. 1. razred je prehodil del Trške poti, 2. razred je preizkusil novo kolesarsko pot do Bele dvorane, 3. razred je spoznal drugi del Trške poti, 4. razred se je po delu Trške poti povzpel še na Pusti grad, 5. razred se je odpravil k sv. Antonu, 6. razred je prehodil del Ravenske poti, 7. razred se je napotil od Slemenca do šole v Javorju, 8. razred pa je iz Podkrajja osvojil goro Oljko.

Tudi ob občinskem prazniku smo se vključili v aktivnosti Občine Šoštanj. Mladinski pevski zbor je sodeloval na proslavi ob občinskem prazniku, mladi planinci in njihovi starši pa so se udeležili tradicionalnega pohoda na Smrekovec.

3. oktobra je Gorenje s podporo župana Občine Šoštanj in Zavodom za kulturo Šoštanj v Kulturnem domu Šoštanj organiziralo za učence 8. in 9. razredov prireditev Delujmo ozaveščeno. Na interaktivnem dogodku med voditeljem g. Benom Hvalo, legendarnim snemalcem in režiserjem prenosov športnih dogodkov, publiko in vrhunsko športnico Lucijo Polavder, z vzporednim prikazovanjem zgodb iz vsega sveta, so učenci skozi paletu športnih filmov mdr. videli vrhunske slovenske športnike od Leona Štuklja naprej, številne adrenalinske športe ter otroške igre na različnih koncih sveta. Program so spontano povezovali učenci naše šole.

http://www.ossostanj.si/w3_programi/Posta08/index.html V okviru »Oktobra - meseca požarne varnosti« http://www.ossostanj.si/w3_programi/Gasilci2008/index.html so učenci prve triade obiskali Gasilski dom Šoštanj, GD Topolšica pa celo učenci skupaj s starši.

23. oktobra so v Mestni galeriji Šoštanj ob predstavitvi knjige Toneta Ravnikarja Po poteh reformacije v Šaleški dolini naši učenci brali tekste, objavljene v Pisančku, tematskem šolskem glasilu, ki je nastalo ob kulturnem

dnevu, ki smo ga naslovili PRVO in ki je bil posvečen Primožu Trubarju in vsemu, kar je za Slovence prvo. Ta dan smo si ogledali predstavo, oglasil se je šolski radio Odmevček, izšel je Pisanček.

29. oktobra so učenci OŠ Šoštanj pripravili program pred dnevom spomina na mrtve na Trgu svobode. 31. 10. so pripravili še komemoracijo v Ravnah.

Učenci obeh podružničnih šol so veliko nastopali v svojem kraju, tako so 7. novembra pripravili nastop za starejše krajanje v Ravnah, 28. novembra pa so sodelovali na prireditvi Ravne se predstavijo. http://www.ossostanj.si/w3_programi/Prvo/index.html

10. d. http://www.ossostanj.si/w3_programi/diabetes/index.html ržavno tekmovanje iz sladkorne bolezni so letos zaupali naši šoli, in sicer 22. novembra. Udeležilo se ga je 453 učencev in dijakov ter 159 mentorjev iz vse Slovenije. Po prijavi, malici in kulturnem programu v športni dvorani (tekmovalcem so spregovorili: ravnateljica šole mag. Majda Zaveršnik Puc, predsednica Društva diabetikov Velenje gospa Romana Praprotnik, dr. Damjan Justinek, Janko Kušar, predsednik Zveze društev diabetikov Slovenije, in Darko Menih, župan Občine Šoštanj, program je popestrila tudi pevka Aleksandra Cavnik), so imeli tekmovalci na razpolago 90 minut za reševanje nalog. Nato so učenci in dijaki odšli na kosilo, svoje mentorje pa so počakali v učilnicah, kjer so bile zanje pripravljene predstavitve. Društvu diabetikov Velenje so pri organizaciji pomagali: Zveza društev diabetikov Slovenije, PGD Šoštanj - mesto, PGD Šalek, Termoelektrarna Šoštanj, Policijska postaja Velenje, Občina Šoštanj.

Naši učenci so 15. decembra z izbranim programom popestrili tudi srečanje upokojencev OŠ Šoštanj, dan kasneje pa še srečanje upokojencev TEŠ.

Praznično vzdušje so Topolščanom 23. decembra popestrili tudi učenci podružnične šole, ki so aktivni tudi v ostalih dejavnostih, namenjenim mladim v kraju.

M. http://www.ossostanj.si/w3_programi/Ples22/index.html lalo pred novoletnimi prazniki se je cela šola zavrtela v plesu, ki so ga učenci popoldne predstavili še staršem.

V decembru smo sodelovali na otvoritvi drsališča, in sicer z nastopom Mladinskega pevskega zbora, od naslednjih 3 dogovorjenih nastopov pa nam je vreme omogočilo le enega, in sicer nastop Otroškega pevskega zbora, harmonikarjev in družabne igre za najmlajše.

Pomemben dogodek na začetku novega leta je bil prehod na čipe: za kosilo, zajtrk in popoldansko malico so se morali abonenti prijavljati s čipi.

22. februarja so učenci POŠ Ravne s programom sodelovali ob obletnici XIV. divizije.

V začetku marca je bila v TEŠ avdicija za TV-napovedovalca Ekorgovega TV-kviza. Uvrstili so se kar 4 naši učenci, ki so konec marca nato posneli

TV-oddajo na temo ekologije.

Učenci 1. in 2. razreda POŠ Topolšica so 5. marca nastopili v Kinodvorani Topolšica ob darovanju CT aparata Bolnišnici Topolšica.

S programom so naši učenci 6. 3. nastopili še na občnem zboru PD Šoštanj.

http://www.ossostanj.si/w3_programi/pozdravpomladi09/index.html Pozdrav pomladi 2009 je Območna revija otroških in http://www.ossostanj.si/w3_programi/Pozdravpomladi092/index.html mladinskih pevskih zborov Šaleške doline, na kateri so v Domu kulture Velenje marca nastopili: Pevski krožek 1. razreda, ki ga vodi Tatjana Drev, OPZ POŠ Topolšica, ki ga vodi Mojca Šabec, Mladinski pevski zbor in Otroški pevski zbor, ki ju vodi Metka Berk.

http://www.ossostanj.si/w3_programi/Poklici09/index.html V marcu smo poskrbeli, da prvošolcem poleti ne bo vroče, saj so pred okni šole posadili breze.

V tem mesecu so se otroci Osnovne šole Šoštanj iz Zavodenj trudili, da pripravijo program za mamice, babice, očke, dedke, skratka svoje najdražje. Podarili so jim oddajo Na zdravje, ki so jo izvedli kar sami v kulturnem domu. Bilo je smeha, glasbe, prepevanja, plesa ... Program so popestrili tudi predšolski otroci. Presenetili pa so jih s prav posebnimi darili, ki so jih izdelali sami. Tudi v Kinodvorani v Topolšici so nastopili učenci POŠ Topolšica na prireditvi za materinski dan. V Ravnah so v programu za mamice, babice, tete tudi sodelovali učenci POŠ Ravne. Prav tako so programe ob marčevskih praznikih pripravili vsi učenci razredne stopnje na OŠ Šoštanj.

http://www.ossostanj.si/w5_utrip/OEE009/index.html 1. aprila smo zbirali OEEO na OŠ Šoštanj. Na naši šoli smo skupno zbrali 2500 kg OEEO. Na učenca je to 3,08 kg električne in elektronske opreme. Po skupni zbrani masi opreme smo se uvrstili na 12. mesto med 64 šolami.

V sredini aprila je bila na MIC-u predstavitev http://www.ossostanj.si/w4_sport/Miniodbojkaf09/index.html raziskovalnih nalog. Sodelovali so tudi učenci naše šole, in sicer: Domače naloge - kako in zakaj, Helena Plešnik in Barbara Verhovnik; Jaz sem zvezda svojega življenja - spodbujanje učencev k razmišljanju o sebi, Hana Videmšek, Urška Katanec in Jernej Katanec; Planinsko društvo Šoštanj (in njegovo delo), Gašper Andrejč in Vid Delopst; Poznavanje borilnih veščin v Velenju in Šoštanju, Miha Lampret in Blaž Fajdiga; Postopki ugotavljanja vrste medu, Suzana Podvinšek.

http://www.ossostanj.si/w3_programi/Plavalni3c09/index.html V mesecu aprilu smo izvedli 20-urni plavalni tečaj za učence 3. razreda. Tečaj je potekal na bazenu v Velenju.

http://www.ossostanj.si/w3_programi/Lepikamen09/index.html 7. maja je bilo v Rogaški Slatini državno srečanje otroških folklornih skupin Pika Poka pod goro. Otroška folklorna skupina Lepi kamen iz OŠ Šoštanj je

osvojila zlato priznanje. <http://www.ossostanj.si/w5/utrip/Nose/index.html> Folklorna skupina je s pomočjo sponzorjev dobila nove narodne noše, takšne kot so jih nosili na začetku 20. stoletja na področju današnje Občine Šoštanj.

V maju je bilo 51 zlatih bralnih značkarjev - učencev devetih razredov, ki so vsa leta pridno brali za Kajuhovo bralno značko - povabljenih na gledališko predstavo v Dom kulture Velenje. Vsi učenci so prejeli knjižno nagrado in spominsko priznanje.

V <http://www.ossostanj.si/w6/likovni/LSO2009/index.html> oboto, 23. maja 2009, je na šoli potekala otvoritev 41. razstave Likovni svet otrok. Razstavo je odprl dr. Igor Lukšič, minister za šolstvo in šport.

Na regijskem tekmovanju pevskih zborov 29. maja v Slovenskih Konjicah je naš MPZ osvojil srebrno priznanje.

<http://www.ossostanj.si/w3/programi/Pozdravpoletju09/index.html> V začetku junija je bilo tako kot vsako leto veliko prireditev: Pozdrav poletju v Kulturnem domu Šoštanj, kjer so se predstavili: Orffova igra (1. r.), gledališki klub (7. r.), folklorna skupina <http://www.ossostanj.si/w3/programi/Roboti4c09/index.html> (1., 2. in 3. r.), lutkarski krožek (3.-5. r.), ansambelski krožek: <http://www.ossostanj.si/w3/programi/Solapojesostanjoje09/index.html> Šola poje - Šoštanj poje, predstavitev zborov Občine Šoštanj (Vrtec Šoštanj, ŽePZ Lokovica, POŠ Topolšica, Oktet Zavodnje, Zbor 1. razredov OŠ Šoštanj, MePZ DU Šoštanj, OPZ OŠ Šoštanj, MoPZ Lokovica, MPZ OŠ Šoštanj, Oktet TEŠ, MePZ Svoboda Šoštanj, Učiteljski zbor OŠ Šoštanj). Obenem je bila kiparska razstava devetdesetletcev in učiteljev: <http://www.ossostanj.si/w3/programi/Galerija09/index.html>

<http://www.ossostanj.si/w3/programi/Podelitve09/index.html> 15. junija smo razglasili dosežke na državnem nivoju, obenem so bili predstavljeni najučenci OŠ Šoštanj 2009: Suzana Podvinšek, Hana Videmšek, Jure Puc ter športnik šole Aldin Hasič in športnica šole Vita Pergovnik.

16. junija je bila zaključna prireditev akcije Ekopaket 2009, <http://www.ossostanj.si/w3/programi/Ekopaket09/index.html> azglasitev rezultatov najboljših zbiralcev. OŠ Šoštanj je prejela nagrado za največjo skupno količino zbrane odpadne embalaže tetrapak, saj je zbrala kar 18 % vse zbrane embalaže med 37 šolami in vrtci. Na šoli so največ zbrali: Anja Jelen = 8940 tetrapakov; Žan Novak = 2447, Žiga Golob = 2320.

<http://www.ossostanj.si/w3/programi/Promet09/index.html> Malo pred koncem pouka smo pripravili tehniški dan na temo prometne varnosti: 1. r. - program Kolesarčki, 2. r. - obiskal policist in jih spremil po varnih poteh po Šoštanju, 3. r. - ogled Policijske postaje Velenje, 4. r. - izdelava vozička na notranji pogon, 5. r. - avtomobilčki JUMICAR, 6. r. - predavanje o prometni varnosti in ponovitev predpisov v prometu, predstavili tudi prikaz primera prometne nesreče in kako moramo ravnati ob tem; pred šolo so prikazali demonstracijsko vožnjo policista z motorjem ter policijsko vozilo, namenjeno snemanju kršitev v prometu; 7. r. - tekmovanje Kaj veš o prometu - poznavanje CP predpisov in spretnostna vožnja po kolesarskem

poligonu, 8. r. - Mladost naj bo radost - tudi v prometu, predavateljci Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu RS.

23. junija je OŠ Šoštanj zaključila akcijo Pokloni zvezek, ki jo vodi Karitas, v kateri so učenci podarili zvezek ali celo več zvezkov. Zbrali smo 158 velikih zvezkov, 23 malih in druge šolske potrebščine.

Ob dnevu državnosti so učenci POŠ Ravne sodelovali v kulturnem programu, ki ga je pripravila KS Ravne.

<http://www.ossostanj.si/w3/programi/Robocup2009/index.html> V prvih dneh julija je bilo tekmovanje v robotiki RoboCup 2009 v Gradcu v Avstriji. Na svetovnem tekmovanju najboljših robotskih ekip s celega sveta je bil član slovenske ekipe tudi učenec naše šole Luka Bolha.

Tudi bera rezultatov na različnih področjih na državnem nivoju je velika:

- Likovni svet otrok, zlato priznanje: 42
- Likovni natečaji, Petrol, Otroci odraslim, zlato priznanje: 13
- Likovni natečaji, Štanjel - Po Fabianijevih poteh, zlato priznanje: 18, 18 srebrnih
- Anja Čepelnik, Likovni natečaji, Ciciban - Cicido, 2. mesto na državnem nivoju
- Jure Kotnik, Likovni natečaji, Ciciban - Cicido, 3. mesto na državnem nivoju
- Lucija Plankelj, Likovni natečaji, Ciciban - Cicido, 2. mesto na državnem nivoju
- Urška Jazbec, Likovni natečaji, Evropa v šoli, 1. mesto na državni ravni (druga triada)
- Andraž Sovič, Likovni natečaji, Evropa v šoli, 3. mesto na državni ravni (prva triada)
- Aljaž Rotnik, ZOTKS, Konstruktorstvo, 2. mesto na državni ravni
- Anže Kumer, ZOTKS, Konstruktorstvo, 3. mesto na državni ravni
- Luka Bolha, ZOTKS, Tehnologija obdelav, Kovine, 3. mesto na državni ravni
- Klemen Veternik, ZOTKS, Tehnologija obdelav, Kovine, 3. mesto na državni ravni
- Matic Lihteneker, ZOTKS, Tehnologija obdelav, 2. mesto - tehnična dokumentacija s CAD
- Bor Jarh, ZOTKS, Tehnologija obdelav, 4. mesto - tehnična dokumentacija s CAD
- Manja Kopušar, Logika, zlato priznanje
- Helena Plešnik, Cankarjevo tekmovanje (SLO), zlato priznanje
- Helena Plešnik, Vegovo tekmovanje (MAT), zlato priznanje
- Helena Plešnik, Stefanovo tekmovanje (FIZ), zlato priznanje
- Helena Plešnik, Preglovo tekmovanje (KEM), zlato priznanje

Mitja Skornšek, Otroški parlament, uvrstitev na Nacionalni otroški parlament

Poleg zlatih pa so učenci prejeli še številna srebrna in bronasta priznanja na različnih področjih.

Poglejmo še v svet športa. Na šolskem parketu, atletskih stezah in belih snežnih strminah so se bile težke bitke. Mnogo so se končale našim učencem v prid, ponekod pa je zmanjkal kanček športne sreče.

KOŠARKA

- Starejši dečki (letnik 1994 in mlajši): področno prvenstvo: 1. mesto; četrtfinale državnega prvenstva: 2. mesto; polfinale državnega prvenstva: 1. mesto; finalni turnir: 4. mesto.

Na finalnem turnirju je bil izbran v najboljšo peterko Aldin Hasič, kot najboljši strelca pa Jan Rizman.

- Mlajši dečki (letnik 1996 in mlajši): področno prvenstvo: 1. mesto; četrtfinale državnega prvenstva: 2. mesto; polfinale državnega prvenstva: 1. mesto; finalni turnir: 1. mesto.

Na finalnem turnirju sta bila izbrana v najboljšo peterko Kaj Špegel in Aljaž Šlutej, za najboljšega igralca in najboljšega strelca pa Kaj Špegel.

ODBOJKA

- Starejše deklice: področno prvenstvo: 1. mesto; četrtfinale državnega prvenstva: 2. mesto; polfinale državnega prvenstva: 3. mesto.

ATLETIKA

Področno prvenstvo:

- skok v višino: 1. mesto, Aldin Hasič (st. dečki)
- tek na 600 m: 1. mesto, Aljaž Šlutej (ml. dečki), uvrščen na državno prvenstvo
- suvanje kroglice: 3. mesto, Anja Menih (st. deklice)
- tek na 300 m: 3. mesto, Vita Pergovnik (st. deklice)
- tek na 60 m: 3. mesto, Tadeja Ovčjak (st. deklice)
- tek na 600 m: 3. mesto, Lana Pergovnik (ml. deklice)

SMUČANJE

Področno prvenstvo (veleslalom):

- St. dečki: 1. mesto Jan Zakeršnik; ml. dečki: 1. mesto Urban Očepek; ml. deklice: 2. mesto Neža Rotnik.

Državno prvenstvo:

- St. dečki: 10. mesto Jan Zakeršnik.

Če povzamemo še nekatere dosežke v številkah: S knjigo v svet: 617 učencev; angleška bralna značka (knjižni molj): 147 učencev; angleška bralna značka od 4. do 9. r.: 116 učencev priznanje za sodelovanje, 153 srebrnih, 121 zlatih; nemška bralna značka: 5 učencev priznanje za sodelovanje, 12 srebrnih, 9 zlatih; literarni natečaj 1 nagrada, RK 1 regijsko priznanje, pljučne in alergijske bolezni 3 srebrna, Trstika 2 srebrni priznanji, folklor 19 zlatih priznanj; plesni festival 3 zlata ekipno, 3 zlata posamično, na državnem nivoju zlata ekipno. Učenci so tekmovali na vseh možnih področjih na šolski ravni, veliko se jih je uvrstilo na področno raven, le izbranci pa so šolo zastopali tudi na državni ravni. Pomembno je učence navdušiti, da poleg predpisanega učenja naredijo še kaj več. Zato je množičnost na šolskih tekmovanjih velikega pomena. Zaslužene počitnice so prehitro minile, tako za učence kot za vse, ki delajo na šoli. Spet bomo zavihali rokave in začeli sejati, da bo naše delo obrodilo vsaj tako bogate sadove kot v preteklem letu in bo žetev zopet obilna. Mentorji in učenci se že veselimo skupnega ustvarjanja.

Za kolektiv OŠ Šoštanj

Jožica Andrejč

Napovednik

PRIREDITEV

september 2009

kavarna & šoštanj

List

kabelaško razdelilni sistem šoštanj

Šoštanj.info
<http://soštanj.info>

KDAJ

ZVRST

KAJ

KJE

VABI VAS

petek, 4.9. ob 17:30	košarka	6. memorial Matjaža Natka – 1. dan Hopsi Polzela : Zlatorog Laško	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
petek, 4.9. ob 19:15	košarka	6. memorial Matjaža Natka – 1. dan Svečana otvoritev turnirja	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
petek, 4.9. ob 20:00	košarka	6. memorial Matjaža Natka – 1. dan Elektra Esotech : Mašinac Kraljevo (Srbija)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
sobota, 5.9. ob 16:00	koncert	KITARIJADA »pridi, zaigraj in si prisluži nagrado«	Kavarna Šoštanj	Mladinsko kulturni center Šoštanj
sobota, 5.9. ob 17:00	nogomet	Šoštanj : Trgovine Jager (Štajerska liga v nogometu)	Stadion Šoštanj	Nogometni klub Šoštanj
sobota, 5.9. ob 17:30	košarka	6. memorial Matjaža Natka – 2. dan tekma za 3. mesto	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
sobota, 5.9. ob 20:00	košarka	6. memorial Matjaža Natka – 2. dan tekma za 1. mesto	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
torek, 8.9. ob 17:00	delavnica	TORKOVA PETA - ustvarjalnica za otroke in starše	Kulturni dom Šoštanj	Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje
torek, 8.9. ob 17:00	nogomet	Šoštanj : Kovinar Štore (Nogometni pokal)	Stadion Šoštanj	Nogometni klub Šoštanj
sreda, 9.9. ob 8:00	pohodništvo	Pohodniški izlet na Molakov vrh	Zgornji Razborj	Pohodniška sekcija Društva upokojencev Šoštanj
četrtek, 10.9. ob 10:00	slikanje	Slikanje na asfalt	pri bivši OŠ Biba Roeck	Vrtec Šoštanj
petek, 11.9. ob 10:00	igre	Gibalne igre v Kajuhovem parku	Kajuhov park Šoštanj	Vrtec Šoštanj
sobota, 12.9.	planinstvo	Planinski izlet: prečenje Pohorja (2 dni)	Pohorje	Planinsko društvo Šoštanj
sobota, 12.9.	ribištvo	Ribiško tekmovanje	Prireditveni prostor ob družmirskem jezeru	Ribiška družina Paka Šoštanj
sobota, 12.9. ob 10:00	slovesnost	18. srečanje veteranov in častnikov	Ribiška koča ob družmirskem jezeru	OZ zveze veteranov vojne za Slovenijo in OZ zveza slovenskih častnikov

1. teden

september

2. teden

četrtek, 17. sept. ob 19:00	predstavitve	Predstavitve knjige Pozdrav iz Šoštanja in razstava	Mestna galerija Šoštanj	Občina Šoštanj
petek, 18.9. ob 19:00	predstavitve	Oglar pač mora bit' (predstavitve oglarjenja in kraja)	Mestna galerija Šoštanj	Turistično društvo Pristava in Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 19.9. ob 9:00	tek	Dnevi rekreacije 2009: Dan rekreativnega teka v naravi	Prireditveni prostor ob družmirskem jezeru	Športna zveza Šoštanj in Športno društvo Šoštanj
sobota, 19.9. ob 16:00	nogomet	Šoštanj : Pohorje (Štajerska liga v nogometu)	Stadion Šoštanj	Nogometni klub Šoštanj
nedelja, 20.9. ob 8:00	ribištvo	Dnevi rekreacije 2009: Predstavitve ribolova in castinga	Prireditveni prostor ob družmirskem jezeru	Športna zveza Šoštanj in Ribiška družina Paka Šoštanj
nedelja, 20.9. ob 14:00	pohodništvo	Dnevi rekreacije 2009: Pohod po mejah KS Gaberke	Start in cilj pohoda je pri gasilskem domu	Športna zveza Šoštanj in Športno društvo Gaberke

3. teden

ponedeljek, 21.9. ob 16:00	nogomet	Dnevi rekreacije 2009: Turnir v malem nogometu	Igrišče v Pohrastniku	Športna zveza Šoštanj in Športno društvo Šoštanj
torek, 22.9. ob 16:00	košarka	Dnevi rekreacije 2009: Rekreativni turnir v košarki (3+1)	Dom TVD Partizan Šoštanj	Športna zveza Šoštanj in Športno društvo Šoštanj
sreda, 23.9. ob 16:00	rokomet	Dnevi rekreacije 2009: Rokometni turnir za rekreativne ekipe	Telovadnica OŠ Šoštanj	Športna zveza Šoštanj in Rokometni klub veterani
četrtek, 24.9. ob 16:00	testiranje	Dnevi rekreacije 2009: Test vzdržljivosti in merjenje krvnega sladkorja, pritiska in holesterola	Stadion Šoštanj	Športna zveza Šoštanj in Športno društvo Šoštanj
četrtek, 24.9. ob 19:00	predavanje	Galerijski večer s pisateljem in urednikom Ivom Stropnikom	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
petek, 25.9. ob 16:00	namizni tenis	Dnevi rekreacije 2009: Turnir v namiznem tenisu za različne starostne kategorije	Telovadnica OŠ Šoštanj	Športna zveza Šoštanj in Namiznoteniški klub Spin Šoštanj
petek, 25.9. ob 19:30	gledališče	Gledališka predstava: Mrtve duše, komedija Gledališča pod kozolcem	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 26.9. od 9:00 do 13:00 ure	sejem	Šmihelov sejem	Prešernov trg ob Kajuhovem perku	Občina Šoštanj in Turistična zveza Šoštanj
sobota, 26.9. ob 8:00	ribištvo	Mednarodno tekmovanje v Casting-u za pokal ALPE-DONAVA	stadion Šoštanj	Ribiška družina Paka Šoštanj
sobota, 26.9. ob 9:00	fitnes	Dnevi rekreacije 2009: Predstavitve fitnesa	Avla bivše Biba Roeck	Športna zveza Šoštanj in Športno društvo Šoštanj
nedelja, 27.9. ob 8:00	planinstvo	Dnevi rekreacije 2009 in občinski praznik: Pohod na najvišji vrh občine Šoštanj, Smrekovec 1577m	start in cilj pohoda je pri gostišču Grebenšek v Belih Vodah	Športna zveza Šoštanj, Občina Šoštanj in

4. teden

ponedeljek, 28.9. ob 19:00	miselne igre	Dnevi rekreacije 2009: Bridge za stare in mlade	Gostišče Kajuh	Športna zveza Šoštanj in Šaleški bridge klub
torek, 29.9. ob 16:00	kolesarstvo	Dnevi rekreacije 2009: Dan kolesarjenja	Šoštanj z okolico	Športna zveza Šoštanj in Športno društvo Šoštanj
sreda, 30.9. ob 16:00	konjenišтво	Dnevi rekreacije 2009: Dan konjenišťva	Prireditveni prostor ob družmirskem jezeru	Športna zveza Šoštanj in Konjeniški klub Velenje
sreda, 30.9. ob 16:00	taborništvo	Dnevi rekreacije 2009: Dan lokostrelstva	Prireditveni prostor ob družmirskem jezeru	Športna zveza Šoštanj in Rod Pusti grad Šoštanj
sreda, 30.9. ob 19:00	slovesnost	Osrednja slovesnost ob občinskem prazniku	Kulturni dom Šoštanj	Občina Šoštanj

Napovednik prireditev objavljajo: mesečnik LIST, Kabelska televizija Šoštanja (C34) in spletni Portal Šoštanj.info (<http://www.sostanj.info>). Podatke o prireditvah pošljite na el. naslov: prireditve@sostanj.net.

KATEGORIJE PRIREDITEV:

 šport

 kultura in umetnost

 splošno

Podobe kulture

JOSIP BAČIČ SAVSKI ČLOVEK LETA 2009 AMERIŠKEGA BIOGRAFSKEGA INŠTITUTA

Josip Bačić Savski iz Velenja s priznanjem in razglasitvijo človeka leta 2009

Nenavaden človek. Toplina veje iz njegove bližine. Energija skoraj hipnotično pritegne vsakega sogovornika, ki je sploh kos njegovim prijetnim, mehkim in neposrednim stikom. Vljudnost, nevsiljiv način komuniciranja, ekstremnost izražanja in pestra paleta znanj, ki kar vejejo iz njega, ko najde pravega sogovornika. Josip Bačić Savski je poosebljena avtoriteta malega človeka, ki si menda nikoli ni želel preplezati stene svojega nivoja. Tu uživa v stikih z zanimivimi ljudmi, tu je njegov svet in njegova zgodba življenja. Zanimiv in hipnotično prepričljiv je tako v ubesedenju svojih zapisov, pesmi in pisem. Toda, kdo ga sploh pozna?

Naneslo je, da sem bil nekajkrat v njegovi bližini. Nalezal sem se tega človeškega magnetizma in iskrenih pozdravov. In nato sem padel pod vpliv zgodbe, ki jo zdaj zlagoma shranjujem v moj ram, v moj dosje zanimivih ljudi. Josip Bačić Savski je zdaj postal moja uganka. Moj nos, moja intuicija pa se s tem ne zadovolji, zato sežem po virih informacij o njem. In ko ne najdem skoraj nobenih enciklopedičnih virov, se odločim. Povedal mi bo sam.

In mi je povedal. Nekaj zgodb. Nekaj utrinkov iz njegovega življenja. Tudi grenke. Tako mi ni ostalo kaj drugega, da skrbno beležim le tiste, najpomembnejše, ki bodo dale najprej

strukturo, nato pa nekaj izbranih vsebin. Zadnja je še posebej zanimiva. Prišla je iz Amerike.

Josip Bačić se je rodil leta 1932 v kraju Županja na Hrvaškem. Leta 1975 je prišel v Slovenijo. Kot izšolan elektrotehnik v Zagrebu je pretežno opravljal svoje delo elektroprojeektanta in strokovnega prevajalca med hrvaškim, slovenskim in nemškim jezikom, v tujini in v Šaleški dolini. Kar deset let se je pilil v Švici, kjer je svoje znanje utrjeval do stanja in funkcioniranja švicarske ure. Vzljubil je Velenje in večino življenja preživel z družino. No pa s knjigami in na kulturni sceni. Čeprav mu je bil slovenski jezik novi jezik, mu ni bil nikoli tuj. Postal mu je njegov najdražji jezik kulture in avantura poezije. Postal je pesnik in pisatelj, publicist. Član literarnega almanaha Hotenja. Tudi zdaj je član združenja literatov drugih narodov in narodnosti, živečih v Sloveniji. Objavil je pesniške zbirke *Od godine do godine*, *Kroz život in Portreti*, *Pijani spomini ter Izpovedovanja*. Njegovo prozno delo *Individuum* pa ga je uvrstilo med pisatelje, med nenavadne pisce inovatorje. Ko s knjigo ni ravno zanetil medijskih preprirov, pa ga je doletela nenavadna sreča, ki se ga je dotaknila. To sem razumel, ko mi je kot znanec, kot prijatelj sporočil, da ima v rokah nekakšen okvir, ki je prispel iz Združenih držav Amerike. Iz Washingtona.

Ta zgodba pa je takšna ... a najprej, nekaj za degustacijo. Za besedno kulinariko. Za okus po besednem. V knjigi skoraj šokantnega stila pisanja in grafične opreme obenem, imenovani *Individuum*, je Josip Bačić Savski med drugim zapisal: *»Kako lepo bi bilo, ko bi sleherna mladost stopila v življenje skozi vrata lepote, ljubezni, vere, upanja in sožitja. Ali obstaja nekaj lepšega? Mladost bi dihala s polnimi pljuči! Ta ključ je toplota vzgoje, ki greje dušo, srce in um vse življenje. Ko taka mladost stopi skozi vrata v prostore svojega obstoja, posadi seme v rodovitno zemljo.«* Potem sledi diagram propada civilizacije (kataklizma). Zanimiv je tudi iztrgani odstavek: *»Kdor išče zdravo mladost v bolnem času, je slepec pri zdravih očeh. Mladina nikoli ne bo rešila sama svojega vprašanja, čeprav stoji svet na njej, ki ga ustvarja. Kakšen je ta svet? Moje mišljenje o mladih se nanaša na celotno svetovno civilizacijo in ni omejeno ...«*

Knjigo *Individuum* je Bačić izdal v samozaložbi v letu 2007. S svojimi mnenji in spremno besedo so jo pospremili na svet mag. Ivan Kutnjak, književnik in pesnik Ivo Stropnik, Dragan Čelofiga, profesor Marjan Pungartnik ter profesor Vinko Šmajš. Dovolj velike literarniške avtoritete za vrednostno oceno. Za podporo idejam in dokaj nenavadni strukturi zgodb. O knjigi naj zapišem le še glavni podnaslov k naslovnemu *Individuumu*: *»Osvoboditi in humanizirati človeka je enako pomembno za napredek človeštva kot informatika oziroma brez prvega ne bo niti drugega. Kakor človek, ki je v vse večji zasužnjenosti sam sebi cilj, tako bo tudi tehnično znanstveni razvoj doživel enako usodo, pravzaprav še hujšo, ker bodo z njim upravljali tisti brezdušni ljudje, ki bodo svet*

spreminjali za svoje interese.«

Od tu pa je zgodba Josipa Bačića Savskega in njegove knjige *Individuum* ena velika avantura.

Če knjige niso ravno razgrabili slovenski bralci, pa je zagotovo nenaključno prišla v roke komu iz svetovnega sistema iskanja in izbiranja nenavadnih ljudi in njihovih del. Dejstvo, da je Bačić Ameriški biografski inštitut izbral za človeka leta 2009 iz Slovenije, je zgovorno že samo po sebi. Kje so odkrili to knjigo in nazadnje še avtorja, je po svoje še zdaj uganka.

Na osnovi vrednostne analize knjižnega dela in nekaj kratkih odgovorov Josipa Bačića Savskega o njegovem življenju in delu je bil razglašen za Človeka leta 2009, ki zastopa Slovenijo s pomembnimi prispevki Sloveniji, priznано s strani Ameriškega biografskega inštituta. To se je zgodilo 12. marca 2009. Ker materialne možnosti nagrajenca niso dopuščale osebnega prevzema priznanja, so mu ga sredi pomladi poslali po pošti. Na zares veliko presenečenje pa prejemnik, prepričan sem, v svoji skromnosti ni niti želel, da bi iz dogodka naredil medijski pomp. Okvirjeno priznanje, na katerem piše v angleškem jeziku **»Man of THE YEAR representing SLOVENIA 2009, Josip BACIC - Savski«**, podpisano z American Biographical Institute, je pokazal prijateljem, se pustil fotografirati in nato ga je obesil na steni svojega stanovanja na Goriški cesti 44 v Velenju.

Ameriški bibliografski inštitut je podal obrazložitev tega prvovrstnega imenovanja Josipa Bačića za »najboljšega v državi Sloveniji« po njihovih kriterijih. Podpisani J. M. Evans, predsednik inštituta, ki je 16. 1. 2009 podpisal razglasitev, je zapisal: Osebo sem zadovoljen, da razglasim Vašo izbiro za inštitut, cenjeni MAN OF THE YEAR gospod Josip Bačić Savski, s katero zastopate svojo državo za leto 2009. Ta podelitev ponazarja pomembnost in potrditev (veljavnost) dokumenta oz. dejanja, ki ste ga odlično izdelali (**knjiga Individuum, op. pisca**). Inštitut za Mednarodni svet za raziskave se je odločil za Vaše imenovanje zaradi globalnega prizadevanja, z namenom, da poišče izobražene posameznike kot ste Vi. To je namreč dosežek 42-lenih izkušenj na podlagi zbiranja in objavljanja več kot enega milijona biografij. Naš Svet pogosto odkrije edinstveno ter ugledno osebo s pomočjo korespondence z univerzami, podjetji, publikacijami in organizacijami širom po svetu. Ker prihajamo v stik s tako velikim številom nadarjenih posameznikov, je bilo težko odločiti, kdo bo naš izbranec v letu 2009, zlasti zato, ker ta izbranec predstavlja celotno državo. Vi, gospod Bačić, ste naš izbor za vašo državo, izbrani, literarno ocenjeni pa ste bili na podlagi mnogih dosežkov, ki so pozitivno vplivali na življenje drugih vsepovsod po svetu. Čestitam Vam za izbor in imenovanje.»

Jože Miklavc

OKER, AKVAMARIN IN ZELENJAVNI VRT

Pisatelj **Andrej Krevzel** je v Mestni galeriji Šoštanj konec junija predstavil svoj roman, ki je izšel pri Mariborski literarni družbi **Oker, akvarmarin in zelenjavni vrt**. Avtor se v svojem romanu skozi sedanost vrača v svojo mladost. V njegovem ustvarjanju je zato skozi ves čas prisotna dvojnost, dvojnost v umetnosti, dvojnost, ker ima brata dvojčka in dvojnost oz. večplastnost, ki je v vsakem človeku. Avtor je spregovoril o načinu svojega dela, kjer gre še vedno za klasično ročno pisanje ter o svojem ustvarjanju, ki ga skozi življenje vleče enkrat na stran slikarstva, drugič pa na stran literata. Svojo odsotnost je opravičil **Marjan Pungartnik** direktor MLD, ki je v spremni besedi med drugim zapisal:

Če bi torej hotel povzeti roman, bi rekel, da gre za dialog znotraj duše, kjer je na eni strani jaz umetnika Andreja Krevzla, na drugi strani pa skoraj uničujoča sla umetnosti, da zasede, osvoji ta jaz s svojo nepredvidljivostjo in muhavostjo. je pogovor z umetnikovim talentom, ki dobiva podobo ženske. Ni naključno stigma »ta ženska« najpogostejša v romanu.

kadarsmo na tej ravni obstoja, je vse eksperiment. Tudi lastno življenje. In je eksperiment tudi ta roman. Povečini je napisan dialoško, nagovorno, in sicer z ljudmi, ki bi ta talent lahko ogrozili. Ali ki bi lahko s svojim rezoniranjem ogrozili mater. Gre za eno od največjih obramb matere postavljam ga ob Handkejev kratki roman »Žalost onstran sanj«/ in umetnosti. Branje za sladokusce.

Na dogodku je na kitaro igral **Nace Serdinšek**, z avtorjem se je pogovarjala

Milojka Komprej.

Zinki Kostanjšek

Na neki točki v življenju se poslovimo. Smrt je del življenja, ki je povezan z neko dokončnostjo, ko se človek loči od materialnega sveta in zaživi ter biva v drugačnosti. Ne nazadnje v naših spominih in vanje se našim zanamcem podpišemo vsi. S podpisom, ki nosi pečat življenja, ki smo ga živeli.

Zinka Kostanjšek, ki se je poslovila v začetku junija, je imela bogato življenje. Ni ga merila v denarju, temelji njenega življenja so bili zastavljeni trdno in neminljivo. Življenje, ki ga je živela v domačem Šoštanju in drugje, je bilo polno preizkušenj, odločitev in iskanja novih možnosti, a hkrati pestro, zanimivo in nepozabno. Življenje, ki je pustilo v spominu vseh prijetno in nepozabno sled.

Zinka Kostanjšek je bila prvorojenka v trdni slovenski družini pred bratom in tremi sestrami, katere sta pošteno in s trdom preživljala oče usnar in mati gospodinja. Mladost je bila lepa, kot je vsaka mladost, ki z zaupanjem zre v svet, ki jo pričakuje z odprtimi rokami. Kako hladen je ta objem, je mlada Zinka občutila zelo zgodaj. Kot mlado dekle je poprijela za vsako delo, da je razbremenila starše in se postavila na lastne noge. Z možem Dragom Kostanjškom sta se poročila leta 1948, pridno delala in vzgajala pet otrok. Zinka je bila spretna pri mnogih delih, a kuhinja je bila njena posebnost, zato jo je tudi poklicno zaneslo med lonce, nazadnje v kuhinjo Termoelektrarne Šoštanj. Tu je dočakala invalidsko upokožitev, žal, že kot vdova. Ne glede na to, da so bili otroci vajeni dela in samostojnosti, je kot vdova še vedno skrbela zanje, zato jo je zelo potrla smrt hčere Zinke in kasneje sina Emila. A morala je živeti dalje. Vedno v skrbi za širši krog ljudi je sprejemala številne obveznosti pri Društvu invalidov Šoštanj, Planinskem društvu Šoštanj, upokojencih in še kje, za kar je dobila številna priznanja. Za Šoštanjčane je še vedno

nepozabna Podoknica Nedeljskega dnevnika, ki ji jo je priredilo Planinsko društvo in Nedeljski dnevnik. Pri opravljanju nalog in funkcij so Zinko odlikovali njena izredna tenkočutnost in pozornost, volja in vztrajnost ter neverjetna privlačnost za ljudi, da so se zbirali okoli nje. Imela je številne prijatelje in še številnejše znanke in marsikdo se je spominja po njeni darežljivi roki, ki je bolj kot jemati znala dajati.

Najbolj in največ ljudi v Sloveniji pa se je spominja po njenem delu v koči na Sedmerih jezerih, ki je za Šoštanjčane postala kar sinonim poletnih izletov in prijaznega sprejema. Zinka

je od leta 1972 trideset let preživljala poletja kot oskrbnica na tej koči in pustila v tem delu neizbrisni pečat, ki ga lahko pusti le človek, ki je popolnoma in s srcem predan naravi, sožitju z njo in sprejemanju ljudi. Zinka je bila vse to. V koči na Sedmerih jezerih je bil njen drugi dom in dom številnih, ki so prihajali v prečudovit gorski svet. Ni čudno, da so v dolini rekli, da gredo k Zinki, ne pod Triglav. Prijazen sprejem, kotiček za nočitev, topel obrok se je iz nemogočega spremenil v mogoče. Težko je Zinka na starost zapustila planinski dom, a v dolini je ostala zvesta svojemu poslanstvu, skrbi za družino in soljudi. Ne bi bilo številnih izletov, srečanj, zbranih družb, če ne bi bilo Zinke.

A v zadnji preizkušnji z boleznijo je omagala. Mogoče in verjetno je sama ugotovila, da je živela polno in bogato in da ji življenje, v katerem bi vegetirala še dalje, ne bi prinašalo njej potrebne polnosti. Domači, se posebej hči Silva in sin Boris, so bili veliko ob njej. Tudi sin Drago, znan športni delavec je prihajal k njej in številni prijatelji. In na njenem grobu se ustavljajo številni, ki ji tudi po smrti izrekajo spoštovanje, kajti sledovi njenega dela živijo dalje.

MK

BORIS GOLIČNIK - GASILEC

*Vsak človek je zase svet,
čuden, svetel in lep
kot zvezda na nebu ...
(Tone Pavček)*

Najprej hvala, ker ste si vzeli čas za tole srečanje, in prosim, da se predstavite.

Sem Boris Goličnik, rojen 9. 2. 1997. Do leta 1980 sem živel v Skornem pri Šoštanju, zraven čudovite cerkve sv. Antona, kjer je bila rojena moja mama, leta 1980 pa se je naša družina preselila v Šoštanj. Starša sta se sicer pred nekaj leti vrnila v Skorno, kjer sta si zgradila nov dom. Tudi brat se z družino letos seli v novo hišo v Skornem, jaz pa ostajam v Šoštanju, v mestu, ki ga imam resnično rad in kjer se zelo dobro počutim. Zaposlen sem v TEŠ kot vodja priprave vode, v PGD Šoštanj – mesto sem predsednik društva, vodim pa tudi Smučarsko skakalni klub Šoštanj. Veliko mi pomenita glasba in šport, pa še kaj bi se našlo. Moj življenjski moto je preprost. Delaj tisto, kar te veseli, in kar delaš, delaj dobro; pomembno pa je, da pri svojem delu vztrajaš! Kdor vztraja, tudi zmaguje.

Kako ste postali gasilec?

Najbrž zato, ker so se že pred 26 leti v društvu, tako kot zdaj, načrtno ukvarjali z mladimi in so bili v društvu pravi ljudje, ki so tako mene kot moje vrstnike znali pritegniti in navdušiti.

Kakšen je poklic gasilca? Čeprav

vem, da tega poklica ne opravljate profesionalno predstavlja pomemben del vašega življenja.

»Če si izurjen in vdan svojemu delu, ljudje pravijo, da si profesionallec. Če spoznajo, da si sočuten in skrben, te vzamejo za prijatelja. Ko izkažeš svoj pogum in nesebičnost, te imajo za heroja. Če pa v človeku združimo vse prej naštete lastnosti, dobimo gasilca.« To so besede, ki so posvečene mednarodnemu dnevu gasilca, in mislim, da povedo vse. Če hočeš biti gasilec, moraš imet odprto srce, drugače to ne gre. Vem, da marsikdo tega ne razume oz. ne razume, kako smo ljudje pripravljeni dati svoj prosti čas za razna usposabljanja, izobraževanja, vaje, da celo sami zbiramo prispevke za nakup opreme, s katero lahko potem posredujemo ob intervencijah, ob vsem tem pa še izpostavljamo sebe in svoja življenja. Pa vendar, tako pač je in to lahko razumemo le gasilci. Vse to je zelo poplačano, ko vidiš, da si nekomu, ki ga je prizadela nesreča, pomagal; ko vidiš, da ti je nekdo hvaležen, ko ti kdo stisne roko in se ti iskreno zahvali ... noben denar tega ne more odtehtati ...

Kaj pomeni pridobitev novega vozila, izgradnja prizidka itd. za PGD Šoštanj? Kdaj ste se sploh začeli pogovarjati o tem (novo vozilo, prizidek ...)?

Zagotovo je to velika pridobitev tako za naše društvo kot za naš kraj. V tem letu smo res naredili ogromno, smo se pa na vse to pripravljali že par let, saj smo se v društvu zavedali, kaj vse nas v tem letu čaka. Vesel sem, da se je vse časovno izšlo in smo bili do našega praznovanja pripravljeni. Vozilo, v katerega smo vložili resnično ogromno število ur, da je narejeno in opremljeno, tako kot smo želeli in kot nam naše potrebe narekujejo, je bilo pravi čas v društvu, prizidek je tudi bil končan, zamenjana so bila garažna vrata, gasilski dom je bil prepleskan, končana so bila vsa druga dela v domu, tako da je bilo pred nami še samo praznovanje.

PGD Šoštanj - mesto je te dni praznovalo tudi jubilej, 130 let delovanja, ob katerem ste pripravili kar pester program (svečana seja, koncerti,

tekmovanje ...).

130 let delovanja društva je resnično visoka obletnica, še posebej, če vemo, da je gasilstvo na slovenskem v tem letu praznovalo 140-letnico obstoja. Koliko poguma, srčnosti in volje vseh naših prednikov je bilo potrebno, da je društvo premagalo vse prepreke, ki jih je narekoval čas, in doseglo to častljivo obletnico. Zagotovo je bilo naše praznovanje priložnost, da se zahvalimo vsem našim prednikom in vsem, ki so vsa ta dolga leta društvu stali ob strani. Kot predsednik društva sem si želel, da bi naše praznovanje ne bilo samo praznik gasilcev, pač pa praznik vseh članic in članov društva, praznik Šoštanja in vseh krajanov, ki društvu vsa ta leta stojijo ob strani, in mislim, da nam je tudi uspelo. Res je bilo ogromno dela s samimi pripravami, s katerimi smo pričeli že v lanskem letu, poleg tega smo še gradili in nabavljali novo vozilo, je pa bil ves trud poplačan ob pogledu na množico ljudi in krajanov, ki so ves čas resnično praznovali z nami.

Ker je praznovanje zaključeno, je verjetno tudi pogled nanj drugačen.

Ničesar ne bi spremenil. Vse kar smo naredili, smo naredili skupaj in upravičeno lahko rečem, da smo na vse to resnično ponosni. Res pa je, da smo ogromno delali, sedaj pa je čas, da si od vsega tega vsi skupaj odpočijemo in, da si vzamemo več časa tudi za družabnost.

Na svečani seji ste nam tudi zapeli. Radi požete tudi v zasebnem življenju? Katere pesmi? Kaj še radi počnete v prostem času?

Tako je. Ob tej priložnosti sem skupaj z Markom Vozljem posnel dve pesni, ki sem jih predstavil prvič na naši svečani seji in sem vesel, da so jih prisotni tako lepo sprejeli. Pesem pove več kot beseda in mislim, da sta ti dve pesmi povedali vse. Povedali sta to, kar čutim ob tem praznovanju in vse, kar čutim nasploh v življenju. Kar se pa tiče zasebnega življenja, pa rad primem v roke kitaro, sploh če je dobra družba, rad imam glasbo, če pa še začnem naštevati, kaj vse še rad počnem, pa lahko zmanjka prostora ...

Bi mogoče radi še kaj dodali?

Še enkrat iskrene čestitke ob naši obletnici vsem našim odličnim članicam in članom in naši čudoviti mladini. Hvala vsem krajanom in krajanom za njihov prispevek k nakupu opreme za novo vozilo, sodelavkam in sodelavcem in vsem tistim, ki našemu društvu ves čas stojijo ob strani.

Vesna Panič

Boris Goličnik prime tudi za kitaro

ROMANJE H KORENINAM

Kot vsako leto smo se tudi letošnje poletje odpravili na enodnevno župnijsko romanje.

V soboto, 8. avgusta, smo iz vseh treh župnij: Šoštanja, Belih Vod in Zavodnj napolnili 7 avtobusov in dva kombija ter poromali k našim koreninam na avstrijsko Koroško.

Pregovor pravi, da kdor svojih prednikov ne spoštuje, ni vreden biti njihov naslednik.

Naše romanje nas je vodilo v kraje, kjer se je v 8. stoletju začel oznanjati evangelij Slovencem, kjer je bila zgrajena prva Marijina cerkev na Koroškem, Gospa Sveta.

V tej mogočni romanski cerkvi smo imeli romarsko sveto mašo.

Po maši nas je nagovoril tamkajšnji duhovnik, ki nam je tudi podrobno predstavil cerkev in njeno zgodovino. To prelepo svetišče ima mnoge znamenitosti. Notranjost stolnice je opremljena z umetninami vseh obdobj:

- stropne freske srednje ladje so iz 15. stoletja,
- v stranskih ladjah sta dva poznogotska krilna oltarja,

- veličastne orgle so bile narejene 1735. leta,
- visok glavni oltar, prižnico in druge oltarje pa so ustvarili v baročnem času.

Prisluhnili smo tudi mogočnemu 6600 kg težkemu zvonu, ki so ga 1687. leta vlili iz zaplenjenih turških topov.

Za nas Slovence gotovo največja znamenitost Gospe Svete je grob sv. škofa Modesta, graditelja prve cerkve v 8. stoletju in oznanjevalca krščanske vere našim prednikom.

Po okrepčilu iz popotnih torb smo se odpeljali na našo drugo romarsko postajo. Ustavili smo se v Krki. Sem se je po smrti svojega moža preselila sv. Ema in tu ustanovila ženski samostan. Leta 1072 je bila tu ustanovljena krška škofija – danes celovška. Leta 1200 so zgradili mogočno stolnico Marijinega vnebovzvetja, ki je ena najlepših romanskih cerkva v Evropi. V cerkvi nas prevzame 16 m visoki glavni oltar, ki je občudovanja vredna mojstrovina iz 17. stoletja. Nekakšno srce mogočne stavbe je kripta z grobom sv. Eme.

Po ogledu cerkve in sprehodu po okolici mogočnega samostana smo krenili naprej in navzgor.

Naša tretja romarska postaja je bila Štalenska gora (Magdalenesberg) na višini 1059 m. Na tem lepem in razglednem kraju so že zgodaj prebivali ljudje. Tukaj so bili Kelti, kasneje Rimljani, danes pa stoji romarska cerkev sv. Helene in sv. Magdalene. Z gore smo se razgledali vsenaokrog. Videli smo, da so naše gore z druge strani malo drugačne.

Imeli smo manjšo smolo z avtobusom, katero smo uspešno preemagali.

Preko Holmeca, Črne in Slemenca smo se pozno zvečer vrnili domov.

Preživeli smo čudoviti dan. Takšno romanje je priložnost, da poleg znamenitosti, ki jih obiščemo, bolje spoznamo tudi drug drugega in naše duhovnike. Zato je bilo poleg ogledov tudi dovolj časa za druženje, petje, molitev.

Romanje nam bo ostalo še dolgo v spominu. K sv. Modestu in sv. Emi pa se bomo pogosteje obračali, da nam izprosita milosti pri Bogu.

foto in tekst: Marija Koren

ZAČETEK VEROUKA

Z veroukom bomo začeli v tednu po 13.

septembru. Urnik verouka bo na oglasni deski v Mihaelovem domu in vseh cerkvah naše župnije.

Za prve razrede bo vpis k verouku v torek, 1.

septembra 2009, od 12. do 13. ure in v četrtek, 3.

septembra, od 16. do 17. ure v Mihaelovem domu.

Župnijska oznanila

5. september 2009

- sobota - češčenje Presvetega Rešnjega Telesa v Zavodnjah - maše:

- ob 8. uri - po maši češčenje
- ob 17. uri češčenje, ob 18. uri maša

6. september 2009

- 23. navadna, angelska nedelja - svete maše:

- šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30
- šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Gaberke ob 9.45
- Uršlja gora ob 14. uri

8. september 2009

- torek - Marijino rojstvo - maše:

- šoštanjska župnijska cerkev ob 8.30
- šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Topolšica češčenje Presvetega Rešnjega Telesa ob 17. uri, ob 18. uri maša
- Gaberke češčenje Presvetega Rešnjega Telesa ob 17. uri, ob 18. uri maša

9. september 2009

- sredo šoštanjska mestna cerkev - češčenje Presvetega Rešnjega Telesa - maše:

- ob 7. uri češčenje, ob 10. uri sv. maša
- ob 17. uri češčenje, ob 19. uri sv. maša

12. september 2009

- sobota - molitveni dan za nove duhovne poklice v Petrovčah ob 9. uri.

13. september 2009

- 24. navadna nedelja - svete maše:

- šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30
- šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri
- Zavodnje ob 8.30
- Topolšica ob 9.45
- Sv. Križ ob 9. in ob 10.30

19. september 2009

- sobota - srečanje mladih v Stični

20. september 2009

- 25. navadna nedelja - svete maše:

- šoštanjska župnijska cerkev ob 7.00 in ob 8.30 (skupni krst), ob 15. uri Vera in luč
- šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri

SREČANJE MLADIH V STIČNI 19. 9. 2009

Festival Stična mladih je dobil ime po kraju, kjer se odvija. Na njem se zbere okoli 8000 udeležencev in je vsako leto prav posebno doživetje.

Festival v Stični ni festival mladih samo v smislu, da je program namenjen mladim in so zato med udeleženci predvsem mladi. Stična mladih je festival mladih tudi, ker ga mladi tudi sami pripravljajo in vodijo; sami sestavijo program, pripravijo prostor, likovno in glasbeno opremo, vodijo delavnice ... Oni namreč najboljše vedo, kaj jih nagovarja, kje jih žuli čevlji, kaj jih privlači in kaj odbija.

Stična mladih je vsako leto tesno povezana s svetovnim dnevom mladih. Geslo je enako geslu SDM, pripravljala ekipa pa črpa tudi iz poslanice, ki jo mladim za to praznovanje napiše papež.

Eden od namenov Stične je povezovanje mladosti in vere. Število mladih, ki ne glede na vreme vsako leto pridejo v Stično, priča, da ti dve stvari

še kako dobro sodita skupaj.

Festival želi predstaviti pozitivne vrednote, pokazati, da se je možno zabavati tudi brez alkohola in drog in da je krščanska vera nekaj zelo aktualnega. Čeprav ga oblikujejo mladi, ki so kristjani, pa je namenjen vsem mladim Slovenkam in Slovencem, ne glede na versko prepričanje.

Za Stično mladih je rezervirana tretja sobota v septembru. Letos se bo odvijala v soboto, 19. septembra.

»Slovenski dan mladih« bo potekal na območju cistercijskega samostana v Stični in v njegovi bližnji okolici. Program se bo začel ob 9.30, zaključek srečanja pa bo popoldne ob 17.30. Geslo letošnjega srečanja pa bo: »Svoje upanje smo naslonili na živega Boga«.

Srečanja mladih se bomo udeležili tudi mladi iz Šoštanja. Prijaviti se je potrebno v župnijski pisarni.

pripravil: kaplan Tadej Linasi

- Bele Vode ob 8.30 srečanje bolnikov in ostarelih
- Zavodnje ob 10. uri
- Gaberke 9.45

27. september 2009

- 26. navadna nedelja Šmihelska nedelja - naš župnijski praznik

- šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in ob 10. uri
- šoštanjska mestna cerkev ob 19. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 8.30

29. september 2009

- torek - sv. Mihael - šoštanjska župnijska cerkev - češčenje Presvetega Rešnjega Telesa - svete maše:

- ob 7. uri, ob 10. uri, ob 16. uri češčenje, zaključek ob 19. uri s slovesno mašo

4. oktober 2009

- 27. navadna nedelja - rožnovenska: svete maše

- šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30
- šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri
- Zavodnje ob 8.30
- Gaberke ob 9.45
- Sv. Križ ob 9.00 in ob 10.30

BRANKO ŠKRUBA

Če bi hoteli o njem izvedeti in napisati vse, bi morala nastati knjiga. Je mož, ki ga je bolezen čisto prekmalu onespobila igranja in glasbenega ustvarjanja. Že deset let je namreč invalidsko upokojen, star pa je 63 let. Kot pravi sam, se je to zgodilo veliko prekmalu.

Brankovi začetki

Branko se je rodil leta 1946 v Javorjah pri Črni na Koroškem. Njegova mama je bila Korošica, oče pa Lokovičan. Ko je bil Branko star pet let, so se preselili v Šoštanj. Veselje do glasbe je podedoval po mami, ki je prihajala iz glasbene družine. Z glasbo pa se je ukvarjal tudi oče, ki je igral tubo pri godbi.

Z igranjem je začel, ko je bil star sedem let, takrat so mu kupili tudi prvo harmoniko, ki je bila 12-basna. Njegov učitelj je bil Jože Pirečnik iz Šoštanja. Glasbene šole namreč takrat še ni bilo. Že po štirih mesecih je Branko presegel znanje za 12-basno harmoniko in potreboval bi večjo. Bilo je težko življenje in malo denarja tiste čase. Kasneje so mu kupili 80-basno harmoniko.

Ravno v tistem času je začela delovati Glasbena šola v Šoštanju in Branka so starši vpisali tja. Prišel je z učenjem klavirja in glasbene teorije. Ko je v Šoštanju začel poučevati Silvo Tamše, ki je bil znani trobilec in pozavnist, se je Brako pričel učiti še »cuk pozavno« ali pravilno pozavno na poteg.

Leta 1958 je sodeloval v oddaji Pokaži, kaj znaš v Ljubljani. Dobil je drugo nagrado. »Igral sem nek klasičen valček in pa Avsenikovo polko Proti jutru. Avsenik je takrat ravno postajal popularen«, je nostalgичno povedal Branko. Ljudje so bili tako navdušeni, da je moral polko zaigrati še enkrat in se trikrat pokloniti aplavzu. Voditelj te priljubljene oddaje je bil takrat še Marjan Kralj.

Vzornik Avsenik

»Absolutno«, pritrđi Branko, ko ga vprašam, če je bil Avsenik njegov vzornik. »Takrat niti ni bilo še kakšnega njemu podobnega«. Vsak teden je nestrpno pričakoval Četrtkove večere z narodnozabavno glasbo in se učil igranja. Cel teden se je učil in vadil del pesmi, dokler niso v četrtek zaigrali novega dela.

Šola

Obiskoval je glasbeno šolo in pri 11 letih že začel igrati pri godbi. Takrat je bil kapelnik ali dirigent godbe Marin, oče Ivana Marina, ki je bil ravnatelj Glasbene šole v Velenju. Branko je sprva učil igranja na trobento, ko

pa je v Šoštanj prišel Silvo Tamše, se je začel učiti igranja na »cuk pozavno«. Pri godbi je igral tenor.

Po končani osnovni šoli je želel študirati glasbo, vendar je bilo to takrat zelo relativno. »Potrebno je bilo imeti nek poklic«. Sprva se je želel izučiti za ključavničarja, vendar se je nazadnje odločil za kleparsko šolo, saj je trajala samo dve leti. Njegova želja je bila vsekakor študirati glasbo. Kleparsko šolo so vmes podaljšali še za eno leto. Po končani triletni šoli je mesec dni delal kot klepar.

Pri 18, leta 1964, je odšel v Ljubljano na sprejemne izpite na Srednjo glasbeno šolo in jih uspešno opravil. Takrat je že imel svoj neuradni ansambel Ansambel Branka Škruba. Ob vikendih, ko je prišel domov, so igrali

na Velenjskem jezeru, tako si je Branko služil denar, saj štipendije ni imel.

V času Srednje glasbene šole v Ljubljani so ga k sodelovanju povabili Veseli planšarji.

Leta 1967 je odšel z njimi igrati v Švico, v Zurichu so bili en mesec. Njegov sošolec v Srednji glasbeni šoli je bil Ivan Prešeren (poročen je z Ivanko Kraševac). On je bil trobentač, skupaj sta potem igrala pri Alpskem kvintetu, tudi na služenje vojske sta odšla skupaj. Ko se je leta 1974 vrnil iz vojske, je odšel študirati na akademijo. Začel je učiti na Glasbeni šoli v Velenju in Šoštanju, in sicer trobila in harmoniko. Poleg službe je imel v Ljubljani še izpite na akademiji. Redno vpisan je v štirih letih tudi diplomiral. Pridobil je naziv akademskega glasbenika 2. stopnje.

Zanimiv pripetljaj

Na dan diplomskega koncerta se je zbudil z velikim herpesom na ustih. Postalo ga je strah, kako bo to izpeljal, saj je imel programa za 45 minut na klavirju. Peljal se je v Ljubljano k rektorju akademije Gunzku in profesorju Antonu Nanutu (bil je direktor radijskega simfoničnega orkestra, dirigiral je tudi akademskemu orkestru). Omenjena naj bi ocenjevala njegov diplomski nastop. Branko se spominja, kako mu je Nanut dejal: »Škruba, Škruba, sem se pa že veselil večera v Vili Herberstein, na praznovanju tvoje diplome.«

Kronološki pregled ansamblov

Začel je igrati kar v svojem ansamblu, Ansamblu Branka Škruba. Sam je napisal nekaj svojih polk in valčkov, in sicer melodije, besedila pa Marjan Stare. Primera takšnih pesmi sta na primer Alpska polka in valček Misliš kaj name. Izpod njegovega peresa je nastala tudi Šoštanjska polka, katero so posneli z Slovenskimi muzikanti. Po svojem neuradnem ansamblu je dve leti igral v ansamblu Veseli planšarji. Sledil je Alpski kvintet, katerega član je bil dve leti in pol; ko se je vrnil iz vojske, je leto in pol igral z ansamblom Triglavski kvintet.

Naslednji so bili Dobri znanci, kjer je igral 13 let. Leta 1974 so šli s tem ansamblom za mesec dni na turnejo v Kanado. Z Dobrimi znanci sta takrat prepevala Braco Koren in Marjana Deržaj, ki je z njimi nastopala dve leti. Posneli so ploščo.

Leta 1987 so ga k sodelovanju povabili Slovenski muzikanti. Sedem let je bil profesionalno član tega ansambla.

Tujina

Z Dobrimi znanci je Branko nastopal v Kanadi (Toronto, Montrealu). To je bila enomesečna turneja leta 1974. Leta 1980 so bili s tem ansamblom v Ameriki. S Slovenskimi muzikanti so potovali po Evropi, Avstriji, Nemčiji, Švici ...

Najljubši instrument

Branko pravi, da je na to težko odgovoriti. Igral je harmoniko, trobento, tenor, »cuk pozavno«,

DOBRI ZNANCI

s katero pa je tudi diplomiral. »Ja, če sem diplomiral iz »cuk pozavne«, to pomeni, da sem že rad igral nanjo,« pravi. Igral je tudi bariton, pozavno, kontrabas, bas kitaro.

Osvojil in dobil je številne nagrade in priznanja in ob vprašanju, katero mu je v največji ponos, pravi, da je vsakega bil vesel, saj je vsako priznanje prineslo svoje veselje in da je najbolj objektivno tako, če nobenega ne izpostavi. Leta 1981 je dobil državno priznanje kot učitelj v Glasbeni šoli Frana Koruna Koželskega Velenje, saj so se njegovi učenci udeleževali raznih tekmovanj. Učil je namreč od leta 1973 do leta 1999. Dobil je tudi Zlato Gallusovo značko za dolgoletno ustvarjanje na področju glasbe, Delavska godba Zarja mu je podelila tudi priznanje za 30 let in več ustvarjanja v godbi. Za 25 let uspešnega in dolgoletnega dela na področju kulturnih dejavnosti je dobil Zlato Napotnikovo značko. In še veliko je teh priznanj in nagrad.

Časi aktivnega igranja so bili za Branka vsekakor zelo zanimivi. Med tednom je bil v službi v Glasbeni šoli v Velenju, kjer je učil klavirsko harmoniko in trobila (pozavna, trobenta), igral pa je tudi pri godbi, kar je zahtevalo svoj čas tudi

med tednom. Med vikendi so igrali z ansamblom. Med poletjem, ko je bil dopust, so šli na turnejo v Švico in je trajalo kakšen mesec. »Žena Jožica je bila veliko sama,« prizna še Branko, čeprav je dejal, da jih je prišla kdaj obiskat za kakšen dan.

Poseben dogodek

Posebej se mu je vtisnilo v spomin to, da so za silvestrovo 1979/1980 z Dobrimi znanci igrali v živo samemu maršalu Titu, takratnemu predsedniku.

Godba

Član Godbe Šoštanj je bil Branko od leta 1957, nekaj let je bil tudi dirigent godbe. V šoštanski glasbeni šoli je imel svoje učence trobil, tudi sedanjega in prejšnjega dirigenta godbe, Mirana Šumečnika in Janija Šuligoja. Občasno je sodeloval tudi z velenjsko rudarsko godbo. Z njimi se je leta 1978 udeležil tekmovanja v Holandiji, kjer so prejeli zlato priznanje.

Njegovo delovanje se je zaključilo leta 1999. Prenehal je z igranjem pri godbi in poučevanjem v glasbeni šoli. Z igranjem je končal že leta 1995, saj so mu zdravniki postavili diagnozo multipla skleroza. »To je bolezen osrednjega živčevja, ki ima tisoč obrazov,« je povedal Branko. Invalidsko je upokojen že 10 let in kot zase pravi, veliko prekmalu.

Branko ima dva otroka, sina Bojana in hči Branko. Oba sta končala nižjo glasbeno šolo. Hči je igrala flavto, sin pa tolkala. Igrala sta v godbi, ko je oče dirigiral. Sin igra še sedaj. Za profesionalno ukvarjanje z glasbo se, tako kot se je oče, nista odločila.

Kaj dela sedaj?

Spremljajo ga spomini na prehojeno pot, na prehojena glasbena leta, pravi. Danes težko igra, saj mu prsti ne delujejo dobro. Doma ima lepo urejeno glasbeno sobo, kjer so na stenah obešena številna priznanja in fotografije v spomin na leta, ko je sodeloval s številnimi ansambli in godbo, poleg tega je tudi poučeval. Za spomin ima shranjene vse instrumente, ki jih je igral. Še vedno pa se zelo rad udeležuje novoletnih koncertov Pihalnega orkestra Zarja. Z veseljem spremlja svoje nekdane učence, kako delujejo.

Melita Hudej

LOVCI NA SVETEM KRIŽU ŽE DESETIČ

Drugo nedeljo v avgustu, kot je že tradicija, se je tudi letos na Svetem Križu nad Belimi Vodami zbrala množica lovcev in vernikov. 9. avgusta 2009 so pripravili že 10. lovsko mašo zapored, ki pa je hkrati tudi obletnica posvetitve cerkve, letos že 147. mašo so vodili šoštanski župnik in dekan Jože Pribožič, Ivan Napret, župnik iz Šmatrnega ob Paki, in Franc Pečnik, župnik iz Selnice ob Dravi, ki je tudi lovec.

Med mašo so nastopili Štajerski rogisti in domači lovski pevski zbor, ki je zapel tudi po koncu maše. Zbor sestavlja 7 lovcev, združila pa jih je ideja, da bi poskusili kaj zapeti, saj jih je med lovci veliko, ki se lahko pohvalijo z dobrimi glasovi. Že od samega začetka jih usmerja in »dirigira« Vesna Pirečnik, hčerka enega od lovcev. Za seboj imajo že več kot leto in pol vaj in nastopanja.

Po maši je bilo v sproščenem klepetu poskrbljeno tudi za kruh in kozarček vina, zaigral pa je tudi lovski ansambel.

Melita Hudej

Lovski pevski zbor

Svoboda pri županu

V torek, 23. junija 2009, je v avli Kulturnega doma Šoštanj župan Občine Šoštanj in poslanec v Državnem zboru RS gospod Darko Menih pripravil slovesen sprejem mešanemu pevskemu zboru Svoboda Šoštanj. Župan je pevskemu zboru čestital za doseženo **1. mesto** v tekmovanju Med dvema zboroma v oddaji Spet doma in jim zaželel uspešno delovanje tudi v prihodnje.

Sprejema so se udeležili tudi svetniki Občine Šoštanj in občinska uprava

foto: Barbara Turinek

NA SREČANJU ODKRITJE MAKETE

foto: A. Grudnik - Maketa, izdelana v 3D tehniki dimenzij 150 x 150 cm v merilu 1 : 2000.

foto: A. Grudnik - Srečanje preseljenih 2009

Srečanje preseljenih, ki so se morali izseliti iz svojih domačij zaradi izkopavanja premoga iz nedrj zemlje, je bilo letos organizirano že **tretjič**, in sicer na **tretjo junijsko nedeljo**. Kljub temu da naslov prireditve nakazuje prireditev zaprtega tipa, so lahko prišli vsi, ki so to želeli. Leta 2007 je **Kulturnica Gaberke** s pomočjo **Premogovnika Velenje** izvedla prvo srečanje, in sicer samo za preseljene iz Gaberke in Družmirja. Morda se nekaterim ob tem poraja vprašanje, zakaj je bilo prvo srečanje namenjeno samo prebivalcem dveh preseljenih vasi. Pred prvim srečanjem smo si namreč zastavili cilj, da na srečanju pripravimo razstavo fotografij vseh domačij, ki jih bo mogoče najti v Muzeju Velenje, arhivu Premogovnika Velenje (v nadaljevanju PV) in v zasebnih foto arhivih. Poleg tega smo pripravili karto, na kateri so bile označene lokacije teh domačij. Samo za ti dve naselji je to pomenilo 32 domačij iz Gaberke in 94 iz Družmirja. In ni bilo mačji kašelj poiskati za vse te nekdanje prebivalce naslove njihovih novih domov, kamor smo jim nato poslali vabilo na srečanje. Lahko bi rekli, da smo se šli prave detektive, saj smo iskali sledi za nekdanjimi prebivalci sleherne hiše. Kljub vsemu trudu pa nekaterih ni bilo mogoče najti. Prvo srečanje v Gaberkah je bilo dobro obiskano in mnogi bivši sovaščani so se ponovno srečali po dolgih letih. Vsi povabljeni so dobili v dar spominsko sliko in razglednico z znamenitimi motivi obeh vasi. Na srečanju so bile izražene želje po razširitvi prireditve na srečanje prebivalcev iz vseh preseljenih vasi. Tako smo leta 2008 na 2.

prireditve uradno povabili še krajane iz Šoštanja, Metlec in Prelog. Koncept je bil podoben kot prvo leto, dela in obiskovalcev pa še več. Tega leta je bil na srečanju slavnostni govornik direktor PV, dr. Milan Medved, ki je med drugim ponudil pomoč pri širjenju prireditve, ki bi zajela še preseljene iz Pesja in Škal. Izrazil je tudi željo, da bi se na kraju prireditve, pri kozolcu Kulturnice (na mestu, kjer je nekoč stal stari gasilski dom GD Gaberke), postavilo spominsko obeležje za preseljene vasi, ki jih ni več. Tako smo v začetku jeseni 2008 začeli razmišljati, kakšno naj bi bilo obeležje. **Prevladala je ideja, da bi bila to 3D maketa, ki bi prikazala stanje na tem območju okoli leta 1960, ko je bilo to območje še brez ugreznin.** Sledili so sestanki na PV, kjer smo začeli usklajevati potek izdelave kart za makete za celotno območje preseljenega dela, vključno s Skalami. Po vzpodbudnem začetku so se predstavniki Škal odločili, da ne želijo sodelovati pri skupni maketi, ki bo stala v Gaberkah, saj so želeli imeti svojo. Tako smo delo nadaljevali brez njih, saj je bilo časa vedno manj. Kmalu smo s strokovnjaki iz PV Investa ugotovili, da zadana naloga ne bo tako enostavno izvedljiva. Na voljo je bila le skenirana in digitalizirana karta iz okoli leta 1960, na kateri sem sam že označil dobro polovico domačij v vaseh. Potrebno je bilo nekajmesečno delo, da so bile na karti izrisane še plastnice, reke, ceste, železnica in označeni vsi objekti. V tem času smo pričeli iskati nekoga, ki bo lahko naredil maketo v doglednem času, ki bi bila dolgotrajna in odporna na vremenske

neprilike. Prvo podjetje, ki se je ukvarjalo z maketami, je bila skupina maketarjev, ki je makete izdelovala s pomočjo računalniško vodene opreme. Vendar se je kmalu pokazalo, da uporabljeni materiali niso ustrezni. Na srečo so na PV Investu našli drugo podjetje, ki se je ukvarjala z izdelavo 3D maket. Po nekaj sestankih so bila dejstva jasna, kmalu pa smo ugotovili, da imamo dovolj načrtov za izdelavo 3D makete, vendar smo želeli, da bi ta maketa čim bolj odsevala takratno okolje, zato smo želeli imeti na maketi vrisana žitna polja, travnike, gozdove in poti. Na srečo je g. Koželj pridobil ortofoto posnetek Šaleške doline iz približno enakega obdobja, kot je bila zastavljena maketa. Ampak ti posnetki in karta se niso popolnoma pokrivali. Potrebno je bilo veliko računalniške obdelave z ortofoto posnetkom, da sta se maketa in slika površine pokrila. Ko je bilo okolje postavljeno, je bilo potrebno vrisati in označiti vse večje objekte. Odločili smo se, da vrišemo hiše, gospodarska poslopja, mline, žage, kozolce, kapele, križe in posebne znamenitosti. Sledilo je nekaj usklajevalnih sestankov v Ljubljani, kjer smo usklajevali vsak detajl makete posebej. Na vsakem sestanku smo našli kakšno nepravilnost ter se spomnili česa novega. Na koncu je bilo potrebno vključiti še industrijske objekte, kot sta jašek Preloge in TEŠ. Tudi ta problem smo rešili, saj smo v Muzeju Velenje imeli shranjeno zelo realistično maketo starih Prelog iz leta 1968, ki jo je izdelal A. Rak. Sledilo je veliko pregledov kart in ko so se pojavljale nejasnosti,

foto: A. Grudnik - Pavla Korber, Pesje 41 - Pavla Korber je prinesla pokazat svojo nekdanjo hišno številko in ključ od kleti

foto: A. Grudnik - Blagoslov Makete – Po odkritju makete je naddekan Jože Pribožič blagoslovil maketo

sva z Dragom Glušičem obiskovala ljudi, ki so to lahko razjasnili.

Približevali so se zadnji tedni pred prireditvijo. Prvi plani, da bi bila maketa izdelana dva tedna pred prireditvijo, so se kmalu izkazali za utopijo. Digitalna karta je bila končana in potrjena za izdelavo komaj deset dni pred prireditvijo. Za izdelavo makete je bil uporabljen posebni 3D tiskalnik, ki lahko izdeluje kopije dimenzij 30 x 30 cm. Za tiskanje 30 takšnih kosov je bil potreben cel teden in to brez napak pri samem tisku. Na srečo pri tem ni bilo težav in maketa je bila sestavljena in polakirana. Štiri dni pred prireditvijo so jo nam dostavili iz Ljubljane, nakar jo je bilo potrebno okviriti, opremiti z legendo in zasteklit. Nnosilec za maketo smo izbrali lesen kozolec na dva stebra, ki je bil približno istočasno tudi postavljen pri kozolcu v Gaberkah. Na dan prireditve, 21. junija, je bila maketa pripeljana v Gaberke, kjer smo jo s pomočjo viličarja zelo pazljivo obesili na za to namenjen kozolec. Ko je bila maketa obešena in nepoškodovana (tudi zaščitno steklo), se je vsem odvalil velik, ampak res velik kamen od srca. Vsi prisotni so občudovali mojstrovino in si ogledovali lokacije domačin in cest, ki so jih nekoč poznali in uporabljali. Trudili so se iskati pomanjkljivosti, pa do sedaj sem izvedel samo za eno napačno speljano kratko cesto. Zatem smo maketo prekrili s pregrinjalom in takšna je počakala do slavnostne otvoritve nekaj ur kasneje.

Uradni del prireditve se je pričel ob 15. uri, ko je s programom pričela **Folklorna skupina Koleda**, pozdravni govor je imel predsednik Kulturnice Gaberke **Franc Štehar**, za njim pa sta nastopila še **Gaberški cvet** in **Rudarski oktet**. **Dr. Milan Medved** je v govoru izrazil zadovoljstvo, da je lansko leto obljubljen oboževalec v spomin na preseljene družine pripravljeno na otvoritev. Njegovi predniki izhajajo iz Prelog, zato se zaveda tegob zapuščanja domačije in zemlje in selitev v druge kraje.

Tudi župan Občine Šoštanj in poslanec **Darko Menih** je pozdravil prisotne, izpostavil pa je premajhno zavedanje države, da je del Šaleške dolina »žrtev« energetike. Prvič je bil na srečanju prisoten tudi župan MO Velenje. Tudi sam se zaveda pomena energetike in njenega vpliva na okolje, obljubil pa je tudi skrb za urejanje degradiranega območja.

Sledila je podelitev spominkov na novo pridruženim preseljencom iz Pesja ter nekaterim ljudem iz drugih preseljenih vasi, katerih naslovov njihovih

novih domov v prejšnjih dveh letih nismo našli. Na koncu so direktor Premogovnika Velenje, šoštanjski in velenjski župan ter direktor TEŠ **dr. Uroš Rotnik** odkrili maketo preseljenega področja, kakršno je bilo sredi 60. let prejšnjega stoletja. Sledila je zabava, obujanje spominov, prepoznavanje oz. ponovno spoznavanje nekdanjih znancev in prijateljev. Krajanje nekdanjega Pesja in Družmirja pa so se odločili, da naredijo skupinsko sliko, saj se je težko zbrati v tako velikem številu.

Pri izdelavi makete bi se v svojem in v imenu Kulturnice Gaberke v prvi vrsti še enkrat zahvalil svoji življenjski sopotnici Zdenki, ki je potrpežljivo prenašala mojo veliko zasedenost z maketo in me pri tem podpirala, PV in njegovemu direktorju dr. Milanu Medvedu, PV Investu na čelu z Dragom Potočnikom in Matjažem Koželjem, TEŠ, Občini Šoštanj, MO Velenje, Dragu Glušiču, IB PROCADD d. o. o. iz Ljubljane za potrpežljivo delo pri načrtovanju in natančni izdelavi makete, Muzeju Velenje ter vsem ostalim, ki so kakor koli pomagali pri zbiranju podatkov in fotografij.

A. Grudnik

*En lep pozdrav vsem zbranim
Dragi priseljenci z mnogih vasi,
kjer hišice rojstne tam danes več ni,
v ravnini je kmetič pšenico sejal,
pridelek vaščanom zlat kruhek je dal.*

*Zdaj voda v jezeru v pozdrav valovi
in solza premnogim obraz greni,
svoj kraj zapusti, je v srcu nemir,
kot drugi dom staršev, ni v svetu nikjer.*

*Živel v mnogih hišah je slovenski rod,
svoj dom je zapustil in moral odtod,
z žalostnim srcem in solzam' v očeh,
Premogovnik želel ni, da storil bi greh.*

*Ljudem je vso škodo takrat poravnal,
mnogo kje novi je domek nastal,
težko pa je srečo vrniti nazaj,
ki nudi rodovom je rojstni je kraj.*

*Zdaj polja in hišice so pod vodo,
spomin na svoj domek utonil ne bo,
vsak gleda na sliki prelepi svoj dom,
da bil je najdražji, potreben ni dvom.*

*V Gaberkah pesem zdaj večkrat doni,
kdaj kakršen koli se praznik slavi,
v pozdrav jim zapoje ta Gaberški cvet,
ki pojejo s srcem, že vrsto let.*

*Ko čas bo spet obrnil okrog,
za srečanje zopet tu isti bo vzrok,
ob slavlju naj vince v glažku cinglja,
vsa družba skup zbrana ga izpije od dna.*

Jože Zrimšek

foto A. Grudnik - Družmirčani 2009 – Skupinski posnetek Družmirčanov, v ozadju razstava

PGD Šoštanj je praznovalo 130 let v službi naroda

Zagotovo ni Šoštanjčana, ki ne bi vedel ali vsaj slišal, kaj se je tretji vikend v avgustu dogajalo v Šoštanju. Podrobno je bila napoved dogajanja že predstavljena v prejšnji številki Lista. Vse skupaj se je začelo v petek, **14. avgusta**, oziroma že mnogo let nazaj, natančneje 130.

1. junija leta 1879 so ustanovili Freiwillige Feuerwehr Schonstein. Po razpadu Avstro-ogrske monarhije pa je 19. septembra leta 1918 tovariš **Jakob Volk** po nalogu Narodnega sveta Šoštanj prevzel dolžnost načelnika društva in ga reorganiziral v **Prostovoljno gasilsko društvo Šoštanj**. Člani tega društva so vadili po slovenskih poveljih, organizirali so vaje in predavanja, ki so bila vsak četrtek. Druženje ob četrtkih je postalo tradicija, ki se je ohranila vsa ta leta,

vključno do danes, saj sestanki in druženja še vedno potekajo na ta dan.

130 let delovanja društva zagotovo ni nekaj, kar bi se dalo spregledati, in gasilci ter gasilke PGD Šoštanj mesto so ta jubilej obeležili dostojno.

V petek, 14. avgusta, je v Kulturnem domu Šoštanj potekala **svečana seja**, ki jo je vodila Milojka Komprej, na kateri so med drugim podelili spominske plakete prijateljskim društvom pa tudi nekaterim posameznikom,

ogledali smo si kratek film, skozi katerega je bila predstavljena zgodovina društva, kot presenečenje večera pa je na odru nekajkrat zapel **Marko Vozelj**, ki je sicer navdušil občinstvo, a »krivec« za še večje presenečenje in navdušenje je bil zagotovo predsednik PGD Šoštanj mesto **Boris Goličnik**, ki je namesto pozdravnega in zaključnega govora raje zapel. Zbrane gasilce je med drugim pozdravil **Anton Koren**, predsednik GZ Slovenije, med govornike, ki so čestitali gasilcem ob jubileju pa se je vpisal tudi župan občine Šoštanj in poslanec v DZ **Darko Menih**. Šoštanjskim gasilcem so čestitali posamezniki in predstavniki društev ter jim izročili darila. Druženje se je nadaljevalo v avli kulturnega doma, kjer so si lahko ogledali razstavo in prejeli bilten, ki ga je uredila **Anica Brložnik**, tajnica PGD Šoštanj- mesto. Pozneje je pod šotorom pred gasilskim domom igrala skupila **Orleki**.

Naslednji dan, v soboto pa je bila v znamenju tekmovanja, saj se je odvijalo **26. tekmovanje** starih ročnih in motornih brizgaln (mimogrede: 21. julija leta 1984 je bilo organizirano prvo takšno tekmovanje za memorial Jožeta Žunkoviča, ki je bil velik prijatelj gasilskega društva Šoštanj) in veselica z ansambлом **Čuki**, kjer je bilo še posebej veselo, saj so se vrteli tako stari kot mladi.

V nedeljo, **16. avgusta**, pa se je odvijal še zadnji dan slovesnosti ob 130-letnici društva. Prevezli in blagoslovili so novo vozilo **GVC 24/50** ter hkrati blagoslovili tudi prostore gasilskega doma, kar je opravil dekan **Jože Pribožič**. Posebej slovesen je bil sprejem Ministrice za obrambo gospe **Ljubice Jelušič**, ki je v svojem suverenem govoru poudarila pomen gasilstva.

Za prijeten zaključek praznovanj je nastopil ansambel **Lojzeta Slaka**, skupina **Malibu** pa je zbranim igrala še pozno v noč.

Prepričana sem, da so gasilci, ko se ozrejo nazaj na vsa ta leta, zagotovo ponosni. Ponosna pa sem bila tudi jaz in vsi ostali Šoštanjčani, saj ljudje najbolj služijo sebi takrat, kadar služijo drugim. In naši gasilci to delo zagotovo opravljajo z odliko.

Sv. Florjan in gasilci

Ko se je v 19. stoletju začelo organizirano gasilstvo, so gasilci po vsej Evropi sv. Florjana sprejeli za svojega zavetnika, saj je bil tudi on zadolžen za gašenje požarov in varovanje premoženja, zavzemal se je tudi za pravico, nikoli ni zatajil svoje vere in je zato, da bi rešil druge, tudi hrabro umrl.

V obdobju med obema vojnama so sv. Florjana častili, postavljali so mu tudi spomenike in slike, njegovi kipi pa so bili prisotni v cerkvah in gasilskih domovih. Njegova podoba je svoje mesto našla tudi na gasilskih praporih. Konec druge svetovne vojne so sv. Florjana nehali častiti. Po osamosvojitvi Slovenije v letu 1991 pa je sv. Florjan v gasilskih vrstah zopet dobil mesto, ki mu pripada.

Vesna Panič

foto: Marjan Tekauc

Taborjenje, kot ga še ni bilo

Tudi letos smo taborniki Rodu Pusti grad Šoštanj taborili na naši stalni lokaciji v Kajuhovem taboru, ki se nahaja v bližina Ribnega pri Bledu. Letošnje število taboročih se je ustavilo na številki 130. Vreme je bilo kot naročeno in zares smo vsi lahko uživali v vsem, kar nam nudi okolica. Že tako bogat program taborjenja (indijanski dan, zanimivi večerni programi, gozdna šola, izleti, bivakiranje ...) so nam popestrili tudi angleški skavti iz Cambridga. Kar 60 jih je zadnjih 5 dni taborjenja preživel v naši družbi. Proti njim smo odigrali prijateljsko nogometno tekmo in se z njimi družili ob tabornem ognju. Gostje iz drugih držav so tako že skoraj zvezda stalnica naših taborjenj in velika popestritev dogajanja. Letos je v okviru taborjenja ponovno potekal tudi vodniški tečaj. Letos prvič po spremenjenih merilih in zahtevah. Tečaja se je udeležilo 12 tečajnikov, ki so vsi uspešno opravili precej bolj zahteven tečaj in si tako pridobili naziv strokovni delavec v športu I, vodnik taborniške skupine. Z organizacijo vodniškega tečaja tako nadaljujemo dolgoletno tradicijo izobraževanja vodnikov (v rodovem arhivu je moč najti zapisek o prvih

tečajih že daljnega leta 1960).

Taborjenje je kot vedno minilo v e l i k o prehitro in vsi ž e

k o m a j č a k a m o , da se naslednje poletje ponovno odpravimo v naš košček nebes ... v Ribno.

Šoštanjčani tudi na izletu slovenskih tabornikov

Zlet slovenskih tabornikov je prav poseben dogodek, ki ga Zveza tabornikov Slovenije, nacionalna skavtska organizacija, organizira vsakih nekaj let. Letošnja največja prireditev za mlade v Sloveniji je potekala v Pomurju, in sicer na letališču v Rakičanu pri Murski Soboti. Na skupnem tabornem prostoru se je zbralo nekaj čez 600 tabornikov iz vse Slovenije pa tudi gostje iz Francije, Norveške in Romunije. V 12 dneh, kolikor je trajal zlet, je barve našega taborniškega rodu in kraja zastopal 1 vod, sestavljen iz 8 tabornikov, in 1 član osebja. Zlet je bil sestavljen iz dveh delov. Prve tri dni je potekal hajk po Pomurju, na njem so udeleženci spoznali pokrajino, ljudi in običaje. V naslednjih dneh pa so potekale aktivnosti na zletnem

prostoru in v njegovi bližini, organizirana pa je bila tudi vrsta vodenih izletov po Pomurju. Pod motom zleta »Novo jutro, nov izziv« smo vsak dan doživljali nove izzive. In tistim, ki smo se zleta udeležili, nam tega vsekakor ni žal, kajti to je velika nepredstavljiva izkušnja. Nova prijateljstva, dogodivščine, nova znanja ... najraje bi se vsi vrnili tja, kjer je sreča doma. V Pomurje ... na zlet.

Praznik HEB in znak Golte 91

Res je dogodek že malo odmaknjen, a za dobitnike priznanj gotovo nepozaben. Na najvišjem vrhu Občine Šoštanj, Smrekovcu, je bilo konec junija tradicionalno srečanje dobitnikov spominskega znaka Golte 91 in hkrati praznovanje dneva helikopterskega bataljona. Dogodek je imel zgodovinsko ozadje. Leta 1991, v času vojne za osamosvojitve Slovenije, sta iz JLA v slovensko TO prebegla pilot Jože Kalan in tehnik letalec Bogomir Šuštar s helikopterjem SA 441. Zato je ta dan postal praznik HEB, tisti, ki so pri prebegu pomagali na tak ali drugačen način, pa so prejeli spominski znak Golte 91. Letos so se spomnili še nekaterih.

Glede na to, da je pri prebegu pomagala enota 133. voda TO KS Bele Vode in da je imelo pomembno vlogo pri skrivanju helikopterja Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Velenje in Območno združenje častnikov Velenje, so na njihovo pobudo leta 2001, 28. junija na Golteh odkrili spominsko ploščo in predlagali ta dan za dan helikopterskega bataljona SV. Hkrati so podelili znak Golte 91 zaslužnim posameznikom.

Na letošnjem osmem srečanju, ki so se ga udeležili nekateri vidni predstavniki SV in pa predstavniki 15. bataljona HEB in je bilo 26. junija na Smrekovcu, so na nek način popravili »krivico«, saj so na nepojasnen način izpadla iz seznama zaslužnih še nekatera imena. Predstavniki 38. vojnega teritorialnega poveljstva

Dobitniki priznanja znak Golte 91

Celje g. Zdenko Tepin in podpredsednika OZ veteranov vojne za Slovenijo g. Zdenko Hriberšek sta ob tem spregovorila besede zahvale in poudarila pomembnost dogodka ter podelila znak Golte 91 še 25 posameznikom. Prejemniki so Anton Urbanc, Roman Oblak, Silvo Vačun, Andrej Vrabčič, Leon Stropnik, Miran Napotnik, Rudolf Štrigl, Edo Zbičajnik, Janko Polovšak, Ervin Koželj, Franc Stropnik, Janez Mazej, Mirko Urbanc, Marko Mazej, Ivan Kotnik, Franc Vrčkovnik, Martin Lenko, Franc Blatnik, Martin Štrigl, Darko Ovčjak in že pokojni Marjan Lesjak ter nekdanji miličniki postaje Mozirje Marjan

Javornik, Anton Acman, Bojan Žurej in Aleš Herček.

Ob koncu se je major Branko Rek, predstavnik 15. bataljona HEB, zahvalil za povabilo in dodal, da bo helikopterski bataljon še naprej, poleg obveznosti po standardih zveze NATO, skrbel za civilno prebivalstvo. Spregovorila sta tudi legendarni pilot **Jože Kalan** in tehnik letalec **Bogomir Šuštar**, ki sta pred uto, pred katero sta pristala, še enkrat obnovila prelomne dogodke.

Milojka Komprej

Kresne šege in običaji v Topolšici

24. junij je praznik Janeza Krstnika. Star slovenski pregovor pravi: »U kres' se dan obes!« Na predvečer 23. junija je Turistično društvo Topolšica povabilo ob 20. uri pod lipo samostojnosti vse, ki so želeli doživeti nekoč zelo priljubljen običaj petja po vasi.

Zbrani domačini in tudi nekaj gostov iz hotelasmo se z baklami, simbolom malih kresov, in petjem starih slovenskih narodnih pesmi sprehodili po turističnem kraju in obudili lep slovenski običaj. Pot nas je vodila od lipe do bolnišnice, kjer so nas na balkonih pričakali bolniki in naše petje nagradili z močnim aplavzom. Enako je bilo tudi, ko smo se ustavili pri Hotelu Vesna. Pot smo nadaljevali po sprehajalni poti skozi gozd do kmečkega turizma Pirnat, kjer smo zapeli še cel ducat starih slovenskih pesmi in potrdili pregovor, da kdor poje, zlo ne misli.

TD Topolšica

V nedeljo, 19. julija, smo v Topolšici praznovali. Lepa nedelja ali žegnanska nedelja se praznuje vsako leto na nedeljo pred praznikom. Sv. Jakob, starejši apostol, goduje 25. julija. Je zavetnik

romarjev, delavcev, lekarnarjev, drogeristov, vojakov, svečarjev in klobučarjev, za lepo vreme in boljše zdravje poljskih pridelkov ter proti revmi. Je zavetnik Španije in zavetnik Topolšice. Jakob je bil prvi od 12 apostolov, ki je pretrpel mučeniško smrt. Od 10. do 15. stoletja je cerkev sv. Jakoba v Santiago de Compostela privabljala več romarjev kot Rim in Jeruzalem.

Turistično društvo Topolšica že nekaj let zapored

postavi svojo stojnico pred našo cerkvijo in skromno pogosti vse, ki se udeležijo svete maše. Tako je bilo tudi letos, ko se je ob stojnici razvilo prijetno pevsko druženje in obudilo star slovenski običaj. Lepe nedelje so se udeležili tudi turisti Term Topolšica in si popestrili dopustniško dogajanje.

TD Topolšica

Še vedno za cesto Pristavčani skrbijo sami

Tudi letos Pristavčani niso pozabili urediti bankin ob svoji glavni cesti. Seveda so se kot že vrsto prejšnjih let dela lotili prostovoljno in s pomočjo lastnih sredstev. Še vedno jim je pomembnejša njihova varnost ter urejenost zaselka kot trmasto čakati, da delo opravijo tisti, ki so za to odgovorni. Letos so jim na pomoč priskočili gasilci **PGD Gaberke**, s pomočjo katerih so očistili kanale ob cesti, ki preprečujejo, da bi meteorne vode spirale pesek z bankin. Pobrali so smeti, pokosili so travo in odstranili grmičevje ter posekali veje, ki so segale na cesto. Zavedajo se, da s tem prelagajo bremena odgovornih na lastna ramena, a zavedajo se tudi, da se po tej cesti vsakodnevno vozi in hodi večina domačinov, za katere varnost jim je še prvenstvo mar.

Zdenka Mazej

Ču, ču, ču...v Čakovec

Turistično društvo Šmartno ob Paki, ki bo letos praznovalo dvajsetletnico svojega delovanja, v sodelovanju z domačo občino že dalj časa prireja posebne izlete. Od leta 2001 vsako leto septembra organizira izlet z vlakom. Na te izlete so vabljeni tudi gostje iz Šaleške, Zgornje in Spodnje Savinjske doline.

Doslej so se popeljali z muzejskim vlakom v razne kraje naše domovine, letos pa so se odločili za obisk sosednje Hrvaške, točneje mesta in Občine Čakovec. Ker je pri tem treba prestopiti šengensko mejo, muzejski vlak po predpisih ne pride v pošte, zato so se odločili za klasičen vlak s šestimi običajnimi in enim jedilnim vagonom.

»S Slovenskimi železnicami, s katerimi že ves čas dobro sodelujemo, smo morali uskladiti urnik potovanja,« pravi Marjan Knez, eden od organizatorjev iz šmarškega turističnega društva. **Odhod vlaka bo 5.septembra iz Velenja ob 6.25, iz Šoštanj pa ob 6.31. Vlak se bo ustavljal tudi na drugih postajah, prihod v Čakovec bo okoli 9.30, povratek v Velenje pa ob 19.53. Karte lahko kupite tudi na Občini Šoštanj.**

Program izleta bo, kot vselej doslej, zanimiv in pester, poleg zabave pa bo poskrbljeno tudi za lačne želodce, saj sta v ceni karte, ki stane za odrasle 35 evrov, za otroke pa 20 evrov, vračunana tudi malica in kosilo. Prav tako je vračunano vodenje in vstopnine.

»Za Čakovec, ki je središče Medžimurske županije, smo se odločili, ker nas vežejo dobri odnosi in sodelovanje na nekaterih drugih področjih, med njimi tudi na gospodarskem. Poleg tega pa je tudi čakovski farni zavetnik sv. Martin,« pravi Knez. »Občina je po BDP nekako primerljiva z našo regijo, čeprav ima več prebivalstva. Razen tega smo naše izlete vedno vodili po stranskih poteh, torej po takih, ki niso čisto vsakdanje,« še dodaja Marjan Knez.

Organizatorji računajo na okoli 360 gostov.

Prvenstveno so vabljeni župani, člani občinskih svetov in uprav ter predstavniki gospodarstva, po Knezovih besedah pa bo prostor tudi za ostale zainteresirane, ki bi soboto, 5. septembra, radi preživeli nekoliko drugače kot sicer.

Marija Lebar

Vožnja z vlakom je dandanes za marsikoga posebno doživetje

Bisernaporokazakoncev Mikek

Življenje je natreslo mnogo trnja pa tudi mnogo biserov

Po šestih desetletjih sta Vinko in Marija Mikek obnovila zakonske obljube. Slovesna maša je bila v šoštanjski župnijski cerkvi sredi julija. Ob zakoncih so se zbrali njuni najbližji, sv. mašo in obred pa je opravil župnik in dekan Jože Pribožič.

Oba Mikekova sta doma iz Lepe Njive, vendar že več kot petdeset let živita v Šoštanju, kjer sta do kruha privedla tudi svojih pet otrok. Sedaj le ena hči z družino še živi v Šoštanju, trije so si poiskali svoj življenjski prostor v Zgornji Savinjski dolini, en sin pa je z družino v Združenih državah Amerike. Seveda pa so se vsi skupaj z vnuki zbrali na lepi slovesnosti biserne poroke.

Vinko in Marija sta se poznala že od malega, skupaj sta obiskovala šolo na Lepi Njivi. Težko je reči, kdaj se je vžgala prva iskrica naklonjenosti med njima, vendar so se po šoli njune poti za nekaj časa razšle. Marija si je poiskala službo sobarice v Avstriji, Vinko pa se je učil za peka v Celju in nato v Laškem. Od tod je bil kot 18-leten mobiliziran v nemško vojsko. Na Finskem, Norveškem in v baltskih državah je delovala njegova topovska enota, zato priložnosti za vrnitev ni bilo vse do padca Nemčije.

Marija se je med vojno vrnila v Lepo Njivo, nato pa se v Šoštanju učila za šiviljo. Zaradi smrti matere pa je morala uk prekiniti in se posvetiti očetu in bratom, ki so potrebovali gospodinjino. Leta 1949 sta se z Vinkom poročila in še nekaj časa stanovala v Lepi Njivi, nato pa se preselila v Šoštanj, kjer je bil Vinko v službi v pekarni. Prihajali so otroci, ki sta jih kljub času, ki številčnim družinam ni bil naklonjen, sprejemala z veseljem. Otroci so odrasčali, odhajali in si ustvarili družine; prišli so vnuki...

Kot je dejal v nagovoru dekan Pribožič, je potrebno zato, da praznuješ biserno poroko

nekaj sreče, predvsem pa veliko ljubezni in potrpljenja. Kajti biseri se rodijo iz trpljenja, življenje pa prinaša tudi trnje.

Marija Lebar

Biserna zakonca Mikek v družbi svojih najdražjih

Kmečka tržnica in čas žetve

Ekološka tržnica, ki v Velenju deluje že poldrugo leto, je prava vez med podeželjem in mestom. Vsako soboto organizatorji tržnice pripravijo predstavitev, delavnice, zabavni program, nastope glasbenikov in etno skupin, folklorne idr.

Prvega avgusta, velikega srpana, je to prijetno vlogo prevzelo Društvo podeželskih žena Šaleške doline s prireditvijo, ki je sobotni tržnici dala dušo. Čas velike žetve s srpom – veliki srpan, avgust, so naslovili druženje nakupovalcev, prodajalcev na kmečkih stojnicah in nastopajočih. Otroci so lahko ustvarjali v delavnici izdelkov iz sena in rož, članice društva so izdelovale suhe rože, prtičke in ogrlice iz naravnih materialov, predsednica društva Jožica Rotnik pa je predstavila program in delovanje društva. K vsemu je svoje pristavil lonček še Njivski kvintet iz Lokovice, ki je igral in pel domače viže. Tržnica je tako za mnoge sredi Velenja postala pravi praznični dan in veliki srpan avgust je bil še bogatejši, bahav zaradi darov, ki jih pridelajo marljivi ljudje.

Jože Miklavc

Fotografija: Jože Miklavc

Njivski kvintet iz Lokovice je ustvaril prijetno kmečko vzdušje

Šport

ELEKTRA ESOTECH AKTIVNO Z NOVIMI OKREPITVAMI V SEZONO 2009/10

Košarkarski klub Elektra je eden izmed prvih v Sloveniji, ki je že 3. avgusta pričel s pripravami na novo tekmovalno sezono 2009/10. Od ponedeljka dalje dvakrat dnevno na skupnih treningih vadijo člani in mladinci kluba, ki jih vodi domača strokovnjaka **Borut Cerar in Franci Rupreht**, ki sta ekipo uspešno vodila že v sezoni 2008/09, ko je ekipa Elektra Esotech z uvrstitvijo v finale pokalnega tekmovanja dosegla največji uspeh v svoji več kot 60-letni zgodovini.

Poleg aktivnih priprav na novo tekmovalno sezono vodstvo kluba v teh dneh pospešeno zaključuje sestavo članske ekipe. Tako sta danes pogodbi o sodelovanju s klubom podpisala **Dejan Čup in Siniša Bilič**. Predsednik Košarkarskega kluba Elektra **Darko Lihteneker** je po podpisu pogodbe dejal, da: *»je klubu uspelo v Šoštanju zadržati jedro članske ekipe iz pretekle sezone, novi igralci v ekipi pa so mladi in perspektivni slovenski igralci, kar je bil eden izmed ciljev pri sestavi članske ekipe za sezono 2009/10. Z dvema novima igralcema je sedaj članska ekipa kluba zasedena do te mere, da se lahko ekipa v celoti posveti pripravam na naslednjo sezono, ni pa izključeno, da se ekipi v bližnji prihodnosti ne bo priključil še kakšen igralec.«*

Dejan Čup, 25-letni in 202 cm visoki krilni center iz BIH, je za ekipo Elektre Esotech zelo uspešno nastopal že v pretekli sezoni in je nastopil na vseh 36 prvenstvenih tekmah Lige UPC. V povprečju je igral skoraj 30 min na tekmo in dosegal kar 15,6 točke in 4 skoke na tekmo. Poleg tega je bil eden izmed najzaslužnejših igralcev za uvrstitev Elektre Esotech v finale lanskega Pokala SPAR. Dejan je v Elektro Esotech prišel iz ekipe Igokea Partizan iz BIH, kjer je poleg državnega prvenstva nastopal tudi v FIBA EuroCupu ter bil v sezoni 2006/07 razglašen za najboljšega igralca Republike Srbije. Po podpisu pogodbe je Dejan Čup dejal: »Vesel sem, da smo se dogovorili za podaljšanje sodelovanja še za eno sezono, saj je bilo dosedanje sodelovanje korektno in uspešno za obe strani. Želim si, da bi v prihodnji sezoni ponovili ali še izboljšali tekmovalne uspehe iz pretekle sezone.«

Mladi perspektivni igralec na poziciji krila **Siniša Bilič** je svojo športno pot pričel na Ptuj in v sezoni 2005/06 prestopil v Košarkarski klub Geoplin Slovan. Za člansko ekipo iz Kodeljevega je v sezoni 2008/09 igral 4,5 min na tekmo in k uspehu ekipe prispeval 2 točki na tekmo. 20-letni igralec s Ptuja, ki že nekaj let živi in se šola v Ljubljani, je zelo uspešno nastopal tudi v ŠKL-ju za ekipo Gimnazije Bežigrad. Poleg tega je bil Siniša član kadetske in mladinske reprezentance Slovenije in član reprezentance mlajših članov Slovenije. Po podpisu pogodbe je dejal: »Zelo sem zadovoljen s podpisom dveletne pogodbe s Košarkarskim klubom Elektra, saj sem seznanjen s tem, da imajo v klubu odlične pogoje za športni razvoj mladih igralcev in so

Brešar, Čup, Cerar, Bilič, Lihteneker

hkrati tudi dobro organizirani.«

Trenutna sestava članske ekipe Elektra Esotech v sezoni 2009/10:

- organizatorji igre: **Tadej Koštomaj, Andrej Podvršnik in Denis Čosič**
- branilci: **Tadej Horvat in Luka Golež**
- krila: **Siniša Bilič**
- krilni centri: **Dejan Čup in Brane Lekić**
- center: **Luka Sjekloča**

Za vstop v člansko ekipo se poteguje še nekaj igralcev iz mlajših selekcij, ki pridno vadijo s člansko ekipo in se potegujejo za mesta v ekipi, ki že kar 8 sezon zapored uspešno nastopa v 1. A slovenski košarkarski ligi.

Prenovljena ekipa Elektra Esotech se bo domačemu občinstvu prvič uradno predstavila na **6. memorialu Matjaža Natka, ki bo 4. in 5. septembra 2009 potekal v Športni dvorani Šoštanj**. Svojo udeležbo na turnirju so poleg domače ekipe potrdile tudi ekipe Hopsov Polzela, Zlatoroga Laško in Mašince Kraljevo (Srbija).

Elektra prvi trening

SREČANJE MLADIH REGIJE SA-ŠA V NAMIZNEM TENISU

Namiznoteniški klub SPIN Šoštanj je v Osnovni šoli Topolšica 17. 6. 2009 organiziral prvo Srečanje mladih regije SA-ŠA v namiznem tenisu, ki ga je sofinancirala Občina Šoštanj. V enotni kategoriji – posamezno so tekmovali kadeti, kadetinja ter mladinci in mladinke. Prvi in drugi iz skupine sta se uvrstila v finalno skupino, ostali pa v tolažilno skupino.

Rezultati tekmovanja so bili naslednji:

Finalna skupina:

1. mesto: Rok CAVNIK
2. mesto: Denis LAZAR
3. mesto: Marko AVBERŠEK

Tolažilna skupina:

1. mesto: Matic KUGONIČ
2. mesto: Uroš MARGON
3. mesto: Urška ŠEHIČ

Od leve proti desni – Denis Lazar, Rok Cavnik, Matic Kugonič in Marko Avberšek (vsi NTK SPIN)

Rekonstrukcija rokometnega igrišča v Šoštanju

V torek, 4. avgusta 2009, sta župan Darko Menih in direktor Cigrada d. o. o. Branko Vrtačnik na Občini Šoštanj podpisala pogodbo o rekonstrukciji rokometnega igrišča v Šoštanju s spremljevalnima objektoma II. faza. Po odprtem postopku je izmed treh izvajalcev kot najugodnejši bil izbran Cigrad d. o. o. Šoštanj. Rok izvedbe rekonstrukcije rokometnega igrišča II. faza je 31. oktober 2009. Vrednost investicije po načelu ključ v roke je 215.770,37 EUR z DDV. Projekt se delno financira iz sredstev Ministrstva za šolstvo in šport v višini 6.000,00 EUR in iz sredstev Fundacije za šport v višini 13.000,00 EUR.

mag.Barbara Turinek

26. Tekmovanje starih ročnih in motornih brizgaln

motorne brizgalne - moški

1. Topolšica
2. Paška vas
3. Grušovlje
4. Gotovlje, 5. Gaberke, 6. Pobrežje, 7. Parižlje - Topovlje, 8. Dekani, 9. Markovci v Prekmurju, nedokončano Trnovlje

motorne brizgalne - ženske

1. Radmirje
2. Grušovlje

ročne brizgalne - moški

1. Šmarje - Sap
2. Požarna obramba Vransko
3. Blanca II
4. Gornji Grad, 5. Blanca I, 6. Šmartno ob Paki, 7. Trnovlje, 8. Braslovče, 9. Paška vas, 10. letuš, 11. Pesje, 12. Vipava, 13. Dol pri Ljubljani

ročne brizgalne - ženske

1. Blanca - ženske

2. Gornji Grad

Izven konkurence sta tekmovali moška in ženska desetina PGD Šoštanj - mesto, ki sta s svojimi rezultati dokazali, da bi osvojili prvo mesto.

Fotografija : Jože Miklavc

Toni Rehar

Legenda športnega, radijskega in televizijskega komentatorstva, zapečen Šoštanjčan Toni Rehar se zdi pred vsako prireditvijo malce negotov. A to vendarle ni povsem tako. Koncentracija, pospremljena s pozitivnim adrenalinom, ga vpelje v medij, ko pa se zlije npr. z množico navijačev v tok dogajanja, postane Toni živa zakladnica podatkov, govornih insertov in šegavih pripomb,

ki bogatijo prenos ter vzpodbujajo »naše« in goste. Včasih si nadene kar dvojna očala. Dejal je, da imajo sodniki običajno dvojna merila, da pa on to loči, mora imeti dvojna očala. Ena za branje podatkov in lastnih zapiskov, druga za obvladovanje celotne scene, pa pred premočnimi žarometi in pirovskimi flaškami, ki utegnejo poleteti s tribun.

Jože Miklavc

Toni Rehar med komentiranjem športnega dogodka

ZAPOSLOVANJE - KAKO IZBRATI NAJBOLJŠEGA MOŽNEGA KANDIDATA?

Avtorica: Laura LAJH RAUTER

Sestaviti kakovosten, uspešen in predvsem storilnostno naravnan delovni kolektiv je vse prej kot lahka naloga. Na delovnem mestu so več kot tretjino dneva tesno povezane različne osebnosti, z bolj ali manj izrazitimi karakternimi in izobrazbenimi profili, ki naj bi za kakovostno in produktivno izvedbo dela karseda harmonično sodelovale. Izbor ustreznih kadrov je izredno pomembno in hkrati zahtevno opravilo, ki lahko bistveno vpliva na poslovanje organizacije. Kaj vse je potrebno upoštevati pri izboru kadrov, bo predstavljeno v nadaljevanju.

Marian Sedej v svojem delu Metode in tehnike kadrovanja (1997, 99) poudarja dejstvo, da je izbor kadrov potreben vselej takrat, ko se ustanovi nova organizacija ali kadar s kadrovskim planom organizacija ugotovi potrebo po sprejemu novih kadrov. Vsaka organizacija si želi pri zaposlovanju čim primernejše nove sodelavce, kar pomeni, da od novih zaposlenih pričakuje čim večjo »dodano vrednost«. Posledično postaja vse pomembnejše, da znamo zanesljivo oceniti kandidatove sposobnosti, osebnostne lastnosti, motivacijo, interese, skratka, njegove prednosti in pomanjkljivosti. Pri tem je potrebno upoštevati številne dejavnike, zato je tudi postopek izbire in ocenjevanja kadrov dokaj kompleksen in zahteva precej izkušenj ter znanja, ugotavlja Kragelj (2005, 34).

Vsekakor je vredno izpostaviti tudi dejstvo, ki ga zagovarja Svetlik (1998, 117), da selekcija in izbor kadrov predstavljata dvosmeren proces, ki poteka med organizacijo in posamezniki, pri katerih je organizacija vzbudila zanimanje za zaposlitev, saj ne izbira le organizacija delavcev, ampak tudi delavci organizacijo. Organizacija izbere kandidata, ki ji ustreza, nato pa je na potezi kandidat, ki ponudbo za zaposlitev sprejme ali pa jo zavrne. Na odločitev kandidata lahko močno vpliva tudi »image«, ki ga ima organizacija v javnosti. Franca in Pahor (2007, 56) ugotavljata, da ugleden delodajalec deluje na trgu kot magnet za kandidate, ki si močno prizadevajo delati v takšni organizaciji. Dober ugled organizacije ima torej velik in pozitiven vpliv na velikost »kadrovskega bazena«, kar pomeni večjo izbiro pri zaposlovanju.

PREDPOGOJ ZA IZBOR USTREZNIH KADROV - NATANČNO DEFINIRAN PROCES IZBORA KADROV

Če organizacija želi zaposliti resnično najprimernejšega kandidata za novo delovno mesto, morajo postopki izbire in ugotovitve temeljiti na konkretnih, specifičnih in merljivih dejstvih ter preverjenih informacijah. Postopek izbire ne sme biti odvisen od mnenj, predvidevanj in občutkov, zato ga moramo skrbno načrtovati in strukturirati. Kragelj (2005, 34-39) kot predpogoj za ustrezen izbor kadrov navaja jasno definiran proces izbora, in sicer v petih fazah.

Prvo fazo predstavlja analiza zahtev delovnega mesta, ki je standardni postopek določanja kritičnih zahtev, s katerimi se bo novi sodelavec moral spoprijeti na delovnem mestu. Za oblikovanje uporabnih profilov delovnih mest je potrebno pri analizi dela določiti ključne veščine, vedenjske in osebnostne lastnosti zaposlenih, ki pomembno vplivajo na uspeh ali neuspeh na konkretnem delovnem mestu in opredeliti način, ki omogoča njihovo preverjanje, ocenjevanje ali merjenje. Tracy (2006, 21) priporoča, da si v organizaciji pred začetkom izbora novih sodelavcev vzamejo dovolj časa in temeljito razmislijo o prostem delovnem mestu in ga natančno analizirajo. Če bodo v organizaciji vnaprej jasno določili vse prednostne zahteve za delovno mesto in idealno osebo za zaposlitev, potem bo mogoče opraviti kvalitetne razgovore in zaposliti pravo osebo.

Objava delovnega mesta predstavlja drugo fazo procesa izbora in mora biti oblikovana tako, da že sama po sebi pomeni prvo selekcijsko orodje. S takšnimi objavami dosežemo, da se prijavijo le kandidati, ki bolj ali manj ustrezajo našim pričakovanjem in se jim lahko v naslednjih fazah izbora bolj posvetimo. Postopek selekcije je tako tudi stroškovno in časovno bistveno bolj ekonomičen.

V tretji fazi gre za pridobivanje informacij s pomočjo kadrovskega vprašalnika. Kadrovski vprašalnik, s katerim dobimo podrobnejše informacije, ki jih kandidati v vlogi niso navedli, pošljemo le tistim kandidatom, ki po pregledu prijav ustrezajo osnovnim razpisnim pogojem. Prednost takšnega vprašalnika je

standardiziranost, saj vsi kandidati navajajo enake podatke v enaki obliki, kar omogoča hitrejšo in učinkovitejšo primerjavo med posameznimi kandidati. Informacije, zbrane s tem vprašalnikom, bistveno olajšajo nadaljnji izbor. Kadrovski vprašalnik se ponavadi pošlje skupaj z vabilom na psihološki preizkus ali razgovor.

Pri oceni primernosti oziroma ustreznosti kandidatov so lahko v veliko pomoč tudi psihološki testi, ki predstavljajo četrto fazo v procesu izbora. Vsaka ocena primernosti, ki jo izdelamo na podlagi psiholoških pristopov, ni splošno veljavna, ampak jo ocenjujemo za konkretna delovna mesta, naloge in odgovornosti. Obstajajo različne vrste psiholoških preizkusov in pristopov, ki so odvisni od tega, katere sposobnosti in lastnosti moramo pri posamezniku oceniti.

Zadnjo, peto fazo postopka izbora ustreznega kandidata predstavlja selekcijski oziroma ocenjevalni intervju, ki je časovno najzahtevnejši, saj gre za individualno obravnavo kandidata. Vanj so vključeni le tisti kandidati, ki so se v predhodnih fazah izbora izkazali za primerne. Merkač-Skok (2005, 110) selekcijski intervju opredeljuje kot formalen intervju, namenjen ugotavljanju kandidatovega znanja, njegovih sposobnosti in spretnosti, ki hkrati seznanja kandidata s pričakovanji, z nalogami in organizacijo.

Svetlik (1998, 119) celoten proces izbora kadrov opisuje kot sistem vedno gostejših sit, skozi katera prehajajo kandidati, pri čemer jih na vsakem nekaj ostane. Cilj procesa pa je po njegovem mnenju, da jih določeno število pride tudi skozi najgostejše sito. Gre za zaporedje različnih metod izbirnega postopka. Kako izbrati najprimernejšo metodo, pa bo predstavljeno v nadaljevanju.

KJE ISKATI PRIMERNE KANDIDATE?

Kandidate lahko izbiramo med zaposlenimi (interno) ali zunaj organizacije (eksterno). Obe obliki iskanja ustreznih kandidatov imata svoje prednosti in slabosti. Prevladuje mnenje, da je najprej potrebno začeti iskati kadre znotraj organizacije, med zaposlenimi ali v kadrovskem oddelku, kar zahteva interno objavo prostega delovnega mesta. Zaposleni dobro poznajo organizacijo in ona njih, stroški izbire so nižji, prav tako pa možnost mobilnosti, morda tudi napredovanja znotraj organizacije lahko predstavlja velik izziv za zaposlenega. Če se znotraj organizacije ne najde primerne kandidata, ga je smiselno iskati zunaj organizacije. Pri iskanju kandidatov zunaj organizacije obstaja več različnih

načinov, in sicer: oglaševanje v medijih, preko osebnih poznanstev, priporočil, Zavoda RS za zaposlovanje, agencij za zaposlovanje in posredovanje kadrov itd.

Ivanuša-Bezjakova (2006, 69) ugotavlja, da v postopku iskanja in privabljanja novih sodelavcev obstajata tako imenovani »skriti« in »odkriti« trg delovne sile. Skriti trg delovne sile predstavljajo ustne informacije o povpraševanju in ponudbi dela in delovne sile, ki se prenašajo med sorodniki, znanci, sodelavci in prijatelji. Več kot 60 odstotkov zaposlitev se realizira na osnovi teh informacij. Odkriti trg delovne sile pa predstavljajo vse tiste oblike informacij, ki so dostopne vsem, npr. sredstva javnega obveščanja.

KAKO IZBRATI NAJPRIMERNEJŠO METODO ZA IZBOR KANDIDATA?

Na vprašanje, katera metoda za izbor kandidata je najprimernejša, morajo pred samo izvedbo postopka odgovoriti strukture v organizaciji, ki organizirajo celoten postopek in ki so odgovorne za korekten in optimalen izbor kandidatov. Odločitev o tem, katero metodo izbrati, je odvisna predvsem od velikosti organizacije, pomembnosti in zahtevnosti delovnega mesta, števila prijavljenih kandidatov, zahtevnosti posameznih metod, usposobljenosti oseb, ki vodijo izbirni postopek, ter časa in denarja, ki ga ima organizacija na razpolago pri izbiri kadrov. Posamezni avtorji si niso enotni glede vrst in zaporedja uporabe metod izbire za posamezne kandidate. Nekatere najpogostejše metode, ki jih navajajo različni avtorji, so: pisne prijave, dokazila, priporočila, poročila, življenjepis, anketiranje, testi, intervjuji, delovni preizkusi, ocenjevalni centri in tudi zdravstveni pregledi. Dejstvo je, da se v praksi pri izboru praviloma nikoli ne uporablja le ena metoda, ampak gre ponavadi za kombinacijo več metod.

NAJPOGOSTEJŠE NAPAKE PRI IZBORU KADROV IN POSLEDICE NAPAČNEGA IZBORA ZA ORGANIZACIJO

Kako pomembna in odgovorna naloga je izbira novih sodelavcev, se ponavadi zavemo šele takrat, ko se v organizaciji znajde človek, ki svojemu delu ni kos in ne izpolnjuje pričakovanj organizacije. Šele takrat se zavemo napak, ki smo jih v teku izbire primernih kandidatov naredili, in seveda tistih, ki bi se jim lahko, če bi sam proces natančneje in podrobneje načrtovali, izognili.

Ivanuša-Bezjakova (2006, 70) selekcijo in dokončni izbor kadrov opredeljuje kot odločilno aktivnost v procesu zaposlovanja. Če se odločimo

za napačnega človeka, storimo največjo možno napako. Namesto da bi dobili novega delavca, ki bo čim več prispeval k razvoju in rasti podjetja ter kakovostno opravljal zadane naloge, lahko dobimo osebo, ki ni sposobna opravljati zahtevanih nalog v okviru naših pričakovanj, ima neprimerne osebnostne lastnosti in se ne more vključiti v obstoječe okolje. Kako veliko škodo nam lahko povzroči napačna odločitev pri izbiri kandidata, je odvisno od velikosti podjetja in pomembnosti delovnega mesta za organizacijo. V srednjem ali velikem podjetju en novi »napačno izbrani sodelavec« ne pomeni tako velike škode, kot če se to zgodi v majhnem podjetju, kjer napačna odločitev predstavlja pravo katastrofo. Še posebej je zgrešena odločitev lahko nevarna, kadar gre za izbor vodstvenih in strokovnih delavcev.

Kako se izogniti napačni izbiri kadrov, ostaja še vedno nerešena uganka. Kaučič (2005, 38) povzema nekaj najpogostejših napak delodajalcev, ki se pojavljajo pri izboru kandidatov in so navedene v nadaljevanju. Delodajalci ne upoštevajo posebnosti in zahtev delovnega okolja, nimajo jasno opredeljenega strokovnega in osebnostnega profila za določeno delovno mesto in ne izrabljajo vseh možnosti za oglaševanje prostega delovnega mesta. Ponudbe za zaposlitev ne oblikujejo dovolj privlačno, da bi lahko privabili najboljše kandidate. Postopek izbire in selekcije vodijo sami v podjetju in te naloge ne zaupajo za to usposobljenemu kadrovskemu strokovnjaku. V proces ne vključijo njegovega neposrednega vodjo. Ne obvladujejo metod in tehnik, s pomočjo katerih bi kar najbolj objektivno ocenili primernost kandidatov. Ne preverjajo resničnosti podatkov, ki jih navaja kandidat v vlogi oziroma na razgovoru. Kandidate izbirajo na osnovi dveh ali treh meril (izobrazba, finančna pričakovanja, pretekle delovne izkušnje), kar je odločno premalo. Za novega sodelavca se odločijo le na podlagi priporočil. Novega kandidata izbirajo predolgo, kandidatom pa med postopkom ne dajejo povratnih informacij in jih po opravljeni izbiri pisno ne obvestijo.

ALI SMO IZBRALI NAJBOLJŠEGA MOŽNEGA KANDIDATA?

Ali je organizacija izbrala najboljšega možnega kandidata, se izkaže že po nekaj tednih ali mesecih. Čas, v katerem se vsak človek dokončno pokaže in razkrije svoj pravi jaz, pa je po mnenju Ivanuša-Bezjakove (2006, 71) eno leto. To ima za posledico dejstvo, da je danes večina zaposlitev sklenjenih za določen čas. V primeru, da organizacija nima več potreb po delavcu ali se delodajalec in delavec osebno in karakternostno ne ujameta, delavcu po preteku

dela za določen čas delovno razmerje preneha. Z vidika delodajalcev je zaposlitev posameznika za določen čas dober mehanizem za sestavo optimalnega delovnega kolektiva in izbor primernih kandidatov. S stališča zaposlenega pa predstavlja na eni strani motivacijo, da se v tem času maksimalno izkaže, na drugi strani pa negotovost in strah pred prekinitvijo delovnega razmerja po pretečenem pogodbeni dobi.

Za ustrezen izbor kadrov je potrebno imeti veliko znanja in v sam proces izbora vložiti dovolj časa in denarja. Pri izbiri kadrov se je potrebno osredotočiti na dolgoročno sodelovanje s kadrom, zato se je treba dobro seznaniti z ambicijami in s potenciali kadrov. Potrebno je iskati optimalnega, najbolj primerne kandidata in ne idealnega kandidata, saj tak ne obstaja. Ko enkrat takšnega kandidata najdemo, sledi naslednja, še težja naloga, in sicer kako le-tega zadržati v organizaciji. Upravljanje z ljudmi ni lahka stvar, lahko pa si jo olajšamo, če izbiramo prave ljudi. Izbira pravega kandidata je dragocena pridobitev za organizacijo, zato se velja potruditi.

LITERATURA IN VIRI

- Franca Valentina in Marko Pahor. (2007). Prednosti uglednega delodajalca pri pridobivanju kadrov. HRM, strokovna revija za ravnanje z ljudmi pri delu 5 (19): 56-61.
- Ivanuša-Bezjak, Mirjana. (2006). Zaposleni - največji kapital 21. stoletja. Maribor: Založba Pro-Andy.
- Kaučič, Primož. (2005). Zaposljuje pametno. Podjetnik, julij 2005: 38-39.
- Kragelj, Radovan. (2005). Ocenjevanje in izbira najprimernejših sodelavcev. HRM, strokovna revija za ravnanje z ljudmi pri delu 3 (7): 34-39.
- Merkač Skok, Marjana. (2005). Osnove managementa zaposlenih. Koper: Fakulteta za management.
- Sedej, Marjan. (1997). Metode in tehnike kadrovanja. Kranj: Moderna organizacija.
- Svetlik, Ivan. (1998). Pridobivanje, izbiranje in uvajanje delavcev. V Management kadrovskih virov, ur. Stane Možina, 107-146. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede.
- Tracy, Brian. (2006). Zaposlite in zadržite najboljše - 21 praktičnih in preizkušenih tehnik, ki jih lahko uporabite takoj. Varaždin: Katarina Zrinski d. o. o.

Buon giorno Italia!

Potepanje po deželi temperamenta, špagetov, pic, kulturnih renesančnih biserov naših zahodnih sosedov

Reportaža: Nastja Stropnik Naveršnik

O prijateljevih besedah, da so Italijani zelo slabi vozniki, sem se res trdno prepričala že v četrtek, 12. marca 2009, prvi dan mojega tridnevnega raziskovanja po Italiji. Malo po polnoči smo

Pisa

prečkali mejni prehod in se do jutranjih ur vozili po avtocestah. Dopoldan smo prispeli v Piso. Pisa je najverjetneje vsem dobro poznana po Camppnilah ali po naše poševnem stolpu, ki ga vidimo v večini turističnih vodnikov kot eno izmed številnih prepoznavnosti Italije. Pisa je čudovito srednjeveško mesto, ki je v srednjem veku kot pomorska republika doseglo velik razmah. Očaralo me je romansko stavbarsko (11.-13. st.), ki je tu doseglo zavirljiv sijaj, kakršnega ni deležno nobeno drugo mesto. Na trgu Piazza dei Miracoli (Trg čudes) smo uživali v lepotah, ki so na meji realnosti in fantazije. Ogledali smo si najpomembnejše spomenike na trgu: Duomo (stolnico), že omenjeni poševni stolp oz. Camppnile in Battisteri (krstilnico). Vse marmornate stavbe se zlivajo v enotnosti stila in s svojo zunanostjo navdušujejo obiskovalce. Privoščili smo si ležanje v travi, se greti na sončku, pasli oči na romanskih čudesih iz marmorja in se prepustili skiciranju videnege. Ogledali smo si notranjost krstilnice in stolnice, ki sta zanimivi, a marmornate zunanosti ne prekašata.

Popoldan smo obiskali Lucco, eno najbolj umirjenih italijanskih mest. K umirjenosti veliko prispevajo kolesa, ki so glavno prevozno sredstvo po uličicah, zato Lucco upravičeno kličejo tudi mesto koles. Kolesa, srednjeveške velike hiše, ki se tesno stiskajo ena k drugi, in pravokotno se sekajoče ozke uličice med njimi vzbudijo turistu občutek skrivnostnosti. Vsaj meni so ga in Lucca se mi je vtisnila v spomin kot eno najlepših mest, kar sem jih kdaj obiskala. Najlepši del je brez dvoma staro mestno jedro krožne površine. Skrivnostne ozke ulice so nas pripeljale do masivnega vhoda, ki nas je vabil v mestno jedro, kjer se združita konec in začetek, ozkost in širina, skrivnostnost in resničnost. Sredi trga smo se počutili kot v središču sveta, okrog nas hiše, zgrajene testno skupaj v krogu, sonce se je počasi poslavljalo in padalo za hiše. Kolesa, mizice, stoli, kavarne, številne trgovine, knjižnice, papirnice in špageterije, ki se nahajajo v spodnjih etažah večstanovanjskih hiš, vabijo. Dodaten pečat mestu pa dajejo naravne zemeljske barve, v katere so »oblečene« hiše. V Italiji namreč velja pravilo, da morajo imeti vse hiše fasado v odtenkih zemlje. Oranžno-rumeno-rjave barve dajejo občutek naravnosti. V eni izmed življskih trgovin sredi Lucca sem našla poleg različnih barv, oblik in vrst testenin najdaljše špagete na svetu, kar sem jih kdaj videla. Pravzaprav jih sploh ne bi smela poimenovati tako, a so še najbolj spominjale nanje. Pol metra dolge testenine, valjaste votle oblike, premera 1 centimeter. Teden dni po mojem prihodu smo jih doma tudi preizkusili. Z mamo sva imeli kar precej težav pri kuhanju, saj nimamo tako visoke posode, a nama je uspelo. Bili so odlični, sicer malo specifičnega okusa, vendar božanski.

Petek in soboto smo namenili odkrivanju

Santa Maria di Fiore

razgled na Firence

renesančnih biserov Firenc, čeprav nam je za vse umetnine zmanjkalo časa in je veliko ostalo še nevidenega. Največja umetnost po velikosti (in velika tudi po umetniški vrednosti) je Santa Maria dei Fiore (Duomo) z znamenito kupolo. Povzpeli smo se po 463 stopnicah in prišli na vrh kupole, ki je mojstrsko delo Brunelleschija. Z vrha je sanjski ptičji razgled na celotne Firence, ljudje na ulici pa le mravljice. Podobno doživetje kot razgled z Eifflovega stolpa, le da z malo manj prehojenimi stopnicami in močnejšim vetrom, ki nam je mršil lase in pačil fotografije. Pot po ozkih, temačnih hodnikih s slabim zrakom do vrha se je vlekla, a se je splačala. Smo pa imeli veliko več težav pri spustu na realna tla, saj smo se vračali ravno tako po ozkih predorih in stopnicah, katerih površina je bila tako majhna, da sem morala tudi sama (kljub majhnim podplatom) stopati bočno. Ko smo prehodili lupino kupole, je bilo za nami pol poti, spustiti smo se morali še za višino gromozanske cerkve. Nadaljevali smo pot po zastekljenem balkonu ob steni cerkve. Ta se je na tej višini že začela nagibati v kupolo, ki se stopnjuje proti vrhu. V poslikave stropa kupole smo zrl skoraj vodoravno. Že tako se nas je loteval nič kaj prijeten občutek, med tem pa se je nekdo med nami spomnil, da je ta dan petek trinajsti. Verjetno so odveč besede, da smo kot strela tekli proti izhodu. Nasproti cerkve je znamenita osmerokotna krstilnica – Baptisterium, obložena z zelenim in belim marmorjem. Slovi po mozaikih v notranjščini in bronastih vratih zunaj. Najsijajnejša so vzhodna, ki jih je zasnoval Ghiberti. Michelangelo jih je zaradi izredne umetniške vrednosti poimenoval Rajska vrata. V Akademii smo si ogledali Michelangelovega Davida, ki je eno njegovih najznamenitejših del in nasploh zelo znano kiparsko delo renesanse. Predvidevala sem, da gre za velik objekt, a ko sem ga zagledala, sem bila osupla nad njegovo ogromnostjo. Proporcije rok z ostalimi deli telesa je neenakomeren; njegove roke so prevelike. Zanimiva je upodobitev oči. V njegovih očeh sem opazila srčke in ne strah pred nasprotnikom, s katerim se je bojeval. Detajli, videni na pravih primerkih, me vedno znova prepričajo, da si je vredno umetnine ogledati v živo, saj nobena fotografija ne prebudi čustev, domišljije in ne prikaže skritih malenkosti, kot jih lahko doživiš sam. Kljub prevelikim rokam me je Michelangelov kip fasciniral. Po skoraj dvournem čakanju v vrsti pred Galerijo degli Uffizi, eno največjih slikarskih

Lucca

galerij na svetu in v Italiji, smo le prišli do vhoda. Čeprav je bila sobota in ura precej zgodnja, se gneči nismo mogli izogniti. Smo pa spremljali vse daljšo in daljšo kolono, ki se je nabirala za nami. V Uffiziju smo si ogledali odlična slikarska dela evropske umetnosti (dela Rafaela, Michelangela, Rembrandta, Leonarda da Vincija ...). Čakanje se je obrestovalo, saj smo se lepote res naužili. Na tržnici v Firencah sem »počohala« divjega prašička po smrčki, tako da se bom v Firence zagotovo še vrnila in si ogledala preostalo umetnost.

Naša zahodna sosedja je pravi kulturni zaklad, ki si ga ogledujejo občudovalci od blizu in daleč. Italijani si ne prizadevajo za dobre odnose s turisti in njihovim dobrim počutjem, saj je količina turistov ogromna. Veliko mafije na ulicah, prodaja črne robe, dolge čakalne vrste, visoke vstopnine v muzeje in galerije, strog pregled torbic in ostale prtljage so dejavniki, ki delujejo odbijajoče. Zlasti visoki »checkpointi«, to so vstopnine avtobusa ali katerega koli drugega prevoznega sredstva v mesto, da sploh lahko vstopiš. Nakup te vstopnice je možen le, če je prevozno sredstvo ekološko varčno, novejša, voznik pa mora priložiti še tisoč in en dokument. Če bi se česa takega domislili Slovenci, bi verjetno pregnali vse turiste, Italijani pa se tega ne bojijo, saj se primanjkljaj dveh avtobusov turistov dnevno sploh ne bi opazil. Imajo pestro zgodovino, bogato in kvalitetno kulturno dediščino, odlično klimo in slastno kuhinjo. Kaj več si turist še lahko zaželi?

med ozkimi ulicami

49. FLOSARSKI KRST NA LJUBNEM

Velik etnografski praznik v Zgornji Savinjski dolini

Desetdnevno praznovanje flosarije na Ljubnem ob Savinji v začetku avgusta se je zaključilo z etnografsko povorko in veselim druženjem množice v tamkajšnjem Vrbju ob Savinji. V vročem vremenu so kleni podeželani iz Rastk, Savine, Tera, Planine, Okonine, Juvanja, Radmirja, Sv. Primoža ter Ljubnega prikazali stare običaje, dela na kmetiji, »holcariji«, v gozdu in na polju. Tkalci so tkali laneno platno, ovčarji so ostrigli ovce in predice predle volno, vrvarji so pletli »štrike«, ni pa manjkalo prikazov vseh drugih domačih opravil, ki so jih pred sto in več leti v zgornjem delu Savinjske doline izvajali za vsakodnevno preživetje. V ospredju pa je bila flosarija, ki ima na Ljubnem skoraj polstoletno tradicijo obujanja nekdanje lesne obrti in svojstvenega transporta lesa po Savinji in Savi.

Osrednji del prireditve je bilo vdiranje in plovba

flosarski krst

flosa (splava) ter nato flosarski krst »zelenca«. Ko se je 26-letni Mario Šlogar iz Ljubnega izkazal z odgovori na zastavljena vprašanja, je sledil uradni del krsta. Skozi rešeto so mu zlili na glavo škaf hladilne Savinje, nato pa je novi flosar moral »na eks« zvrniti litrček rdečega. Za moč in za vstop v »drušno« ljubenskih flosarjev.

Jože Miklavc

na flosu Jože Miklavc

Samo malo

- za šalo

Križanka in tekst LoM

V mlajših letih, tam nekje v sredini prejšnjega stoletja, sem, podpisani, imel malo nenavaden hobi, namreč iz raznih časopisov in revij sem izrezoval razne šaljive članke, anekdote in kakšne posrečene šale in jih shranjeval v posebno mapo. Le-teh se je sčasoma nabralo kar lepo število, žal pa so se v tem dolgem obdobju večinoma porazgubile. Nekaj sem pa jih le še našel, nekatere pa imam še v spominu, pa sem pomislil, da bi kakšna smešnica bila primerna tudi za razvedrilno stran našega glasila!

To pot bodo malo bolj mile in »nedolžne« naslednjič pa bolj zasoljene in »kosmate«!

Profesorske

Profesor vpraša študenta kako mora ukrepati z oporečno vodo?

Študent odgovarja: »Najprej vodo dobro prekuhati, jo še sterilizirati, nato pa raje popiti majoliko refoška!«

Študent opozori profesorja, da ima strgan rokav.

Pa profesor malo posmehljivo: »Fant moj, pri luknji gleda ven učenost – noter pa neumnost.

Na izpitu nastavi profesor kandidatu skalpel na prsi in vpraša: »Kam pridem, če zarežem na tem mestu?«

Študent pa duhovito: »V ječo, gospod profesor!«

Profesor nadrl kandidata: »Ali ste vi norec, ali pa jaz!«

Kandidat pa je odšel k specialistu in nazaj prinesel zdravniško spričevalo rekoč: »Zdravniško je ugotovljeno, da jaz nisem norec!«

Kandidat medicine pri izpitu dobi nalogo: postaviti bolniku diagnozo in določiti dozo zdravila. Bodoči medicinec je z lahkoto opravljeno nalogo hitro oddal, vendar se je kasneje spomnil, da je v naglici predpisal 10-krat previsoko dozo zdravil. Nemudoma je potrkal na vrata komisije, da bi napako popravil, pa mu je njegov profesor resno izjavil: »Žal, ste prepozni! Vaš pacient je medtem že umrl!«

Pijanske

Kolovratita dva pijančka proti domu, pa pravi prvi: »Kako je mogoče, da gre meni vino takoj v

Križanka avgust 2009

					Avtomob. oznaka mesta Jezer	Veliko fin. Jezero	Sanke	Elektrokardiogram	Vsebina misli	Kem. simb. za kositer, lantan, radij	Finsko jezero	(L)očje
Avtor LOM	Mesta odkopavanja	Bivši finan. minister (Dušan ...)	Naslov knjige sv. pisma NZ Amer. igralka (Lily)									
Zahod. sibir. mesto					Avtomob. oznaka Reke			Čaj iz lističev bodlj. palme				
					Bivša jugosl. armada (krat.)			Ahiles				
Množica dreves							Švic. reka, pritok Rena					
							Eneida					
Odrpito ognjišče						Ervin Hladnik			Nadav, predujem			
									Nekdanje ime Palestine			
Omemba						Slov. hokejist (... Zupancič)				Slov. hokejist (... Zupancič)		
						Slovaš. hokejist (Peter)				Latin. veznik		
Hokej na konjih					Slov. dramaturg (Miha)						Matjaž (krajše)	Otok v arhip. Tuamotu
					Kosinus (krat.)							
Kem. simb. za iridij			Nadaljevanje gesla					Čista teža				
								Uničevalka železa				
										Kitaj. hokejist (Kai Feng)		
										Župančič Oton		
						Češki skladatelj						

Ugankarski slovarček:

ČIBAK – slovaški hokejist (Peter) / ENARE – veliko fin. Jezero / KAAN – češki skladat. (Jindrich)

KOITERE – finsko jezero / OENO – otok v arhip. Tuamotu / OMSK – mesto v zah. Sibiriji

glavo, tebi pa v noge?«

Pa odvrne drugi: »Ja, veš kolega, vino gre pač tja, kjer je prazen prostor!«

Se pijan možakar pozno zvečer le priziblje domov, kjer ga že pričakuje jezna žena. Pa se takoj začne zasliševanje: »Kje si bil in kod si hodil tako dolgo, ko pa je pot do doma čisto kratka!« Pa pijanček ponižno: »Že, že, draga ženkica, pot je res kratka, pozabila pa si, da je takooo širooka!«

Se prepirata dva vinska bratca. Prvi ježno: »Kdaj mi boš že enkrat vrnil tistega jurja, ki sem ti ga posodil?«

Drugi: »Kaj praviš, sploh se ne spominjam, da sem ti kdajkoli posodil kakšen denar!«

Prvi: »Jurja sem ti posodil prejšnji mesec, ko si ti bil totalno pijan.«

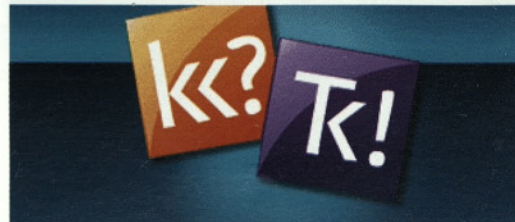
Drugi: »Ja, saj res, sedaj sem se spomnil. Pa saj sem ti ga že vrnil.«

Prvi: »Kako vrnil, kdaj le, se sploh ne spomnim.«

Drugi: »Vrnil sem ti ga pred enim tednom, ko si ti bil totalno pijan!«

Je ljubitelj žlahtne kapljice povabil svojega prijatelja na pokušino izredno dobrega vina. Natočil mu ga je kozarček rekoč: »Ali poznaš še kaj boljšega, kot je kozarček te izvrstne kapljice?« Prijatelj pa navdušeno: »O ja, poznam, poznam! To je polna steklenica tega vinčka!«

Se dva pijančka po blatni cesti zibljeta proti domu in hripavo prepevata: »To še spijemo, pa gremo ...«. Pa se pri tem eden spotakne in telebne v veliko mlakužo sredi ceste. Pa drugi neprizadeto: »Ti kar pij, jaz grem pa raje domov!«

PRIDI PO SVOJ ODGOVOR IN ZABAVO!

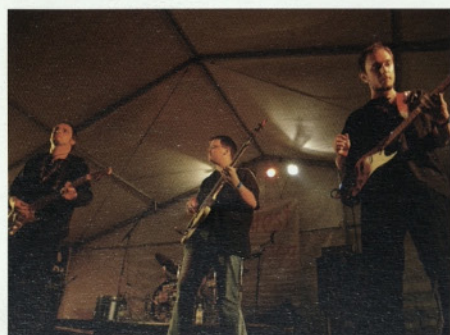
petek, 4. 9. 2009 | Mestno otroško igrišče Velenje
od 12. ure dalje | VSTOP PROST!

ZANIMIVA PREDSTAVITEV ZA VELENJSKIH MLADINSKIH ORGANIZACIJ NA ENEM MESTU

SMALLFEST 2009

foto: Klemen Belavič Družmirsko jezero 7. in 8. avgust

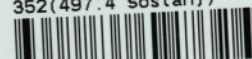
Organizator: Zavod za kulturo Šoštanj

Velenje
Sp Do 35
LIST OBČINE
2009

352(497.4 šoštanj)

9004907,8

COBISS

KNJARNICA VELENJE

Fotografski natečaj: Kje(r) sem doma?

Spoštovani (na)tečajniki!

*Leto se je prevesilo v drugo polovico. Kar nekaj časa se že družimo tudi preko fotografij. Na naš natečaj jih je tokrat prispelo sedem. Pri izboru je spet sodelovala ista komisija, ki je anonimno ocenjevala vaša prispela dela. Priporočajo, da pošiljate fotografije, kjer je vaš kraj ŠE bolj prepoznaven. Saj veste, na koncu leta bo izšel koledar in verjetno boste s ponosom pokazali na svoj izdelek. Seveda pa vas tudi ljudje navdihujejo in prav je tako. Tako je komisija za fotografijo meseca JULIJA izbrala fotografijo POGLED Z GORIC, **Franje Vačovnik** in meseca AVGUSTA fotografijo MORNOVA ZIJALKA, **Janeza Svetine**.*

Mi pa nadaljujemo z natečajem po pogojih objavljenih v List št 2/XVI. Toplo vabljeni! Fotografirajte in pošljite na e-mail: list.revija@gmail.com.

Zavod za kulturo Šoštanj, revija List, uredništvo Šoštanj

